

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VIII kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 46. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 18 grudnia 2013 r.

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VIII kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 46. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 18 grudnia 2013 r.

Porządek obrad

46. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 18 grudnia 2013 r.

1. **Drugie** czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego.
2. **Drugie** czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.
3. **Ustawa** o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.
4. **Ustawa** o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.
5. **Ustawa** o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.
6. **Ustawa** o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja 2013 r.
7. **Ustawa** o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Bahamów o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r.
8. **Ustawa** o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.
9. **Drugie** czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym.
10. **Drugie** czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.
11. **Trzecie** czytanie projektu ustawy o petycjach.
12. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	– podsekretarz stanu Roman Dmowski
Ministerstwo Finansów	– sekretarz stanu Janusz Cichoń – podsekretarz stanu Wojciech Kowalczyk
Ministerstwo Sprawiedliwości	– sekretarz stanu Jerzy Kozdroń
Jerzy Skuciński	– dyrektor Biura Jubileuszowego Uniwersytetu Jagiellońskiego
Lucjan Brudzyński	– zastępca naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego
harcerze i harcerki z Betlejemskim Światłem Pokoju	

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Jan Wyrowiński i Maria Pańczyk-Pozdziej)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Szanowni Państwo!

Otwieram czterdzieste szóste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Ostatni raz w tym roku na sekretarzy posiedzenia wyznaczam pana senatora Stanisława Gorczycę oraz panią senator Beatę Gosiewską. Listę mówców prowadzić będzie pani senator Beata Gosiewska.

Bardzo proszę sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

Wysoki Senacie, zgodnie z tradycją przybyli do nas dzisiaj harcerze i harcerki, aby przekazać nam Betlejmskie Światło Pokoju.

Pragnę bardzo serdecznie powitać naszych gości.

Bardzo proszę zastępcę naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego, pana harcmistrza Lucjana Brudzyńskiego, o zabranie głosu.

Zastępca Naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego Lucjan Brudzyński:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Przybywamy do was po raz dwudziesty drugi, bo od 1991 r. Betlejmskie Światło Pokoju wędruje po polskiej ziemi. Od 1986 r. ta tradycja, zapoczątkowana przez skautów austriackich, dotyka Europy. Mam nadzieję, że ten dotyk jest dobry i że ten dotyk daje także wam siłę do codziennej trudnej, żmudnej i bardzo, bardzo odpowiedzialnej pracy. I z takimi właśnie życzeniami, z takim wieszaniem dobrej pracy na cały następny, 2014 r. przychodzimy do was.

Chcielibyśmy także przekazać życzenia od harcerzy, żeby święta były białe, żeby można było jeszcze śmignąć na kulig... *(wesolość na sali)* ...żeby było radośnie, rodzinnie i pokojowo, zgodnie z ideą naszego światła.

W tym roku hasło mówi, żeby wyjść z cienia i pokazać dobro. I tego serdecznie wszystkim życzymy. Bo w każdym z nas tego dobra drzemie dużo, tylko czasami tak trudno jest wyjść przed szereg i pokazać, że jednak możemy – możemy być dobrzy.

Życzymy jeszcze raz wszystkiego dobrego.
(Oklaski)

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo zastępcy naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego, panu harcmistrzowi Lucjanowi Brudzyńskiemu, oraz harcerkom i harcerzom za to, że podczas posiedzenia będziemy prowadzili obrady w przytomności tego płomyka... Mam nadzieję, Szanowni Państwo, że przez cały nadchodzący rok to światło będzie towarzyszyło nam wszystkim w czasie pracy Senatu.

Informuję, że Sejm na pięćdziesiątym szóstym posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2013 r. przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz większość poprawek Senatu do ustawy o cudzoziemcach. Ponadto Sejm na pięćdziesiątym siódmym posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2013 r. przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego i do ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych.

Informuję, Panie i Panowie Senatorowie, że protokół czterdziestego trzeciego posiedzenia Senatu zgodnie z regulaminem naszej Izby jest przygotowany do udostępnienia państwu senatorom. Jeżeli nikt z senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Państwo Senatorowie, projekt porządku obrad został wyłożony na ławach senatorskich. Proponuję rozpatrzenie punktu trzeciego projektu porządku obrad, mimo że sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

(*wicemarszałek J. Wyrowiński*)

oraz niektórych innych ustaw zostało dostarczone w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba...

(*Senator Bogdan Pęk: Sprzeciw!*)

(*Poruszenie na sali*)

...przedstawioną propozycję przyjęła.

(*Senator Piotr Zientarski: Ale wobec czego sprzeciw?*)

Sprzeciw? Dosłyszałem, że jest sprzeciw.

(*Senator Bogdan Pęk: Tak. I właśnie chcę powiedzieć dlaczego.*)

Bardzo proszę, pan senator Bogdan Pęk.

Senator Bogdan Pęk:

Panie Marszałku, ktoś musi wreszcie postawić tamę systematycznemu łamaniu Regulaminu Senatu. Rozumiem, że jakieś pojedyncze przypadki, często niezawinione, można było tolerować, ale to stało się już senacką praktyką. I to właśnie wobec takiej sytuacji wyrażam stanowczy sprzeciw. Prawo jest prawem i nie może być traktowane według politycznego uznania. W związku z tym zgłaszam mój sprzeciw. Nie może być takiej senackiej praktyki.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Rozumiem.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Jest wniosek przeciwny...

(*Senator Piotr Zientarski: Ale sprzeciw wobec czego?*)

Przeciw temu, aby rozpatrzyć punkt trzeci projektu porządku obrad pomimo tego, że sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne zostało dostarczone w terminie późniejszym niż przewiduje art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu.

(*Głos z sali: Jestem przeciwny...*)

Jest wniosek przeciwny, tak?

(*Senator Kazimierz Kleina: Tak.*)

Dziękuję bardzo.

W takim razie poddaję wniosek pana senatora...

(*Senator Bogdan Pęk: ...o uzasadnienie. No przecież nie można większością głosów decydować o łamaniu prawa.*)

(*Głos z sali: Można...*)

(*Senator Bogdan Pęk: Ale dlaczego...*)

(*Senator Piotr Zientarski: To nie jest łamanie prawa, tylko to jest w ramach regulaminu. Regulamin przewiduje...*)

Marszałek może zaproponować tego rodzaju bieg wydarzeń – i właśnie to zaproponowałem.

(*Senator Mieczysław Augustyn: Nie ma w tym łamania prawa!*)

(*Senator Kazimierz Kleina: Zgłaszam sprzeciw!*)

Jest sprzeciw, w związku z tym...

Bardzo proszę, jeszcze senator Kleina.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Ja zgłosiłem sprzeciw wobec propozycji pana senatora Pęka, teraz więc ewentualna prośba o możliwość krótkiego wyjaśnienia powodów mojego sprzeciwu...

(*Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Bardzo proszę.*)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym poinformować, że obie komisje – Komisja Samorządu i Administracji Państwowej oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych – debatowały nad ustawą dwukrotnie, z należytym wyprzedzeniem. Ale po to właśnie, żeby pogłębić całą istotę ustawy, myśmy nie przyjęli stanowiska w ubiegłym tygodniu, tylko w dniu wczorajszym, co było uzgodnione ze wszystkimi członkami obu połączonych komisji. Powtarzam: zrobiliśmy tak po to, żeby lepiej przygotować się do dzisiejszej debaty.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Rozumiem.

Dziękuję bardzo.

Poddaję pod głosowanie wniosek pana posła Pęka...

(*Senator Sławomir Preiss: Senatora.*)

Tak, przepraszam, pana senatora Pęka – obaj byliśmy wspólnie posłami przez długi czas, więc...

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku, bardzo proszę...

(*Głos z sali: Nie, no, ale jak ja mam głosować, skoro...)*

(*Senator Kazimierz Wiatr: Co to znaczy „przeciw”? Głosujemy za czy przeciwny...)*

(*Senator Aleksander Pocij: Głosujemy nad wnioskiem Pęka?*)

(*Senator Piotr Zientarski: Tak, głosujemy nad wnioskiem Pęka.*)

(*Głos z sali: Panie Marszałku, ale musimy głosować nad tą propozycją, którą pan zgłosił.*)

Aha, tak, dobrze.

Szanowni Państwo, porządkuję sprawy. Głosujemy nad zgłoszoną przeze mnie propozycją, aby – mimo że jest taka sytuacja, że druki były później – Izba

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

rozpatrzyła ten projekt. Głosujemy w związku ze sprzeciwem pana senatora Pęka.

(Rozmowy na sali)

Kto z państwa jest za tym, aby rozpatrywać punkt trzeci porządku obrad, mimo że sprawozdanie zostało dostarczone w terminie późniejszym niż określony w artykule...

(Rozmowy na sali)

Panie i Panowie Senatorowie, bardzo proszę o spokój.

Proszę o głosowanie nad wnioskiem o to, aby ten punkt, mimo że sprawozdanie zostało przedstawione w terminie późniejszym, był przedmiotem obrad podczas tego posiedzenia.

Bardzo proszę, kto z państwa jest za takim wnioskiem?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 74 senatorów, 53 – za, 20 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 1**)

Zatem zaproponowany przeze mnie wniosek został przez Izbę przyjęty.

Kontynuujemy.

Proponuję uzupełnienie porządku obrad o punkty: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce – i rozpatrzenie go jako punktu drugiego; trzecie czytanie projektu ustawy o petycjach – i rozpatrzenie go jako punktu jedenastego; zmiany w składzie komisji senackich – i rozpatrzenie go jako punktu ostatniego porządku obrad.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam...

(Senator Marek Borowski: Panie Marszałku, można?)

Zaraz, zaraz, kto...

(Senator Marek Borowski: Tutaj, na lewo...)

Tak, tak, bardzo proszę, Panie Senatorze, ale czy...

(Senator Marek Borowski: Ja mam taką propozycję, żeby punkt siódmy zamienić z punktem szóstym...)

Momencik, najpierw podejmijmy decyzję w kwestii uzupełnienia porządku obrad...

(Senator Marek Borowski: Dobrze.)

...bo jeszcze nie usłyszałem, jaka jest decyzja Izby w tej sprawie.

W związku z tym informuję Izbę, że jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła te trzy przedstawione propozycje.

Sprzeciwu nie słyszę, zatem uzupełniliśmy porządek obrad.

I teraz: czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad?

Pan senator Borowski chce...

Senator Marek Borowski:

Tak jest.

Panie Marszałku, uprzejmie proszę o zamienienie punktu siódmego z punktem szóstym, ponieważ jestem sprawozdawcą do punktu piątego i punktu siódmego właśnie, które w tym porządku obrad są przedzielone punktem szóstym.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Rozumiem.

Czy jest sprzeciw państwa senatorów wobec tej propozycji pana senatora Borowskiego, która ma, jak sądzę, ułatwić mu życie parlamentarne?

(Wesołość na sali)

Nie ma takiego sprzeciwu, zatem Izba przyjęła tę propozycję.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Nie ma więcej głosów w sprawie przedstawionego porządku obrad.

Zatem stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad czterdziestego szóstego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Informuję, że jeżeli podczas debaty nad punktem pierwszym nie zostaną zgłoszone wnioski legislacyjne, to głosowanie w tej sprawie przeprowadzimy zaraz po rozpatrzeniu tego punktu. Pozostałe głosowania zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Szanowni Państwo, dziś o godzinie 14.00 zostanie zarządzone półgodzinna przerwa, podczas której w holu przy sali nr 217 nastąpi ogłoszenie wyników konkursu fotograficznego „Polak-emigrant” oraz otwarcie wystawy prezentującej nagrodzone i wyróżnione prace.

To tyle spraw formalnych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Przypominam, Panie i Panowie Senatorowie, że projekt ten został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 484, a sprawozdanie komisji – w druku nr 484S.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej, pana senatora Stanisława Jurcewicza, o przedstawienie sprawozdania komisji o projekcie uchwały.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

**Senator Sprawozdawca
Stanisław Jurcewicz:**

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przypadł mi niezwykle zaszczyt przedstawienia sprawozdania Komisji Ustawodawczej o projekcie

(senator sprawozdawca S. Jurcewicz)

uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Marszałek Senatu w dniu 30 października 2013 r. skierował do Komisji Ustawodawczej projekt uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego w celu rozpatrzenia go w pierwszym czytaniu. Komisja na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2013 r. rozpatrzyła w pierwszym czytaniu przedstawiony przez wnioskodawców projekt uchwały, wprowadziła do niego poprawki i wniosła o przyjęcie przez Senat jednolitego, załączonego projektu uchwały.

Pragnę teraz przedstawić treść tego projektu. „Przeto My Kazimierz z Bożej łaski Król Polski (...) postanowiliśmy w mieście naszym Krakowie wyznaczyć, obrać, ustanowić i urządzić miejsce, na którym by Studium Powszechne w każdym dozwolonym wydziale kwitnęło (...). Niechże tam będzie nauk przemożnych perła, aby wydała męża dojrzałością rady znakomite, ozdobą cnót świetne i w różnych umiejętnościach wyuczone; niechaj otworzy się orzeźwiający źródło nauk, a z jego pełności niech czerpią wszyscy naukami napoić się pragnący».

Te słowa z aktu fundacyjnego Akademii Krakowskiej wydanego 12 maja 1364 roku na trwałe zapisały się w dziejach naszego narodu i państwa. Wyrażały misję króla, który jako jedyny przeszedł do historii z przydomkiem Wielki, a który miał ambicję zostawić Rzeczpospolitą nie tylko murowaną, ale przede wszystkim oświeconą.

Przełomowe znaczenie dla Uniwersytetu miało jego odnowienie przez króla Władysława II Jagiełłę i królową Jadwigę.

Przez stulecia Uniwersytet był kuźnią elit, wielkim patronem i prawdziwą «Alma Mater» dla całego polskiego szkolnictwa, zwłaszcza, gdy dzięki reformom Komisji Edukacji Narodowej stał się Szkołą Główną Koronną. To z wydziałów Uniwersytetu rozwinął się cały szereg innych uczelni, z których kilka osiągnęło status uniwersytetu, a dzięki uczonym Uniwersytetu możliwy stał się rozwój wielu polskich ośrodków naukowych.

W murach Uniwersytetu wzrosła bezcenna dla polskiej i europejskiej kultury Biblioteka Jagiellońska oraz liczne muzea.

Przez audytoria krakowskiej wszechnicy przevineły się postacie kluczowe dla historii polskiej nauki i kultury. Dość wymienić nazwiska Pawła Włodkowica, Mikołaja Kopernika, Jana Długosza, Marcina Kromera, Jana Dantyszka, Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Jana Kochanowskiego, Piotra Skargi, Stanisława Hozjusza, Jana Sobieskiego, Hugona Kołłątaja, Karola Olszewskiego, Zygmunta Wróblewskiego, Stanisława Estreichera, Stanisława

Wyspiańskiego, Karola Wojtyły czy Wisławy Szymborskiej.

Losy Uniwersytetu i państwa były zawsze splecione – na dobre i na złe. Tragicznym znakiem tego związku było aresztowanie i wywiezienie do niemieckich obozów koncentracyjnych krakowskich profesorów podczas II wojny światowej.

Dziś Uniwersytet pulsuje pracą około 50 tysięcy studentów, ponad 540 profesorów, 730 doktorów habilitowanych, 2600 wykładowców i realizując ambitny program inwestycyjny przeżywa kolejny okres rozwoju. Stara się coraz skuteczniej wypełnić zalecenie króla z aktu założycielskiego: «Do tego miasta Krakowa niechaj zjeżdżają się swobodnie wszyscy mieszkańcy, nie tylko Królestwa naszego i krajów przyległych ale i inni z różnych części świata, którzy pragną nabyć tę przesławną perłę wiedzy».

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, doceniając niezwykle znaczenie i symboliczną wagę rocznicy 650-lecia utworzenia Uniwersytetu w Krakowie, pragnie wyrazić wielką wdzięczność i uznanie wszystkim, którzy przenoszą przez wieki dzieło zapoczątkowane przez Kazimierza Wielkiego.

Aby godnie uczcić tę rocznicę, Senat Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego, pragnąc aby ten rok stał się świętem całej nauki polskiej.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do pana senatora sprawozdawcy oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że wnioskodawcy upoważnili do ich reprezentowania, a jakże, pana senatora Janusza Sepioła.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytania? Nie ma takiej potrzeby.

Zatem otwieram dyskusję.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Hodorowicza.

Senator Stanisław Hodorowicz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Goście!

W imieniu Jego Magnificencji rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego mam zaszczyt odczytać list skierowany do pana marszałka i do Wysokiej

(senator S. Hodorowicz)

Izby. Pan rektor zmuszony okolicznościami niestety nie może dziś być z nami. Oto treść listu.

W imieniu własnym oraz Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także całej krakowskiej społeczności akademickiej, pozwalam sobie przedłożyć prośbę, aby przyszedł rok, rok 2014, Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rokiem jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Na poparcie owej prośby posiadam ważne argumenty. Oto w maju roku 2014 przypada niezwykle jubileusz: 650-lecie utworzenia nestora polskich uczelni wyższych – Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Dla szeroko pojętej universitas, społeczności akademickiej, to data magiczna, będąca zaraniem, źródłem wszystkiego, co od tamtych zamierzonych czasów kryje się pod pojęciami „uniwersytet” oraz „nauka”. Nie powinno zatem dziwić, że pragniemy tej chwili nadać należytą rangę i godność.

Obecnie, myśląc o jubileuszu 650-lecia naszej akademii, pragniemy skierować uwagę na sytuację polskiej nauki i polskiego szkolnictwa wyższego. Niech ten jubileusz najstarszej polskiej uczelni stanie się okazją do głębokiej refleksji oraz rzetelnej i pełnej troski dyskusji o przyszłości polskiej nauki oraz całego środowiska akademickiego, w tym wszystkich typów uczelni: uniwersytetów, akademii, politechnik oraz jednostek badawczych związanych z Polską Akademią Nauk, Polską Akademią Umiejętności i innymi ośrodkami naukowymi.

Jubileuszowy rok Uniwersytetu Jagiellońskiego winien unaocznić, iż nadrzędnym celem w tym obszarze ma być wspólna troska o miejsce i pozycję szkolnictwa wyższego w systemie edukacji, a także nauki na gruncie ogólnego społecznego rozwoju.

Jesteśmy przekonani, że przyszłość Rzeczypospolitej i jej pozycja na arenie międzynarodowej są nierozzerwalnie splecione z osiągnięciami naukowymi badaczy, nowymi wyzwaniem i przedsięwzięciami podejmowanymi na gruncie eksploatacji wciąż jeszcze nierozpoznanych obszarów wiedzy. Pragniemy, aby to wielkie święto Uniwersytetu Jagiellońskiego przypomniało raz jeszcze, jak niezwykle rolę w kształtowaniu nauki i kultury oraz w życiu intelektualnym narodu i państwa odgrywać może nabrzmiały twórczą energią tygiel, w którym kipią i przenikają się wzajemnie najcenniejsze uniwersyteckie wartości – stateczne doświadczenie uczonych z przynależną młodości żywiołową spontanicznością i żądzą wiedzy studenckiej braci.

Zwracając się do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o ustanowienie roku 2014 rokiem jubileuszu 650-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego, wspominamy słowa zapisane w akcie erekcyjnym Uniwersytetu Jagiellońskiego z 12 maja 1364 r., określające ocze-

kiwania króla Kazimierza Wielkiego wobec krakowskiej uczelni. Mogą one stanowić przesłanie i dla Polski współczesnej. „Niechże tam będzie nauk przemożnych perła, aby wydała męża dojrzałością rady znakomite, ozdobą cnót świetne i w różnych umiejętnościach wyuczone; niechaj otworzy się orzeźwiający źródło nauk, a z jego pełni niech czerpią wszyscy naukami napoić się pragnący”.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, świadomi rangi tego jubileuszu, nie tylko dla Krakowa i Polski, ale również w wymiarze europejskim i światowym, przywołując poparcie tej zacnej idei przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, jak i Konferencję Rektorów Uniwersytetów Polskich, zwracamy się do państwa z uprzejmą prośbą o życzliwe poparcie naszych starań.

Z wyrazami głębokiego szacunku – profesor doktor habilitowany nauk medycznych Wojciech Nowak, rektor uniwersytetu.

Od siebie pragnę bardzo krótko dodać, że podjęcie tej uchwały będzie zadośćuczynieniem prośbie społeczności Uniwersytetu Jagiellońskiego, ale nie tylko jej, bo i polskiej nauki, akademickiej wspólnoty polskiej. Jej podjęcie będzie także wyrażeniem życzenia: niech Uniwersytet Jagielloński rośnie, krzepnie, rozwija się – dla chwały swojej i pożytku naszego jako narodu i społeczności świata. Bardzo dziękuję za uwagę. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Bardzo proszę pana senatora Kazimierza Wiatra o zabranie głosu.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Dyrektorze Komitetu Obchodów!

To oczywiście wspaniały jubileusz i wspaniały uniwersytet. Uniwersytet Jagielloński, wcześniej Akademia Krakowska, to matka wszystkich polskich uczelni. Jako przewodniczący Komisji Nauki, Edukacji i Sportu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, a także jako dyrektor Akademickiego Centrum Komputerowego „Cyfronet”, który ogromną część swojej aktywności adresuje właśnie do pracowników nauki Uniwersytetu Jagiellońskiego, oczywiście gorąco popieram tę inicjatywę, tę uchwałę. Zawarty w niej cytat sprzed sześciuset pięćdziesięciu lat jest i dziś dla nas niezwykle budujący – bije z niego siła i niezwykle dojrzałość. Już wtedy dostrzegano ogromną rolę nauki w rozwoju społecznym, gospodarczym, politycznym, po prostu w każdym aspekcie.

Oczywiście świetność uniwersytetu to przede wszystkim ludzie. Dlatego cieszyć się, że przy-

(senator K. Wiatr)

wołano tutaj w pierwszym rządzie Kazimierza Wielkiego, ale także Pawła Włodkowica, o którym już kiedyś wspominałem. Warto przypominać, że sześćset lat temu, w 1414 r., rozpoczął się sobór w Konstancji i właśnie na nim Paweł Włodkowic przedstawiał niezwykle nowoczesne myśli: ludzie mają prawo decydowania o własnej przyszłości; władcy zobowiązani są szanować indywidualne przekonania religijne swoich poddanych, a poddani nie mogą być rugowani ze swoich praw w związku z wyznawaną wiarą; nawracanie przy użyciu przymusu i siły nie jest ważne; utrzymanie pokoju wymaga istnienia międzynarodowego trybunału; ani cesarz, ani papież nie mogą przeczyć regułom prawa naturalnego. To mówił Paweł Włodkowic z Akademii Krakowskiej, ówczesny rektor Akademii Krakowskiej, trzeba jednak powiedzieć, że jego myśli, jego propozycje wcale nie były znowu tak entuzjastycznie przyjmowane.

Wymieniony jest w tej uchwale oczywiście Karol Wojtyła, na którego mówimy „Jan Paweł Wielki”, tak więc jest tu pewna klamra od Kazimierza Wielkiego do Jana Pawła II Wielkiego. Są w niej też inne bardzo bliskie mi nazwiska – Kopernik, Długosz, Piotr Skarga i Sobieski. Brakuje tutaj imienia jednej osoby, Królowej Jadwigi, świętej, wielkiej fundatorki, a jednocześnie osoby niezwykle nowoczesnej, można powiedzieć, patronki zjednoczonej Europy.

(Senator Janusz Sepioł: Wymieniona jest.)

(Senator Piotr Zientarski: Senatorze, jest wymieniona w druku.)

Nie doczytałem się tego w projekcie, który mam, w druku nr 484.

Życzymy Uniwersytetowi Jagiellońskiemu – ja tego życzę, ale myślę, że życzy tego także wielu z nas – aby zarówno nowy kampus, jak i nowy czas, nowe dzieje przyniosły chlubę i niezwykle pożytek całej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, aby nowe, nowoczesne kierunki rozwijane na uniwersytecie, takie jak life science, synchrotron, nowoczesna chemia kwantowa, a także sukcesy w astronomii i fizyce, bo szczególnie w tych obszarach współpraca Cyfronetu z Uniwersytetem Jagiellońskim jest najbardziej intensywna, przyczyniały się do rozwoju społecznego i gospodarczego, do budowy społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy. Życzę tego Uniwersytetowi Jagiellońskiemu i całej Polsce. Szczęść Boże! Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Teraz zabierze głos pan senator Henryk Górski. Bardzo proszę.

Senator Henryk Górski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Oddziaływanie Uniwersytetu Jagiellońskiego na rozwój kraju, nauki, kultury i bezpieczeństwa jest znaczne i niepodważalne. Dawał on szansę ludziom zdolnym z obszaru całego kraju. W tym miejscu pragnę wymienić Jakuba Górskiego, pochodzącego z mojej maleńkiej wioseczki, który całe życie był związany z Uniwersytetem Jagiellońskim, a w latach 1572–1583, czyli przez osiem kadencji, był tam rektorem, z tym że kadencja trwała wtedy jeden rok. Czasy były wtedy trudne, można powiedzieć, przełomowe dla kraju. Właśnie dzięki uniwersytetowi i takim ludziom Polska się wtedy ostała, obroniła. Jak pamiętamy, było to po śmierci ostatniego Jagiellona i obce siły, zewnętrzne, starały się rozwiązać sprawy w Polsce, jak byśmy powiedzieli, także militarnie. Wspomniany Jakub Górski z pozycji rektora wpływał na wiele spraw. Jego dorobek jest znaczny; wiem, bo zgłębiłem kontekst historyczny. W encyklopedii zostało zapisane, że zreformował Uniwersytet Jagielloński. Pochowany jest w Katedrze Wawelskiej. Dziękuję za uwagę. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Andrzej Pająk. Bardzo proszę.

(Senator Kazimierz Wiatr: W trybie sprostowania chciałbym krótko...)

Będzie pan miał pięć minut, Panie Senatorze...

(Senator Kazimierz Wiatr: Pięć minut? Pół minuty.)

...ale jak skończą się wystąpienia.

Bardzo proszę.

(Senator Kazimierz Wiatr: To ja już wyjdę.)

Senator Andrzej Pająk:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Zaproszeni Goście!

Dwie daty wyrły się głęboko w pamięci i sercu każdego europejskiego narodu, któremu droga nad życie, niezbędna jak słońce, stała się nasza kultura. Jedna data odnotowuje fakt przyjęcia chrześcijaństwa, a druga – erekcję pierwszego uniwersytetu. Inne daty mogą odnosić się do wypadków bardziej głośnych, do przewag na polach bitew, wielkich przewrotów społecznych, natomiast powyższe daty przypominają to, czym żyła dusza naszego narodu poprzez całe wieki – tak pisał o powstaniu uniwersytetu ksiądz Konstanty Michalski, polski filozof, historyk filozofii, rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 1931–1932.

Za trzy lata będziemy obchodzić tysiącpięćdziesiątą rocznicę pierwszego takiego wydarzenia – chrztu

(senator A. Pająk)

Polski. W roku obecnym, w roku tyłu jubileuszy, co podkreślił Senat Rzeczypospolitej Polskiej, podejmując okolicznościowe uchwały, na przykład uchwałę w 600. rocznicę Unii Horodelskiej, uchwałę w sto pięćdziesiątą rocznicę wybuchu powstania styczniowego, ustanawiającą rok 2013 Rokiem Powstania Styczniowego, oraz uchwałę w 70. rocznicę Zbrodni Wołyńskiej, dochodzi jeszcze jeden jubileusz, dotyczący wspomnianego uniwersytetu, najpiękniejszego klejnotu w koronie Kazimierza Wielkiego. 1 października bieżącego roku rozpoczął się sześćset pięćdziesiąty rok akademicki, który dobiegnie końca w roku przyszłym, to jest w roku, w którym minie dokładnie sześć i pół wieku od powstania wiekopomnego aktu fundacyjnego Akademii Krakowskiej. Dlatego uchwalenie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego jest aktem wdzięczności wobec naszej matki karmicielki, matki żywicielki, Alma Mater. Uważam, że każdy z nas, każdy z obecnych tutaj senatorów z wyjątkową radością w sercu zagłosuje za tą uchwałą.

Panie i Panowie Senatorowie, podejmując uchwały jubileuszowe w tym roku, zapomnieliśmy o bardzo ważnym jubileuszu. Szkoda, że nie podjęliśmy uchwały upamiętniającej wydarzenie, bez którego nie wiadomo jak potoczyłyby się losy cywilizacji europejskiej, czy byłby chrzest Polski, jaki powstałby uniwersytet. Mam na myśli przypadającą w lutym bieżącego roku tysiącsiedemsetną rocznicę wydania ważnego dla Kościoła i chrześcijańskiej Europy aktu prawnego, który przeszedł do historii jako edykt mediolański. Współrządcy cesarstwa wydali edykt, w którym napisali: wydało nam się słuszne przyznać chrześcijanom i wszystkim innym prawo wyznawania własnej religii, aby Bóg, który mieszka w niebie, był łaskawy i przychylny nam i wszystkim żyjącym pod naszą władzą.

Chociaż czas podpisania edyktu mediolańskiego to czas odległy, to jego znaczenie i wpływ na całą ówczesną i dzisiejszą Europę są ogromne. To dzięki postanowieniom edyktu mediolańskiego nastąpił nowy etap cywilizacyjny Europy, jej wejście w obszar kultury chrześcijańskiej. Papież Franciszek jasno powiedział: to wydarzenie otworzyło nowe drogi szerzenia ewangelii i przyczyniło się w decydujący sposób do narodzin europejskiej cywilizacji. Czyż konsekwencją powstania tego aktu nie był późniejszy chrzest Polski, powstanie Akademii Krakowskiej i miejsce Polski w cywilizacji łacińskiej?

Wspomniany przeze mnie ksiądz Konstanty Michalski pisał tak: z ołtarzy Aten brał ze sobą grecki kolonista ojczysty ogień, by w nowej siedzibie był radością dla jego oczu i duszy, z ogniska krakow-

skiej wszechnicy brano ogień, by od niego inne, nowe rozniecać płomienie. Stąd, z naszej kochanej metropolii, brał ogień Stefan Batory i Piotr Skarga, kiedy rozniecali ogniska wileńskie. Stąd brał ogień Jan Kazimierz, kiedy zakładał Uniwersytet Lwowski. Stąd bezpośrednio lub pośrednio brały swe ognie wszystkie szkoły akademickie po uzyskaniu niepodległości. Tak więc w Krakowie jest znamienite, życiodajne źródło, ożywcze soki polskości, którymi karmią się wszystkie uniwersytety i szkoły wyższe w Polsce i nie tylko.

Kolejny temat, na który pragnę zwrócić uwagę, to temat znaczenia historii, roli tradycji dla człowieka i dla narodu. Cytowany już przeze mnie ksiądz Konstanty Michalski pisał, że jest inna, stara karta w kronice uniwersyteckiej, której Polak nie odczyta bez bicia serca. Nie było na świecie uniwersytetu, który by tak rychło zrozumiał rolę tradycji dziejowej dla narodu i jednostki. Nie było na świecie uniwersytetu, który by w połowie XV wieku uczynił dzieje narodowe przedmiotem wykładu. Nasz uniwersytet zdobył się na to, wprowadzając do Collegium Minus lekturę kroniki Wincentego Kadłubka. Nie było chyba narodu, którego średniowieczny dziejopis zwróciłby się do uniwersytetu z prośbą, jak nasz Jan Długosz, by magistrowie dalej pisali rozpoczętą przez niego historię. Nic dziwnego, że w naszej tradycji, w idei jagiellońskiej szukamy zbawczych dyrektyw, ilekroć naszemu duchowi zagraża oderwany od polskiej przeszłości futurizm.

W Roku Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego w sposób szczególny należy przypominać te słowa osobom odpowiedzialnym za wychowanie i kształcenie młodego pokolenia. Tym, którzy chcą wyrugować historię z programów szkolnych, należy przypominać, że nie można pójść w przyszłość, jeśli się nie pamięta, skąd się wyszło.

Jakie jest podstawowe zadanie uniwersytetu? „Należy do uniwersytetu poszukiwanie prawdy we wszystkich dziedzinach i przekazywanie jej przez nauczanie” – mówił Jan Paweł II w Padwie w 1982 r. To uniwersytety, wyższe uczelnie mają za cel kształcić elitę narodu oraz służyć prawdzie i dobru. Mają odkrywać prawdę, poszukiwać prawdy i przekazywać ją młodemu pokoleniu, mają działać w służbie narodu i w tej służbie muszą być wolne. Podkreślam to z całą mocą, ponieważ jak czytam w cieszącym się uznaniem miesięczniku: „W Polsce jest już jedenaście katedr czy ośrodków uczelnianych, które postawiły sobie za cel promowanie tej ideologii, bo to nie jest filozofia, to jest ideologia. Filozofia zajmuje się szukaniem prawdy, ideologia zaś służy realizacji interesów jakiejś grupy społecznej”. Chodzi o ideologię gender. „Trudno o bardziej jadowitą i antychrześcijańską koncepcję człowieka i koncepcję Boga niż gender” – mówił biskup Wiesław Mering.

(senator A. Pająk)

Odmienne zdanie prezentuje felietonistka Joanna Bator na łamach „Gazety Wyborczej”...

(Głos z sali: Do rzeczy.)

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Panie Senatorze...)

Kończę już.

Pod jej zdjęciem znamienne słowa „Gazety Wyborczej”: gender rozpirzy Polskę i głupotę w drobny mak.

Szanowny Uniwersytecie, Szanowny Jubilacie, w tym starciu między filozofią a ideologią, między kłamstwem a prawdą daj odpowiedź, co jest prawdą, a co jest zaprzeczeniem, kto jest po stronie prawdy, a kto po stronie kłamstwa.

Na zakończenie z całego serca życzę wam, Szanowni Profesorowie, Nauczyciele Akademicki, Wychowawcy, którzy tworzycie Uniwersytet Jagielloński, wielu sił, wytrwałości, odwagi, mądrości i miłości, by na gruncie prawdy formować studentów przybyłych w mury tej uczelni, kształtować przyszłe pokolenia zgodnie z tymi wartościami, które zapewnią Polsce trwanie i wielkość. Niech z murów tej uczelni wyjdą wychowankowie na miarę tych, którzy zostali wymienieni w uchwale. Niech ta matka karmicielka, matka żywicielka wie gdzie jest najpiękniejszy żywot przez najbliższe sześćset pięćdziesiąt lat. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pan senator Janusz Sepioł. Bardzo proszę.

Senator Janusz Sepioł:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Nie spodziewałem się, że to dzisiejsze spotkanie stanie się pretekstem do debaty o edykcji mediolańskim, o ideologii gender. Jako były student Uniwersytetu Jagiellońskiego chciałem jednak, żebyśmy wrócili w tej rozmowie do wielkiego jubileuszu Krakowskiej Wszechnicy.

Dlaczego to jest taki ważny jubileusz? Oczywiście jest dużo żartów w Polsce, że w Krakowie świętuje się jubileusze, bo to jest jakaś nasza specjalność. Ale kiedy obchodzono sześćsetlecie, to efektem była inwestycja, którą dziś nazywamy drugim kampusem, wielki zespół inwestycji dla Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kiedy obchodzono jubileusz sześćsetlecia reerekcji, zaczęła się budowa trzeciego kampusu, jednego z największych przedsięwzięć inwestycyjnych w nauce polskiej.

Bo jeśli popatrzymy trochę dalej wstecz, to możemy zapytać: czy był możliwy jubileusz pięć-

setlecia uniwersytetu? Wtedy było powstanie styczniowe, a Galicja nawet nie miała autonomii. Pięćsetpięćdziesięciolecie – wybuch I wojny światowej, czterystupięćdziesięciolecie – polskie wojska z Napoleonem, abdykacja we Francji... Po prostu nie było Polski, nie było możliwości takiego świętowania jubileuszu, jakie są właśnie dzisiaj.

Padało tu wiele wzniosłych słów, ale na ten jubileusz można popatrzeć z jeszcze innej strony. Uniwersytet Jagielloński jest uczelnią zajmującą najwyższą spośród polskich uczelni pozycję w rankingu szanghajskim, czyli rankingu... nie wiem, jak to powiedzieć, może nie rankingu jakości, ale rankingu międzynarodowej popularności uniwersytetów. Jednak to jest miejsce około trzysta pięćdziesiąte.

W ostatnim zdaniu tej dzisiejszej uchwały jest taka myśl, aby ten jubileusz stał się także świętem całej nauki polskiej. Wydaje mi się, że stoimy wobec potrzeby poważnej refleksji o sytuacji, o miejscu, o perspektywach polskiej nauki. Przeżywamy w tej chwili euforię w związku z tym, że nasi uczniowie w testach PISA okazali się jednymi z najlepszych na świecie, ale jeśli weźmiemy pod uwagę pozycję nauki polskiej, to zauważymy wiele elementów, które mogą budzić niepokój. Spójrzmy chociażby na listę filadelfijską, obecnie jest ona tworzona przez Thomson Reuters... Polska nauka zajmuje tam dwudzieste drugie, dwudzieste trzecie miejsce – to mniej więcej odpowiada pozycji naszego PKB – ale tendencja jest taka, że pozycja nauki polskiej się obniża. Polski PKB rośnie, ale jeszcze w 1981 r. to było miejsce piętnaste. W tej chwili w obszarze nauki jest wiele międzynarodowych rankingów, porównań. I trzeba sobie powiedzieć szczerze – nie zajmujemy tam miejsca odpowiadającego naszym aspiracjom. Myślę, że gdyby król Kazimierz dzisiaj popatrzył na te rankingi, to nie byłby zadowolony. Wykonaliśmy wielki wysiłek... Mamy niezwykle liczną grupę młodzieży studiującej, mieliśmy i mamy potężne programy inwestycyjne – wybudowaliśmy wiele nowych szkół, wspaniale je wyposażyliśmy – ale w zakresie konkurencyjności polskiej nauki naprawdę mamy wiele do zrobienia.

Chciałbym złożyć w tym momencie pewną propozycję. W tym roku wielkiego jubileuszu... Naprawdę możemy być z tego dumni. Jeśli ktoś tego nie pamięta, to chciałbym przypomnieć, że w tej części Europy wcześniej – i to tylko parę lat – powstała uczelnia w Pradze. Dopiero później powstał uniwersytet w Wiedniu, a jeszcze potem uniwersytet w Heidelbergu. Ja nie mówię teraz w ogóle o wschodniej części Europy. A więc to naprawdę było ważne wydarzenie. Trzeba jednak powiedzieć, że dzisiaj Uniwersytet Karola w Pradze jest w międzynarodowych rankingach wyżej niż Uniwersytet Jagielloński. Dlatego chciałbym, żebyśmy w tym roku święta nauki polskiej znaleźli czas na refleksję nad pozycją

(senator J. Sepioł)

nauki polskiej. Być może w polskim Senacie debata na temat pozycji i perspektyw nauki polskiej w Roku Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego powinna się odbyć. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Dziękuję również za tę sugestię, która zostanie rozważona. Senat, jak myślę, na ten temat będzie debatował.

I pan senator Bogdan Pęk, również z Krakowa.

Senator Bogdan Pęk:

Panie Marszałku! Panie i Panowie! Szanowni Goście!

Serce moje jako człowieka pochodzącego ze stołecznego królewskiego miasta Krakowa przepełnia dumą, że miałem okazję urodzić się tam i przeżyć swoje życie w sąsiedztwie krakowskiej Alma Mater – pięknej uczelni, która stworzona została przez mądrych ludzi i niosła w świat światło mądrości i nauki. Stała się także jednym z twórców potęgi ówczesnej Rzeczypospolitej, kształtując charaktery ludzkie i niosąc prawdy naukowe, polityczne, formalne. Przeszłość Uniwersytetu Jagiellońskiego może nas napawać tylko wszelką dumą. I chwała Senatowi Rzeczypospolitej obecnej kadencji za to, że do tych wyrazów uznania dla minionej sławy się przyłącza, tworząc dzisiejszą uchwałę. Jednakowoż, korzystając z tej okazji, a także w nawiązaniu do słów moich poprzedników, muszę powiedzieć, że dzisiaj nie mamy złotego wieku nauki polskiej. Dzisiaj w tym świecie, w którym globalizuje się wszystko, polska myśl naukowa, polska nauka odstaje od liczących się, postępowych... Skutki być może niedoinwestowania, być może nieprawidłowej polityki, być może jeszcze innych działań, mogą być dla naszego narodu i państwa naprawdę negatywne, zatem korzystając z tego, że mam zaszczyt występować na tej wysokiej trybunie, zwracam się do władz naszego państwa reprezentowanych dzisiaj na tej sali z apelem o to, aby nauka na powrót stała się oczkiem w głowie... Inwestowanie w naukę ma najwyższą możliwą stopę zwrotu; to jest najbardziej opłacalne inwestowanie, a zaniedbywanie tego obszaru położy się cieniem na losach przyszłych pokoleń.

Wysoka Izbo! Szanowny Senacie! Dzieją się obecnie rzeczy niebywałe w skali świata. Historia przyspiesza, obserwujemy proces wszechstronnej globalizacji, tworzą się różne nowe idee. Chcę powiedzieć jako człowiek, jako polityk, jako senator Rzeczypospolitej, ale także jako mieszkaniec stołecznego królewskiego miasta Krakowa, że poważnym

niepokojem napawa mnie fakt, iż na wielu polskich uczelniach, w wielu centrach świata naukowego zaprzestaje się poszukiwania prawdy albo się to tylko symuluje. Prawda jest podstawą wszelkiej racjonalnej przyszłości. Jeżeli nauka polska, która jest powołana do tego, żeby poszukiwać prawdy wszelkimi dostępnymi środkami, zaniecha tego albo poczyni pewne uniki w myśl poprawności politycznej, to prawdziwego postępu nie będzie.

Uczelnie muszą być areną debaty politycznej wolnej od uprzedzeń politycznych. Na tej arenie mogą w demokratyczny sposób wypowiadać się wszyscy, którzy szanują porządek prawny Rzeczypospolitej. Nie może być mechanizmów eliminujących z tej debaty niektórych polityków, działaczy, przedstawicieli kierunków naukowych czy intelektualnych, które nie wpisują się w nurt poprawności politycznej, w zbiór poglądów uznawanych przez większość za jedynie słuszne. Dlatego, dołączając się do życzeń płynących z serca, życzę całej nauce polskiej, aby rządzącym nie zabrakło rozwagi i zdolności do inwestowania w polską naukę, a mojej ukochanej uczelni – wszelkiego postępu rozumianego jako całkowity powrót do poszukiwania prawdy, do tworzenia nauki, która wraz z prawdą jest światłem dla przyszłości i jedyną podstawą tworzenia realnego dobra i dobrobytu. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Przystępujemy do trzeciego czytania. Informuję, że trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie. Przypominam, że komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały zawartego w druku nr 484S.

Panie i Panowie Senatorowie, przystępujemy do głosowania nad przedstawionym projektem uchwały.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyniki.

Głosowało 57 senatorów, wszyscy byli za. (Głosowanie nr 2)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę ustanawiającą rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego. (Oklaski) Dziękuję bardzo.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego** porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 483, a sprawozdanie komisji w druku nr 483S.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Proszę sprawozdawcę komisji, pana senatora Piotra Zientarskiego, o przedstawienie sprawozdania Komisji Ustawodawczej o projekcie uchwały.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

**Senator Sprawozdawca
Piotr Zientarski:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Ustawodawczej przedstawić projekt uchwały okolicznościowej ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.

„Każdy naród ma w swojej historii daty o wymiarze symbolu. Dla Polaków taką datą jest 4 czerwca 1989 r.”

(Rozmowy na sali)

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Panowie Senatorowie, Panie Senatorze, bardzo proszę...)

„W tym dniu Polacy odrzucili obcy porządek komunistyczny, a narodom Europy Środkowo-Wschodniej otworzyli drogę do wolności i demokracji. Narzucony Polakom system obcej ideologii zlikwidował Senat, który był symbolem niepodległej Rzeczypospolitej.

To głos Polaków, którzy od strajków sierpniowych i powstania «Solidarności» formułowali program powrotu do europejskiej wspólnoty demokratycznych państw, zburzył mur dzielący Europę.

Odrodzony Senat nawiązał do hasła o stworzeniu Samorządnej Rzeczypospolitej, inicjując prace nad przywróceniem samorządu terytorialnego widzianego jako przejaw demokratyzacji, decentralizacji władzy i przekazywania jej w ręce obywateli i wspólnot terytorialnych.

Przywracając pamięć historyczną o bohaterach walczących o wolną Polskę, Senat wystąpił z inicjatywą ustawodawczą o uznanie za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w latach 1944–1956.

Izba przywróciła święto 3 Maja i upamiętniała działalność wybitnych Polaków, a dzień 2 maja ustanowiła Dniem Polonii i Polaków za Granicą.

Senat, nawiązując do tradycji II Rzeczypospolitej, objął opieką Polonię i Polaków żyjących poza granicami Ojczyzny, wypełnił obowiązek wobec tych, którzy często nie z własnej woli znaleźli się poza granicami Macierzy.

Senat, wyznaczając sobie nowe obszary działania, podjął się wykonywania wyroków Trybunału Konstytucyjnego i realizowania konstytucyjnego prawa do petycji, czyniąc to w poczuciu obowiązku kształtowania w społeczeństwie szacunku do prawa.

Historia polskiego Senatu jest chlubnym świadectwem ustawodawczej mądrości naszych przodków i ciągłości państwa. Ostatnich 25 lat to także świadectwo zaangażowania odrodzonego Senatu w budowanie Rzeczypospolitej jako demokratycznego państwa prawa.

Senat dumny z dokonań w minionym ćwierćwieczu był, jest i będzie zawsze wierny zasadzie, iż «dobro Ojczyzny najwyższym prawem».

W 25. rocznicę pierwszych wolnych wyborów w III Rzeczypospolitej ustanawiamy rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski.»” *(Oklaski)*

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Obecnie państwo senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców, tyle że senatora Grzegorza Czeleja nie ma, bowiem gości poza granicami Polski.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie ma takiej potrzeby.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów...

(Senator Sekretarz Beata Gosiewska: Senator Cioch.)

A przepraszam, pan senator Cioch. Bardzo przepraszam.

Od tego są senatorowie sekretarze, żeby się u nich zapisywać.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Henryk Cioch:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Bardzo krótko. Jako senator, który pełni, wykonuje, realizuje mandat przez pierwszą kadencję, a obecna kadencja osiągnęła już półmetek, zwróciłem uwagę na to, że ze strony praktycznie wszystkich partii politycznych – nie będę ich wymieniał – pojawiają się głosy, i to bardzo często, iż naszą Izbę należałoby zlikwidować. Mogę to udokumentować. Takie głosy, choć odosobnione, pojawiły się również w partii Prawo i Sprawiedliwość. Oczywiście likwidacja Senatu nie jest możliwa bez zmiany konstytucji.

Jeżeli chodzi o rolę Senatu, to nie zwraca się uwagi na to, że jego rola jest bardzo istotna chociażby jeśli idzie o jakość stanowionego prawa – Senat jest tą Izbą, której głównym zadaniem jest poprawianie uchwalanych przez Sejm ustaw. Senat Rzeczypospolitej Polskiej jest również głównym wykonawcą wyroków Trybunału Konstytucyjnego. I wreszcie Senat

(senator H. Cioch)

często występuje z własnymi inicjatywami ustawodawczymi.

Nasza Izba liczy stu senatorów, którzy w zakresie swoich obowiązków mają realizację wszystkich zadań, które obciążają czterystu sześćdziesięciu posłów.

Na koniec chciałbym skierować postulat do polityków, ażeby się zajęli polityką, a nie Senatem. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Lista mówców została wyczerpana... A, nie, jeszcze pan senator Piotr Zientarski, przewodniczący Komisji Ustawodawczej.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Ciemne chmury zbierają się nad Senatem.

Senator Piotr Zientarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Do zabrania głosu sprowokowała mnie wypowiedź mojego szanownego przedmówcy.

Oczywistą rzeczą jest, że Senat ma takie uprawnienie konstytucyjne, które powoduje, że również od jego woli zależy, czy będzie istniał, czy nie, ponieważ od woli Senatu zależy zmiana konstytucji. Senat ma w tym zakresie takie samo prawo jak Sejm – zmiana konstytucji wymaga jednobrzmiącej uchwały Sejmu i Senatu.

Ta kwestia, a przede wszystkim stale rosnąca rola Senatu były przedmiotem bardzo poważnej konferencji, w której uczestniczyło wiele osób, i to nie tylko z Komisji Ustawodawczej, ale i spoza niej. Między innymi pani senator Barbara Borys-Damińska, człowiek kultury, można powiedzieć, uczestniczyła w niej bardzo aktywnie. Wielu uczestników tej konferencji uznało, że była to jedna z ciekawszych konferencji w ciągu ostatnich co najmniej kilku lat. Co istotne, wielu naukowców, którzy się wypowiadali w czasie tej konferencji, twierdziło, że Senat nie tylko dzięki swojemu dorobkowi, o czym wspominał pan senator, realizując swoje funkcje w tych gałęziach... Proszę zauważyć, że my wspominamy o nowych obszarach, właśnie o wykonywaniu orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, o petycjach. Podkreślano... Na przykład profesor Skotnicki z Łodzi stwierdził, że zmienił zdanie w wyniku tego przeobrażenia Senatu i praktyki, działań, jakie Senat ogólnie podejmuje. Profesor Skotnicki najpierw był właśnie za likwidacją, a w tej chwili, obserwując rosnącą rolę Senatu, jest jego orędownikiem. Tak że w tej chwili nie ma żadnych poważnych inicjatyw, które miałyby na celu likwidację tej Izby. Podkreślam: nie ma. Nawet je-

śli w doktrynie są takie opinie, to są one odosobnione. Toczy się oczywiście dyskusja – pan senator też to podkreślił – na temat liczby... I wiem, że są projekty dotyczące zmniejszenia liczby parlamentarzystów i w Sejmie, i w Senacie. Jeden z profesorów porównał, jak wyglądają proporcje między izbami w Europie... Nawet w Polsce w II Rzeczypospolitej zgodnie z konstytucją kwietniową było stu jedenastu senatorów i chyba dwustu trzydziestu posłów, czyli średnio proporcja wynosi dwa do jednego. Podobnie jest w krajach Europy Zachodniej, i to w państwach unitarnych, w których funkcjonują dwie izby parlamentu. Tak że rzeczywiście ten problem nie polega na tym, że senatorów jest relatywnie za dużo, tylko za mało, biorąc pod uwagę proporcje europejskie.

W naszej uchwale podkreślamy przede wszystkim rolę Senatu jako Izby, jako symbolu niepodległości, jako bardzo podstawowego organu ustroju naszego państwa, który oczywiście pełni funkcje konstytucyjne, a także pozakonstytucyjne wymienione w naszej uchwale. Stąd też wydaje się, że ta rola wynikająca oczywiście z naszych inicjatyw... Bo proszę zobaczyć, że inicjatyw w ciągu całej kadencji było – ja to analizowałem – średnio około trzydziestu, a w poprzedniej kadencji mieliśmy sto dwadzieścia inicjatyw tylko wynikających z wykonania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Tak że o kilkaset procent nasza aktywność, jeśli chodzi o inicjatywy ustawodawcze, się zwiększyła, co jest zauważalne nie tylko w środowisku prawniczym trybunału, ale także przez prezydenta i w ogóle przez doktrynę. W doktrynie mamy coraz więcej zwolenników. Ewaluacja jest w kierunku właśnie docenienia tej roli i ewentualnie szukania... I właśnie te dyskusje na konferencji – zachęcam do uczestnictwa w kolejnych konferencjach, bo to nie była ostatnia, zresztą zostaną wydane materiały, tak że będzie możliwość zapoznania się z nimi – dotyczyły poszukiwania umocnienia roli Senatu, nawet jego pewnej autonomii. Były głosy za przyjęciem wzoru czeskiego, czyli żeby kadencje Sejmu i Senatu się nie pokrywały, żeby ich kadencje były różnej długości, na przykład żeby kadencja, jak w Czechach, była sześcioletnia i żeby w ramach podtrzymania ciągłości była kooptacja 1/3 składu co dwa lata. Tak że takie dyskusje są prowadzone na temat wzmocnienia i poszukiwania sposobu jeszcze większego podniesienia rangi tej Izby. Bo, jak myślę, problem „być albo nie być” mamy już w ogóle za sobą. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Rzeczywiście Komisja Ustawodawcza przejawia szczególną aktywność, jeżeli chodzi o pracę analityczną, jak również koncepcyjną w odniesieniu do roli

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Senatu. Pragnę również podkreślić, że pojawiają się nowe możliwości działania Senatu w związku z bardziej konkretnym współdziałaniem z rzecznikiem praw obywatelskich oraz Najwyższą Izbą Kontroli. A jak się okazuje, również w tym obszarze jest naprawdę bardzo wiele do zrobienia. W najbliższym czasie te sprawy będą przedmiotem oceny władz Senatu. Myślę, że zaproponujemy podjęcie starań zmierzających do rozszerzenia zakresu naszego działania właśnie poprzez współpracę z tymi instytucjami, co, jak sądzę, jest możliwe.

Pan senator Janusz Sepioł z Krakowa.

Senator Janusz Sepioł:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja bym bardzo chciał, żeby ten rok polskiego Senatu był wyzwaniem nie tylko dla Komisji Ustawodawczej, ale także dla nas wszystkich – wszystkich senatorów, i byłych, i obecnych, jak również dla całej kancelarii. A chodzi tutaj – tak mi się wydaje – o pewien przekaz na temat polskiego Senatu, z którym nie potrafimy się przebić do opinii publicznej. Być może rzeczywiście w pewnym stopniu jest to niemożliwe... Uzasadniając potrzebę działania i dorobku Senatu, najczęściej wskazujemy na aspekt prakseologiczny, na to, że wprowadzamy poprawki do ustaw, występujemy z inicjatywami, a więc w sposób celowościowy uzasadniamy potrzebę istnienia tej Izby. Jednak, jak mi się wydaje, chodzi tutaj o motywację głębszą, motywację dotyczącą samej istoty funkcjonowania demokracji. Dobrze wszyscy wiemy, że nawet drobne zmiany w ordynacji wyborczej pozwalają zmienić wynik demokratycznego wyboru społeczeństwa. W zależności od tego, czy stosujemy metodę Sainte-Laugë, czy też inną metodę, wynik może być różny. A przecież istotą Senatu jest to, że jest to demokratyczna reprezentacja powołana radykalnie inną metodą niż reprezentacja sejmowa. Dopiero w społeczeństwach, które posiadają dwie reprezentacje demokratyczne wybrane w tym samym czasie, ale różnymi metodami, jest, że tak powiem, bogaty, prawdziwy, bardziej zakorzeniony, demokratyczny mandat do decydowania o sprawach kraju. I dlatego rozwinięte demokracje są demokracjami dwuizbowymi – na tym polega wielkość, sens i istota bikameralizmu. Tymczasem my z tą tezą, z tym przekazem, że dzięki istnieniu Senatu polska demokracja jest dojrzała, bogatsza i ma, powiedziałbym, głębszy mandat demokratyczny, nie potrafimy się przebić. Chciałbym, żeby to było wyzwanie dla nas wszystkich w roku święta Senatu. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Bardzo dziękuję, Panie Senatorze.

Jest to, jak sądzę, celna refleksja. Warto sobie wziąć do serca, oczywiście serca senatorskiego, to, co powiedział pan senator.

Szanowni Państwo, informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Teraz Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały, które objęłoby jedynie głosowanie. Zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami pod koniec posiedzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 517, a sprawozdanie komisji w druku nr 517A.

Bardzo proszę pana senatora Tadeusza Kopcia, sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Tadeusz Kopec:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych o uchwalonej przez Sejm w dniu 6 grudnia 2013 r. ustawie o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Panie i Panowie Senatorowie! Przedmiotowa ustawa dotyczy funkcjonowania rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa, który jest otwarty w Banku Gospodarstwa Krajowego. Rachunek ten jest elementem systemu zabezpieczenia finansowego potencjalnych wypłat z systemu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa. Gromadzone są na nim środki pochodzące z dwóch źródeł. Są to środki pochodzące ze sprzedaży akcji i udziałów należących do Skarbu Państwa, z przychodów z prywatyzacji oraz opłat prowizyjnych od udzielonych poręczeń i gwarancji. Środki pochodzące ze sprzedaży akcji i udziałów stanowią 0,5% wielkości udzielanych przez Skarb Państwa w danym roku poręczeń i gwarancji. W chwili obecnej na rachunku zgromadzonych jest 928 milionów zł.

Nowelizacja ustawy przewiduje możliwość okresowego wykorzystywania części tych środków na zaspokojenie potrzeb pożyczkowych państwa. Pozwoli to usprawnić zarządzanie płynnością budżetu państwa. Środki znajdujące się na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa nie są na bieżąco wykorzystywane na cele ustawowe. Od

(senator sprawozdawca T. Kopeć)

wielu lat nie wypłacono z budżetu państwa żadnych środków związanych z udzielonymi poręczeniami lub gwarancjami. W związku z tym, że nie mogą być one wykorzystywane na cele inne niż wymienione w ustawie, wolne środki lokowane są na rachunku w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Skarb Państwa w celu finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu pozyskuje na rynku środki poprzez sprzedaż skarbowych papierów wartościowych. Jest to nieefektywne z punktu widzenia zarządzania płynnością całego sektora finansów publicznych i powoduje zwiększenie kosztów zobowiązań Skarbu Państwa. Z tego powodu proponuje się wprowadzić rozwiązanie dające ministrowi finansów, w ramach przyznanych mu ustawą o finansach publicznych uprawnień, prawo wykorzystania środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w procesie finansowania potrzeb pożyczkowych z budżetu państwa. Wykorzystywanie tych środków przez ministra finansów nie będzie powodowało zakłóceń w wykonywaniu zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji. Kwoty wykorzystywane w ramach finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa będą zwracane z rachunków pomocniczych ministra finansów na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych w wysokości i terminach umożliwiających należyłą realizację zobowiązań finansowych z tego rachunku.

Przyjęcie nowelizacji ustawy da ministrowi finansów dodatkowy instrument służący zwiększeniu elastyczności w zarządzaniu płynnością budżetu państwa.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po rozpatrzeniu ustawy na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2013 r. Komisja Budżetu i Finansów Publicznych wnosi, by Wysoki Senat raczył uchwalić załączony projekt uchwały bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy są pytania do pana senatora sprawozdawcy? Nie ma pytań.

Dziękuję bardzo raz jeszcze.

Pragnę powitać pana ministra Wojciecha Kowalczyka, który reprezentuje Ministerstwo Finansów i rząd.

Panie Ministrze, czy pragnie pan zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu?

Bardzo proszę.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wojciech Kowalczyk: Panie Marszałku, Wysoki Senacie, pan senator sprawozdawca wyczerpał te-

mat w stu procentach, przedstawił cele... Jeżeli są jakieś dodatkowe pytania – bo ustawa była projektem rządowym – to służę swoją osobą i bardzo chętnie na nie odpowiem.)

Dziękuję bardzo.

Czy państwo senatorowie...

Pan senator Martynowski, bardzo proszę.

Senator Marek Martynowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, na posiedzeniu komisji finansów powiedział pan, że Skarb Państwa traci dziennie około 30 tysięcy zł dlatego, że ta ustawa jeszcze nie weszła w życie. Stąd pytanie: dlaczego ta ustawa wchodzi w życie dopiero teraz?

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wojciech Kowalczyk:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Może sformułowanie „traci” nie jest zbyt fortunne. Chodzi o to, że w tej chwili średnie oprocentowanie lokat na rachunku w Banku Gospodarstwa Krajowego jest na poziomie 2,4–2,5%, a oprocentowanie obligacji – na przykład tych naszych detalicznych, trzynastomiesięcznych – wyniosło 3,4%. Różnica pomiędzy oprocentowaniem pieniędzy, które pożyczamy na rynku w drodze emisji skarbowych papierów wartościowych, a oprocentowaniem tego rachunku... Może nie jest to strata, ale... Obniży to koszty pozyskiwania środków przez Skarb Państwa.

(Głos z sali: Czyli jest to strata.)

Powiem tak. Do 2010 r. na tym rachunku było kilkaset tysięcy złotych. W 2010 r. nastąpiła nowelizacja ustawy o poręczeniach i gwarancjach. Do tej pory był – zresztą on jeszcze jest – tak zwany zasób majątkowy Skarbu Państwa, a Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, na wniosek ministra Skarbu Państwa, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przekazywała 0,5% wartości gwarancji i poręczeń udzielonych w roku poprzednim. I to było przekazywane w akcjach – chodzi tu o akcje dosyć nie płynne, nieregulowane, ich lista jest dostępna, służę informacją na ten temat. Od 2010 r. są już środki pieniężne, które zaczęły się nadbudowywać – w dużej skali poręczenia i gwarancje były udzielane dopiero w latach 2011–2012, głównie w związku z inwestycjami infrastrukturalnymi. Chodzi o te

(podsekretarz stanu W. Kowalczyk)

wielkie kredyty, szczególnie z Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Ponieważ środki te narosły, podjęliśmy inicjatywę rządową, żeby je wykorzystać.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze raz pan senator Martynowski.

Bardzo proszę.

Senator Marek Martynowski:

Jeszcze tylko jedno pytanie, Panie Ministrze. Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, pan Jacek Dominik, wypowiedział w Sejmie takie zdanie, że środki publiczne są zdeponowane w różnych miejscach i że nie można z nich skorzystać, tylko trzeba pożyczać. Skoro tak, to chciałbym spytać, jakie to są miejsca i z jakich funduszy państwo może jeszcze skorzystać.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Senatorze, od paru lat Ministerstwo Finansów prowadzi działania zmierzające do tego, aby podnieść efektywność zarządzania płynnością sektora finansów publicznych. Jeśli chodzi o jednostki sektora finansów publicznych obecnie objęte konsolidacją, to są to fundusze celowe takie jak Narodowy Fundusz Zdrowia, narodowy fundusz ochrony środowiska czy niektóre fundusze penitencjarnie. Jest bodajże czterdzieści czy pięćdziesiąt funduszy, które zostały objęte konsolidacją, jeżeli chodzi o zarządzanie płynnością budżetu. Jest to kolejny etap tak zwanej konsolidacji zarządzania tymi środkami.

Pozostałe plany, które były konsultowane... Jeżeli chodzi o kwestię dotyczącą wyższych uczelni, to wycofaliśmy się z tych planów nie tylko ze względu na stanowisko środowiska, ale też ze względu na różne odmienne opinie prawne dotyczące zarządzania tymi środkami przez poszczególne podmioty. Mamy uzgodnienie z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, jeżeli chodzi o samorządowe osoby prawne, głównie wojewódzkie fundusze ochrony środowiska. Na koniec 2012 r. było około 2 miliardów 600 milionów zł... W trakcie uzgodnień jest w tej chwili projekt dotyczący tego, aby te środki skonso-

lidować, jeżeli chodzi o zarządzanie całym sektorem, płynnością całego sektora finansów publicznych.

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Dziękuję...)

Była również inicjatywa...

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: A, przepraszam.)

Była również inicjatywa co do SP ZOZ, ale jest to temat bardzo skomplikowany, bo ich – przepraszam za wyrażenie – standing finansowy jest tak różny, jest tak duże rozdrobnienie, że koszty tej operacji mogłyby być wyższe niż same efekty uzyskane w wyniku jej przeprowadzenia.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej pytań.

Panie Ministrze, bardzo dziękuję.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wojciech Kowalczyk: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że pan senator Ryszard Knosala złożył swoje przemówienie do protokołu*.

Ponadto informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Panu ministrowi Kowalczykowi dziękuję za obecność.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 518, a sprawozdanie komisji – w druku nr 518A.

Bardzo proszę pana senatora Piotra Gruszczyńskiego o przedstawienie sprawozdania Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej dotyczącego przedmiotowej ustawy.

Proszę, Panie Senatorze.

**Senator Sprawozdawca
Piotr Gruszczyński:**

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiemu Senatowi w imieniu połączonych komisji, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, sprawozdanie z dyskusji, która toczyła się wokół tej ustawy.

Otóż na początku chciałbym powiedzieć, że połączone komisje pochyliły się nad tą ustawą dwukrot-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator sprawozdawca P. Gruszczyński)

nie. Ostatnie posiedzenie odbyło się wczoraj, czyli 17 grudnia. Główną osią dyskusji wokół tej ustawy były propozycje zmian legislacyjnych, które zostały zgłoszone przez Biuro Legislacyjne. Chciałbym zasygnalizować, że część z tych zaproponowanych poprawek znalazła uznanie w oczach Wysokiego Senatu. W związku z tym będę wnosił o przyjęcie tej ustawy wraz z popartymi przez komisję poprawkami.

Pozwolę sobie powiedzieć kilka zdań na temat celu i przedmiotu tej ustawy. Otóż zgodnie z uzasadnieniem ustawy celem nowelizacji jest usprawnienie funkcjonowania e-administracji. Opiniowana ustawa, poza ustawą o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, dokonuje także istotnych zmian w obszarach innych ustaw. Pozwolę sobie je wymienić, są to: kodeks postępowania administracyjnego, ordynacja podatkowa, prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz ustawa o systemie informacji o ochronie zdrowia.

Otóż zmiany w ustawie o informatyzacji obejmują w szczególności... Pozwolę sobie przedstawić cztery główne założenia. Pierwsze dotyczy wprowadzenia obowiązku posługiwania się przez podmioty publiczne elektroniczną skrzynką podawczą, ESP, spełniającą standardy określone i opublikowane na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, ePUAP, przez właściwego ministra. Drugie to jest wprowadzenie kompleksowej regulacji nakładającej na podmioty publiczne obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzorów dokumentów elektronicznych w celu umieszczenia ich w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych oraz opisu usługi możliwej do zrealizowania przy wykorzystaniu wzoru w celu zamieszczania go w katalogu usług na ePUAP, jak również udostępniania formularzy elektronicznych. Trzecie to jest wprowadzenie możliwości wystawiania na ePUAP usług przez podmioty inne niż podmioty publiczne oraz czwarty – rozszerzenie sieci punktów potwierdzania profilu zaufanego ePUAP.

Tak jak wcześniej powiedziałem, wnoszę o przyjęcie tej ustawy wraz z poprawkami popartymi przez połączone komisje.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do pana senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś chciałby takie pytanie zadać? Nie widzę chętnych.

Panie Senatorze, dziękuję.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister administracji i cyfryzacji.

Witam pana ministra Romana Dmowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji.

Czy pragnie pan zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu?

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Roman Dmowski:

Panie Przewodniczący! Wysoka Izbo!

Jedną chwileczkę... Jak państwo widzicie, tych materiałów jest dość dużo. Już... Chciałbym w kilku zdaniach opowiedzieć o głównym sensie tej nowelizacji. Nowelizacja przygotowuje podstawy prawne do przeprowadzenia procesu cyfryzacji w ramach administracji, ale także, można powiedzieć, szerzej, bo w ramach całego państwa. Główne zmiany dotyczą kodeksu postępowania administracyjnego, ordynacji podatkowej i ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W trakcie tych kilku lat pracy związanej z procesami informatyzacji ujawniły się pewne braki. Brakuje pewnych podstaw prawnych do tego, aby niektóre czynności związane z obsługą obywateli przeprowadzić w formie cyfrowej. I stąd ta nowelizacja.

Nowelizacja obejmuje między innymi kwestię usprawnienia procesu potwierdzania profilu zaufanego. Profil zaufany można nazwać w skrócie bezpłatnym podpisem elektronicznym, który każdy z obywateli może uzyskać. W celu uwiarygodnienia tego podpisu weryfikuje się tożsamość obywatela, który występuje o ten profil – obywatel musi pojawić się w urzędzie, a urzędnik potwierdza, weryfikuje jego tożsamość. O ile w dużych aglomeracjach nie ma z tym problemu, bo punkty, w których można zweryfikować profil zaufany, są tam dość gęsto rozmieszczone, o tyle kłopoty pojawiają się w małych miejscowościach. I stąd pomysł rozszerzenia listy miejsc, w których można przeprowadzić potwierdzenie profilu zaufanego – o urzędy pocztowe oraz banki. To jest rozwiązanie... Dajemy możliwość utworzenia punktów potwierdzania profilu zaufanego w tych właśnie instytucjach. Utworzenie takiego punktu każdorazowo musi zostać poprzedzone uzyskaniem zgody ministerstwa administracji. Ministerstwo administracji sprawdza, czy dana jednostka jest w stanie zapewnić poufność i bezpieczeństwo danych osobowych, bo mamy tu do czynienia z przetwarzaniem danych osobowych.

(podsekretarz stanu R. Dmowski)

Kolejną ważną sprawą, która z tej nowelizacji wynika, jest upowszechnienie... wręcz obowiązek posługiwania się elektronicznymi skrzynkami podawczymi w jednolitym standardzie. Elektroniczne skrzynki podawcze stanowią punkt kontaktowy pomiędzy urzędami. Dla nas ważne jest to, aby urzędy wreszcie zaczęły wymieniać ze sobą dokumentację w postaci elektronicznej. Korzyści z takiego rozwiązania są oczywiste – spowoduje ono znaczące przyspieszenie tej wymiany. Dopowiem, że użycie takiej tradycyjnej skrzynki mailowej nie wchodzi tu w rachubę, bo w wymianie dokumentów pomiędzy urzędami ważne jest potwierdzenie ich dostarczenia. Skrzynki podawcze elektroniczne zapewniają te mechanizmy związane z potwierdzeniem momentu dostarczenia dokumentu do innego urzędu. Zgodnie z tą ustawą zostanie określony format skrzynki podawczej tak, aby wszystkie urzędy pracowały na tym samym formacie dokumentów. Chodzi o to, żeby nie było problemu, który występuje teraz – obecnie niektóre urzędy nie są w stanie przyjąć jakiegoś typu dokumentów, gdyż pracują na innym formacie.

Jeżeli chodzi o zmiany w kodeksie postępowania administracyjnego, to mamy tu przede wszystkim – jeszcze tylko spojrzę, jak to tutaj było sformułowane – dopuszczenie właśnie szerszej grupy czynności, które są realizowane w formie dokumentu elektronicznego.

Podobne zmiany, i może na tym przykładzie trochę szerzej o nich opowiem, dotyczą ordynacji podatkowej. Jest tu, że tak powiem, wprowadzenie fikcji e-doręczeń. To jest jakby elektroniczny odpowiednik fikcji dotyczącej przesyłki pocztowej, papierowej, która to fikcja polega na tym, że po dwukrotnej próbie doręczenia zawiadomienia obywatelowi uznaje się, że dokument został doręczony. I tutaj mówimy o takim samym mechanizmie, tyle że forma będzie elektroniczna. Ustawa przewiduje dostęp do akt sprawy drogą elektroniczną, jeżeli urząd prowadzi elektroniczny system obiegu dokumentów. Dopuszczamy formę elektroniczną w czynnościach tego typu, jak wezwanie na rozprawę, sporządzenie przez urzędnika adnotacji czy ustanowienie pełnomocnictwa. Podobne zmiany chcemy również wprowadzić w prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Chodzi między innymi o zapewnienie stronie postępowania dostępu online do akt sprawy i możliwość składania pism procesowych w formie dokumentu elektronicznego. Zostanie także uregulowana, że tak powiem, ostatecznie kwestia dostarczania pism przed sądy administracyjne, czyli żądanie strony doręczenia, złożenie do sądu pisma w formie do-

kumentu elektronicznego – to tak już generalnie. I to jest jedna grupa zmian.

Kolejną zmianą, taką bardziej szczegółową, są podstawy prawne stworzenia i prowadzenia portalu podatkowego, który ma umożliwić lepszy kontakt, głównie z Ministerstwem Finansów i z jednostkami podległymi temu ministerstwu, w sprawach podatkowych.

Takie są, jak myślę, główne zmiany, które chcemy wprowadzić w ramach omawianej nowelizacji. Tak że jeszcze raz chciałbym podkreślić, że to jest element niezbędny do tego, aby poważnie myśleć o cyfryzacji na szeroką skalę. Chodzi o cyfryzację w takim sensie, żeby dzięki wykorzystaniu narzędzi informatycznych można było pomyśleć o kolejnym kroku, jakim powinno być uproszczenie prawa, tak aby na przykład w urzędach, w których do tej pory żądano pisemnego poświadczenia czy dostarczenia zaświadczenia, urzędy te albo we własnym zakresie pobierały potrzebne im zaświadczenia z innych urzędów, albo żeby wręcz można było częściowo zrezygnować z takich zaświadczeń. Można sobie wyobrazić, że informatyzacja pozwoli pewne procesy zautomatyzować – na przykład urząd będzie sam wysyłał zaproszenie czy zawiadomienie o możliwości odbioru nowego dowodu rejestracyjnego, jeżeli nastąpi zmiana miejsca zameldowania. Tak że ustawa jest bardzo potrzebna, daje podstawy – wreszcie – do cyfryzowania na szeroką skalę procedur administracyjnych i sposobu obsługi obywatela. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Pan senator Knosala, pan senator Matusiewicz. Kto jeszcze? Pan senator Rulewski.

Proszę bardzo, pan senator Knosala.

Senator Ryszard Knosala:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, ja przede wszystkim jestem wielce rad, że taka ustawa powstała i że nad nią debatujemy. Śledziłem też poprzednie ustawy, te cząstkowe, i nie ukrywam, że najczęściej zadawałem pytania przy okazji poprzednich ustaw związanych z informatyzacją różnych obszarów – oczywiście wtedy nie było mowy o integracji tego wszystkiego. Tak więc nie ukrywam, że nazwałbym siebie wręcz fanem tego zagadnienia. I widzę, że ta rzeczywistość, z którą

(senator R. Knosala)

mamy do czynienia, jakby trochę nie nadąza za tym, co uchwalamy.

Tutaj są podane pewne daty, zdaje się, 1 stycznia 2016 r., i w związku z tym chciałbym zapytać, jak pan minister – pytam, bo to jest jednak dużo pracy, nie da się ukryć – oceniłby okresy wdrażania tej ustawy, tak realnie. Ostatnio, szczególnie widoczne to było chyba tydzień temu czy dwa tygodnie temu, przyjmowaliśmy kilka ustaw z rządu, które przesuwają terminy wdrażania między innymi ze względu na nienapisany program albo niedokończoną bazę. A tutaj mamy, powiedziałbym, spotęgowaną cyfryzację. Proszę o jakiś komentarz. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, pan senator Matusiewicz.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, przed chwilą pan powiedział, że nad tą ustawą pracowano kilka lat. Ona w zasadzie upraszcza postępowania i wprowadza nowelizację określonej grupy przepisów, które są przepisami proceduralnymi: ordynacji podatkowej, postępowania przed sądami administracyjnymi, kodeksu postępowania administracyjnego. Powróć do dyskusji, która miała miejsce na posiedzeniu komisji. Jakie jest stanowisko pana ministra w zakresie rozszerzenia kręgu podmiotów, które by ta ustawa obowiązywała, podmiotów realizujących zadania publiczne, o Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencję Rynku Rolnego, Agencję Nieruchomości Rolnych, Państwową Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości i inne? Tych podmiotów jest bodajże dwadzieścia sześć.

(Senator Kazimierz Kleina: Agencje wykonawcze.)

Tak, agencje wykonawcze. Do tej pory na etapie procedowania w Sejmie, w komisjach nie było takiej poprawki, propozycji takiego rozszerzenia zakresu podmiotowego ustawy. Jakie jest stanowisko ministerstwa w tej sprawie? Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Proszę, pan senator Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Ja wyrażam satysfakcję z tego powodu, że ta ustawa pozwoli między innymi rozmawiać, pro-

wadzić dialog między urzędami poprzez tworzenie tych skrzynek. Już widzę ich zastosowanie przy wypłacaniu świadczeń rodzinnych dla milionów ludzi, gdzie do tej pory wymiana informacji w formie porozumień odbywa się właściwie na piechotę, jest to robione ręcznie, bo to kierownicy czy inni wymieniają informacje. Tymczasem teraz będzie można korzystać ze skrzynek elektronicznych jednolitego formatu.

Ale, Panie Ministrze, ja miałbym tu inny zarzut, taki, że za bardzo wszystko elektroniczycie, tak dalece, że to wszystko więcej kosztuje w sensie zatrudnienia, niż będzie z tego zysku. Przytoczę przykład. Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji skierowała już ponad rok temu wniosek o to, żeby uprościć metrykowanie dokumentów, milionów dokumentów, i to corocznie, związanych z wydawaniem świadczeń rodzinnych, świadczeń w niewielkiej wysokości, a więc takich, w przypadku których nie ma jakiegoś zagrożenia korupcyjnego. Uzyskano – zdawałoby się – dobrą odpowiedź, ale nadal urzędnicy we wszystkich gminach w milionach przypadków szukają teczek po licznych segregatorach, żeby to tam metrykować. Tymczasem wyższe świadczenia objęte tym rozporządzeniem są zwolnione z metrykowania przez pomoc społeczną. Pytam, czy pan ma jakiś prezent wigilijny w tej sprawie dla komisji, obojętnie dla mnie...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Roman Dmowski: Mam.)

...a przede wszystkim dla dziesiątków tysięcy pracowników urzędów gmin.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Administracji i Cyfryzacji
Roman Dmowski:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo! Pierwsza poruszona kwestia to kwestia oceny realności terminów. Rzeczywiście ważne jest dla nas to, żeby proponować terminy realne. Tak jak tu pan senator wspomniał, jeden z terminów to styczeń 2016 r. Sprawdziłem to. Ten jeden, ten konkretny termin dotyczy wydawania zaświadczeń na portalu podatkowym. Tę datę ustaliliśmy i weryfikowaliśmy z Ministerstwem Finansów, i uzyskaliśmy potwierdzenie, że to jest data bezpieczna. Tego typu działania będą przygotowane właśnie w ramach tego portalu podatkowego. Tak że konsultowaliśmy daty z podmiotami odpowiedzial-

(podsekretarz stanu R. Dmowski)

nymi za wdrożenie poszczególnych mechanizmów. Ważna jest też data dotycząca art. 4; zapisujemy, że cały art. 4 wchodzi w życie trzydzieści sześć miesięcy od dnia ogłoszenia. Jest to ta część ustawy, która dotyczy Naczelnego Sądu Administracyjnego. Również to było bardzo dokładnie konsultowane z przedstawicielami, z prezesem sądu, i wspólnie ustaliliśmy, że termin trzydziestu sześciu miesięcy jest to termin wystarczający, aby system przygotować, wdrożyć, przetestować, a także, co ważne, przeszkolić urzędników do obsługi tego systemu. Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem w przypadku tego typu wyzwań, kiedy chodzi o ustalenie terminu realizacji, jest zapytanie tych podmiotów, które będą to realizowały, i tak też zrobiliśmy. Tak więc te daty nie wynikają z jakichś tam naszych pobożnych życzeń, tylko są to terminy wyliczone, oszacowane przez jednostki, które będą wprowadzały te zmiany.

Pan senator Matusiewicz poruszył kwestię, o której rzeczywiście bardzo dużo dyskutowaliśmy wczoraj na posiedzeniu komisji, mianowicie taką, aby rozszerzyć grupę podmiotów, które będą mogły wzajemnie przekazywać sobie nieodpłatnie oprogramowanie wytworzone na potrzeby jednej jednostki. Rozmawialiśmy o konkretnym przykładzie – Podlaski Urząd Wojewódzki przygotował system obiegu dokumentów i ten system jest udostępniany bezpłatnie w ramach administracji centralnej. Rzeczywiście wydaje się słuszne, aby z takiego rozwiązania mogły skorzystać również agencje, o których wczoraj dyskutowano. Przychylamy się do tego pomysłu, aby rozszerzyć ten katalog instytucji o agencje wykonawcze w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Teraz kwestia poruszona przez senatora Rulewskiego, taka, czy mam jakiś prezent. Mam, mam.
(Senator Jan Rulewski: Ooo!)

Mówiliśmy o tym, aby uprościć metrykowanie. Rzeczywiście jest to bardzo uciążliwa kwestia. Tak jak pan senator wspomniał, często świadczenie w wysokości 70 zł wymaga wypełnienia wielu, wielu dokumentów. Ta kwestia jest regulowana na poziomie rozporządzenia. Toczą się prace, związane z tą nowelizacją ustawy, która właśnie będzie wymagała uaktualnienia rozporządzeń, i rozporządzenia są zmieniane w tym zakresie. Chodzi o to, aby zlikwidować tutaj to wymaganie, bo wtedy tych metryk nie trzeba byłoby wypisywać w przypadku niewielkich czynności związanych z wydawaniem świadczeń rodzinnych. Dziękuję.

(Senator Jan Rulewski: To już na Wigilię.)

Jeszcze chwilę, jeszcze chwilę...

(Głos z sali: Na Sylwestra.)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

I kolejne pytania. Pan senator Martynowski... Czy jeszcze ktoś? Pan senator Wojciechowski.

Proszę bardzo, pan senator Martynowski.

Senator Marek Martynowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, chciałbym zapytać, ile urzędów w Polsce korzysta do tej pory z elektronicznego systemu zarządzania dokumentacją. To jest pierwsza sprawa. I ile urzędów stosowało wyłącznie elektroniczny obieg dokumentów?

I teraz następne pytanie, które wiąże się z wczorajszym posiedzeniem komisji. Zgodnie z art. 20c ustawy funkcje punktu potwierdzającego profil zaufany ePUAP może pełnić... I tutaj są wymienione instytucje: bank krajowy, operator pocztowy, oddział instytucji kredytowej. Wczoraj pani dyrektor nie potrafiła wymienić tych oddziałów instytucji kredytowych. Może pan dzisiaj by mógł nam powiedzieć, na podstawie której dyrektywy, chodzi o numer dyrektywy... Może mógłby pan też powiedzieć, które oddziały instytucji kredytowej miał pan na myśli.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę, pan senator Wojciechowski.

(Rozmowy na sali)

Pan senator Wojciechowski.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze, chodzi mi o kwestie bezpieczeństwa. Mamy złe doświadczenia w kwestii bezpieczeństwa. Chodzi tutaj chociażby o sąd w Lublinie, który na przykład nakazuje człowiekowi, który jest kawalerem, zwrot pieniędzy za długi żony. Z takimi akurat przypadkami miałem do czynienia w moim biurze. Czy podobny bałagan nie zostanie wprowadzony przepisami tej ustawy? A jeżeli nie, to w jaki sposób pan minister uzasadni to, że tak nie będzie?

Druga sprawa, o którą chciałbym zapytać, to kwestia powszechności dostępu do różnych usług i, co za tym idzie, również bezpieczeństwa tych usług. Te powszechne systemy, systemy, które są dostępne powszechnie... Ich poziom bezpieczeństwa jest stosunkowo niski, chociażby skrzynek czy jakichś innych systemów. Czy ten poziom, który jest obecnie, jest pana zdaniem wystarczający, czy też konieczne będą jakieś dalej idące zmiany? A jeżeli takie zmiany będą konieczne, to na czym one miałyby polegać i ile będą kosztowały? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie
Administracji i Cyfryzacji
Roman Dmowski:**

Dziękuję bardzo.

Najpierw kwestie poruszone przez pana senatora Martynowskiego.

Ile urzędów korzysta z systemu elektronicznego obiegu dokumentów? Nie pamiętam, myślę, że to jest 70%, być może 60%. Ważniejsza jest jednak kwestia, którą pan senator poruszył w drugiej części pytania: ile urzędów korzysta tylko i wyłącznie z obiegu dokumentów w wersji elektronicznej? I to jest rzeczywiście problem, bo wiele urzędów prowadzi jakby równoległe obiegi papierowy i elektroniczny. To wynika między innymi właśnie z braku podstaw prawnych do stosowania pewnych mechanizmów. I ta ustawa jest krokiem w kierunku tego, aby usunąć te luki prawne, tak żeby coraz więcej tych czynności można było wykonywać w formie elektronicznej, dysponując tą właściwą podstawą prawną. Tak że teraz wydaje się, że przyjęcie tej ustawy będzie takim dobrym momentem, aby generalnie zintensyfikować prace... Tylko że to są prace na poziomie urzędu, my tu dużo więcej już nie możemy nakazać. Urzędy dostaną jednak taką bardzo solidną podstawę prawną, aby na nowo albo przepisać, albo napisać instrukcje kancelaryjne, które będą odzwierciedlały ten całkowicie cyfrowy obieg dokumentów. To zresztą wynika też z pewnych zapisów tej nowelizacji, w których mówimy o tym, że obywatel ma prawo do wglądu do akt sprawy. I ten obowiązek narzuci już jakby dość wysokie wymagania, aby wszystkie urzędy prowadziły te akta sprawy w formie elektronicznej. Myślę, że to jest tylko kwestia czasu, że powoli będziemy odchodzić od obiegu papierowego, bo generalnie to jest utrudnienie dla wszystkich, to jest dodatkowy obowiązek, kiedy trzeba dwa razy procedować ten sam dokument. Tak że myślę, że właśnie ta nowelizacja to jest bardzo ważny element w procesie przechodzenia na całkowicie cyfrowy obieg dokumentów.

Jeżeli chodzi o drugie pytanie, dotyczące instytucji zagranicznych, oddziałów zagranicznych instytucji kredytowych, to my na posiedzeniu komisji tłumaczyliśmy, że wprowadziliśmy ten zapis na podstawie uwagi, którą zgłosiło Ministerstwo Spraw Zagranicznych podczas konsultacji międzyresortowych. Ministerstwo zwróciło uwagę na to, że jeśli nie wpisujemy instytucji zagranicznych, to może to zostać potraktowane jako naruszenie przepisów o swobodzie przedsiębiorczości, czyli tak naprawdę art. 49

Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub jeszcze dodatkowo jako naruszenie zasady konkurencji. Na tej podstawie został wprowadzony ten zapis. Wczoraj rozmawialiśmy o konkretnej liście tych instytucji i tak jak wspomnieliśmy wczoraj, na stronach KNF, która prowadzi nadzór nad tymi instytucjami, w chwili obecnej wyszczególnionych jest dziewiętnaście instytucji. Ta liczba się zmienia, bo KNF co jakiś czas aktualizuje listę oddziałów instytucji kredytowych działających w Polsce. Ja może podam kilka przykładów... Jak mówię, ta lista jest publikowana na portalu Komisji Nadzoru Finansowego. Wśród tych dziewiętnastu instytucji mamy na przykład: Societe Generale SA Oddział w Polsce, Dresdner Bank AG SA Oddział w Polsce, Danske Bank A/S SA Oddział w Polsce. Nie ukrywam, że pozostałe nazwy są dla mnie dość trudne do wymówienia. Dużo jest hiszpańskobrzmiących, na przykład Banco Mais SA Oddział w Polsce, Banko Espirito Santo de Inwestimento SA. Tak jak mówię, pełna aktualna lista znajduje się na stronach Komisji Nadzoru Finansowego.

Kwestia poruszona przez pana senatora Wojciechowskiego dotyczy tego, czy ta cyfryzacja nie wprowadzi większego chaosu, bałaganu. Domyślam się, że pewnym bodźcem do zadania tego pytania była sytuacja powstała po wprowadzeniu systemu informatycznego eWUŚ, który służy do potwierdzania ubezpieczenia zdrowotnego. Trzeba sobie zdać sprawę z tego, że systemy informatyczne jedynie wskazują błędy, które znajdują się w rejestrach będących do tej pory w formie papierowej, zamkniętej. Wprowadzenie systemów informatycznych powoduje, że błędy, które były już wcześniej, pojawiają się znacznie... Chodzi o to, że więcej osób ma dostęp do danych i może je weryfikować, co za tym idzie – wyłapywać błędy. Tak że z pewnej perspektywy można powiedzieć, że wprowadzenie kolejnych systemów informatycznych spowoduje pojawienie się informacji, że w jakimś rejestrze, w jakimś zasobie występują błędy. Ale tak naprawdę to jest działanie, które będzie sprzyjało podnoszeniu jakości danych w tych rejestrach. To jest jedyny sposób – i chyba najlepszy – na to, żeby te dane były publicznie, powszechnie dostępne. Dzięki temu możliwy będzie mechanizm weryfikacji tych danych przez obywatela. Planujemy stworzenie systemu, w ramach którego obywatel będzie mógł – na platformie ePUAP lub za pomocą osobnego systemu – zweryfikować wszystkie swoje dane znajdujące się w rejestrze PESEL, w systemach informatycznych dotyczących ochrony zdrowia czy rejestrach finansowych. To jest jedyny i najlepszy sposób na to, aby obywatel sam mógł swoje dane zweryfikować, a w przypadku ich zmiany – natychmiast uzupełniać.

Jeżeli chodzi o kwestie poziomu bezpieczeństwa, to w ostatnich miesiącach czy w ostatnich latach mieliśmy wiele takich bolesnych przykładów włamań na

(podsekretarz stanu R. Dmowski)

strony internetowe. Powszechna staje się świadomość tego, że przestępstwa w cyberprzestrzeni są przestępstwami realnymi. Słyszymy czy czytamy, że poszczególne państwa powołują wręcz, można powiedzieć, specjalne jednostki wojskowe do prowadzenia działań w obszarze cyberprzestrzeni. Jeżeli chodzi o działania w tym obszarze, to i w Komisji Europejskiej, i u nas w Polsce rozpoczynają się działania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa cyberprzestrzeni. W czerwcu tego roku Rada Ministrów przyjęła dokument dotyczący polityki ochrony cyberprzestrzeni, w którym określone są wytyczne postępowania w tym obszarze. Głównym celem, jaki się stawia przed instytucjami, jest powołanie pełnomocnika do spraw bezpieczeństwa. Chodzi o to, żeby w każdej z instytucji był chociaż jeden człowiek, który będzie za te sprawy odpowiadał, który będzie miał wiedzę co do tego, jak zabezpieczać portale internetowe danej instytucji, jak uchronić system przed złamaniem zabezpieczeń i kradzieżą danych. Ponadto bardzo, bardzo ważna jest kwestia edukacji, informowania i szkoleń. Cała trzecia oś w następnej perspektywie finansowej, od 2014 do 2020 r., związana z podnoszeniem kompetencji cyfrowych, zawiera również pewne działania związane z podnoszeniem kompetencji w obszarze bezpieczeństwa cybernetycznego. W najbliższych latach będą prowadzone działania mające na celu szkolenie urzędników i osób odpowiedzialnych za te obszary, jak też podnoszenie ogólnej świadomości wśród młodzieży, wśród studentów. Chcemy też nawiązać współpracę ze szkolnictwem wyższym, aby te wszystkie sprawy znalazły odzwierciedlenie w programach nauczania. Jest to duży proces, który się zaczyna. Chodzi o to, że waga tego rodzaju problemów stała się na tyle duża, że konieczne są działania systemowe i te działania są już przygotowywane. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Senator Martynowski.

Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos?

(Senator Grzegorz Wojciechowski: Pani Marszałek, jeszcze ja.)

Senator Wojciechowski.

Proszę bardzo. Senator Martynowski.

Senator Marek Martynowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, chciałbym jeszcze o coś dopytać. Jak pan chce wymusić na podmiotach publicznych przekazywanie do ePUAP wzorów dokumentów, jeżeli projekt nie przewiduje żadnych sankcji? W art. 16a

pkt 5 czytam, że „w przypadku niedostosowania we wskazanym terminie formularza elektronicznego udostępnionego na ePUAP do standardów, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw informatyzacji może usunąć formularz elektroniczny z ePUAP”. Ale nie ma tu żadnych sankcji.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo. Pan senator Wojciechowski.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze, jeżeli chodzi o eWUŚ, to oczywiście sam sposób zbierania danych niejako wskazywał na to, że z tymi danymi będzie duży problem. Ale niezupełnie o to mi tu chodziło. Problem polega na tym, że poziom bezpieczeństwa, zarówno po stronie użytkownika, jak i po stronie urzędu, nigdy nie jest stuprocentowy. Generalnie w informatyce przyjmuje się, że bezpieczeństwo jest zapewnione wtedy, gdy koszt włamania na daną skrzynkę czy stronę jest wyższy niż korzyści osiągnięte z takiego włamania. Oczywiście przy elektronicznej urzędów wartość danych, które będą przechowywane na skrzynkach, stronach, będzie znacznie wyższa, w związku z czym koszty zabezpieczenia też będą znacznie wyższe. Czy jesteśmy w tym momencie przygotowani na podwyższenie poziomu bezpieczeństwa? Weźmy pod uwagę to, że zwykłe skrzynki użytkowników mają stosunkowo niski poziom bezpieczeństwa z uwagi na to, że dane, które w tej chwili użytkownicy na nich przechowują, mają niewielką wartość. W przyszłości te dane będą miały znacznie większą wartość, w związku z czym trzeba będzie używać skrzynek droższych, a nie tych bezpłatnych. To tak ogólnie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Roman Dmowski:

Wysoka Izbo! Pan senator Martynowski poruszył kwestię tego, jak wymusić przekazywanie formularzy do ePUAP. To jest kwestia fundamentalna, wynikająca z takiego podejścia, że generalnie prawo tworzy się po to, by go przestrzegać. I złym podejściem wydaje się podejście polegające na tym, aby w odniesieniu do każdego przepisu prawa od razu formułować karę za jego nieprzebranie. Generalnie instytucje, które mają przestrzegać danego prawa, co roku – najczę-

(podsekretarz stanu R. Dmowski)

ściej co roku – są poddawane kontroli Najwyższej Izby Kontroli. To jest taki mechanizm, który pozwala weryfikować, czy dana instytucja przestrzega obowiązujących ją przepisów. Myśmy wprowadzili w ustawie mechanizm usuwania po to, aby przyspieszyć reakcję na nieprawidłowe formularze, które nie odzwierciedlają zmian, na przykład prawnych. Często wynika to na przykład z tego, że choć urząd generalnie chce zmiany wprowadzić, to wiąże się to z koniecznością przeprowadzenia postępowania przetargowego, trzeba wyłonić firmę do zmodyfikowania fragmentu systemu, który stał się nieodpowiedni i jest niezgodny z aktualnie obowiązującym prawem. Tak że my omawiany mechanizm wprowadziliśmy po to, aby szybciej reagować. Generalnie jednak są zasady i prawo jest po to, żeby ich przestrzegać. I te mechanizmy są sformułowane właśnie tak, że to kierujący poszczególnymi jednostkami, urzędami ponoszą odpowiedzialność w kwestii tego, by działania danego urzędu były zgodne z obowiązującym prawem. Ale jeśli pewna grupa procesów cyfrowych, administracyjnych będzie szczególnie ważna w kontekście procesu cyfryzacji całego państwa, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji będzie – tak to przewidujemy – podejmowało stosowną inicjatywę i stworzy pewne formularze, pewne elektroniczne procedury, które przekaże potem danej jednostce, danej instytucji. Dla nas to będzie łatwiejsze, bo będziemy mogli... Na przykład teraz jest uruchomiony projekt, w ramach którego będzie wyselekcjonowanych około dziewięćdziesięciu procedur, i te procedury zostaną, można tak powiedzieć, scyfryzowane – zostaną zbudowane formularze, które zostaną opublikowane na ePUAP, a będą to formularze dotyczące tych usług, które są świadczone przez różne instytucje państwowe. Oczywiście będzie to związane z podpisaniem pewnych porozumień, tak by te instytucje po tym, jak my prześlemy im te formularze, opiekowały się nimi i dbały o ich aktualność, zgodność ze stanem prawnym.

Wydaje się, iż te wszystkie wprowadzane regulacje spowodują, że zaczną się pojawiać i będą szerzej dostępne różne potrzebne obywatelom usługi. Ponadto będą one, co ważne, dostępne praktycznie w każdym z urzędów – bo przewidujemy tu też coś takiego jak usługi centralne, czyli raz przygotowany formularz będzie można wykorzystać do zgłoszenia, do załatwienia sprawy w praktycznie dowolnym urzędzie na terenie Polski. I będzie to możliwe dzięki temu, że gdzieś indziej wprowadzamy obowiązek, by każdy urząd miał skrzynkę podawczą. Dlatego właśnie ta skrzynka podawcza jest tak ważna – to jest ten element, na którym opieramy proces cyfryzacji urzędów.

Jeżeli chodzi o kwestię bezpieczeństwa, do której wraca pan senator Wojciechowski, to jest to kwestia złożona. Pan senator wspominał o tym, że należy ocenić wartość danych i należy zastosować, właśnie w zależności od wartości tych danych, adekwatne rozwiązania zabezpieczające. Mówiąc wprost, tu trzeba zastosować odpowiednio kosztowne rozwiązania zabezpieczające. Prawdą jest, że jest tu element analizy ryzyka, my teraz właśnie taką operację przygotowujemy, to znaczy jednostki administracji mają przeprowadzić analizę ryzyka, żeby wskazać główne obszary, w których te zabezpieczenia są najsłabsze. I z tego będą wynikały priorytetowe kierunki wskazujące, gdzie trzeba jak najszybciej wprowadzić zmiany, żeby minimalizować ryzyko utraty danych. Niemniej jednak, jak mówię, to jest ciągły wyścig, bo wciąż pojawiają się nowe rozwiązania, hakerzy cały czas wymyślają sposoby na złamanie zabezpieczeń. I tak naprawdę nigdy nie uda się zbudować jednej zapory, dzięki której po tym, jak się ją postawi, będziemy pewni, że na wiele lat zapewni nam ona bezpieczeństwo. Tu w grę wchodzi ciągły proces. Dlatego właśnie ważne jest to instytucjonalne obudowanie tych tematów związanych z polityką bezpieczeństwa cyberprzestrzeni, a więc to, żeby był pełnomocnik, który na bieżąco będzie analizował sytuację, co roku będzie dokonywał analizy ryzyka. Nasza polityka bezpieczeństwa cyberprzestrzeni przewiduje, że takie raporty będą co roku przesyłane do ministerstwa administracji. I właśnie teraz jesteśmy na etapie procedowania, powoływania zespołu międzyinstytucjonalnego, który będzie koordynował prace w tym obszarze.

Dla wszystkich jest ewidentne i oczywiste, że ochrona danych osobowych i w ogóle zabezpieczenia w cyberprzestrzeni to są tematy, które w najbliższych latach będą jednymi z głównych w obszarze cyfryzacji. Bo, tak jak powiedział pan senator, bardzo ważne jest, żeby zapewnić tam bezpieczeństwo, gdyż pozwoli to nam zdobyć zaufanie, szczególnie tych obywateli, którzy teraz nie korzystają z internetu, nie korzystają z usług cyfrowych właśnie z obawy o to, że jest to niebezpieczny sposób komunikowania się z urzędem, z bankiem. Tak że jakby w interesie wszystkich jest to, aby podnieść poziom zaufania w tej kwestii, a będzie to możliwe tylko wtedy, kiedy będziemy w stanie zapewnić właściwy poziom bezpieczeństwa danych. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Nie widzę więcej chętnych do zadania pytań.

Dziękuję, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa nie zapisał się do głosu.

(wicemarszałek M. Pańczyk-Pozdziej)

Dla porządku informuję, że senatorowie Ryszard Knosala, Zbigniew Meres, Kazimierz Kleina i Janusz Sepioł złożyli swoje przemówienia w dyskusji do protokołu*.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Szanowni Państwo, ponieważ zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 516, a sprawozdanie komisji w druku nr 516A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, senatora Piotra Zientarskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Piotr Zientarski:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka i Praworządności mam zaszczyt zaprezentować zmianę kodeksu postępowania karnego. Jest to zmiana incydentalna i wnosimy, ażeby Wysoka Izba przyjęła tę nowelizację bez poprawek.

Celem tej nowelizacji jest ustanowienie prawa stron do zaskarżenia postanowienia – czyli do złożenia zażalenia – o odmowie wydania listu żelaznego. List żelazny jest instytucją procesową uregulowaną przepisami kodeksu postępowania karnego w rozdziale 30 w art. 281–284. List żelazny jest wynikiem porozumienia zawartego pomiędzy organami postępowania a oskarżonym przebywającym za granicą. Jeżeli oskarżony złoży oświadczenie, że stawi się do sądu lub prokuratora w oznaczonym terminie, będzie odpowiadał z wolnej stopy, ma zagwarantowane odpowiadanie z wolnej stopy, to znaczy będzie pozostawał na wolności aż do czasu prawomocnego ukończenia postępowania karnego, przestrzegając określonych w ustawie warunków. Mianowicie będzie

się stawał w oznaczonym terminie na wezwanie sądu lub prokuratora, nie będzie opuszczał bez zezwolenia sądu obranego w kraju miejsca pobytu oraz nie będzie nakłaniał do fałszywych zeznań ani w inny bezprawny sposób starał się utrudniać postępowania karnego.

Procedura wydania listu żelaznego stanowi postępowanie incydentalne, toczące się na uboczu zasadniczego postępowania karnego, niemniej jednak jest to instytucja istotna. Na postanowienie sądu wydane na podstawie art. 282 §2 – czyli w przypadku odwołania listu żelaznego na skutek niespełnienia warunków, o których mówiłem przed chwilą, a do których spełnienia zobowiązał się oskarżony bądź podejrzany jeszcze przed wniesieniem aktu oskarżenia – oraz wydane na podstawie art. 283 §2, wydanie listu żelaznego można bowiem uzależnić od złożenia poręczenia majątkowego. . . I tak na postanowienie o przypadku przedmiotu poręczenia zażalenie nie przysługuje. . . to znaczy przysługuje. Do tej pory zażalenie nie przysługiwało na postanowienie o wydaniu listu żelaznego, czyli na ten złożony wniosek o wydanie listu żelaznego, oraz postanowienie odmawiające wydania listu żelaznego. Niniejsza ustawa, mając na celu wzmocnienie statusu prawnego oskarżonego, wprowadza uprawnienie do zaskarżenia postanowienia odmawiającego wydania listu żelaznego. W ten sposób ustawodawca wyraża troskę o poszanowanie prawa oskarżonego do wolności osobistej i, jak myślę, nie tylko, bo, proszę państwa, bardzo często osoba przebywająca za granicą chciałaby się oczyścić, czuje się niewinna, ma dowody, chce procesu, ale istnieje realna obawa, że jeśli przyjedzie do kraju, to zostanie aresztowana. Wydanie listu żelaznego powoduje, że taka osoba ma gwarancję, że do czasu uprawomocnienia się wyroku będzie odpowiadać z wolnej stopy. Rozwiązanie to bardzo często skłania taką osobę. . . Dzięki temu może dojść do takiego procesu, pojawia się możliwość przeprowadzenia takiego procesu. I to właściwie byłoby wszystkim, jeśli chodzi o uzasadnienie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytania?

Pan senator Wojciechowski, proszę bardzo.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Senatorze, ile jest takich spraw? Czy na posiedzeniu komisji było coś o. . .

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę, Panie Senatorze.

* Przemówienia senatorów Knosali i Meresa złożone do protokołu – w załączeniu. Senatorowie Kleina i Sepioł złożyli wnioski legislacyjne.

Senator Piotr Zientarski:

Myślę, że może pan minister będzie... Ja nie wiem, bo nie prowadzę statystyk, a skala zjawiska nie była przedmiotem rozważania na posiedzeniu komisji. W każdym razie liczba spraw nie ma znaczenia, jeśli chodzi o celowość instytucji zażalenia.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Nie widzę więcej zgłoszeń.

Projekt ustawy został wniesiony przez posłów. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: Mam pójść na mównicę czy z miejsca?*)

Proszę stąd.

Informuję, że Ministerstwo Sprawiedliwości reprezentuje sekretarz stanu, pan Jerzy Kozdroń.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałbym powiedzieć, że pan senator Zientarski omówił całą instytucję listu żelaznego w sposób tak szczegółowy, że nie pozostaje mi nic innego, jak tylko uprzejmie prosić Wysoką Izbę o to, żeby podjęła decyzję o przyjęciu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego bez poprawek. Tylko tyle. Chyba że są jakieś pytania.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Właśnie. Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Jak zwykle pan senator Wojciechowski.

Proszę.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze, chciałbym tylko powtórzyć swoje pytanie: jaki to może być rząd wielkości? Rozumiem, że w tej chwili nie ma takiej statystyki, ale ile takich spraw mogłoby być, gdyby były te odwołania? Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

To znaczy, problem... Mamy statystykę w tym sensie, że wiemy, że w 2012 r. wniosków o wydanie listu żelaznego, próśb o wydanie listu żelaznego wpłynęło bodajże sto siedemdziesiąt osiem, a w 2013 r. – sto trzystaście. Wychodzimy z założenia, że będzie to dobra alternatywa dla europejskiego nakazu aresztowania, bo przecież sytuacje, w których ktoś, na przykład obywatel Polski przebywający na terenie Unii Europejskiej... Nie będzie trzeba stosować europejskiego nakazu aresztowania, jeżeli ktoś taki zwróci się o wydanie listu żelaznego i powie: nie stosujcie wobec mnie tymczasowego aresztowania, bo będę się stawiał na każde wezwanie sądu czy prokuratury. Państwo polskie ponosi z tytułu europejskich nakazów aresztowania duże koszty. Całe transporty samolotów latają do krajów Unii Europejskiej, na Wyspy czy gdzie indziej, i przywożą tymczasowo aresztowanych w grupach. No, jak sytuacja wygląda tak, że prowadzone jest postępowanie przygotowawcze, oskarżony się nie stawiał, bo wyjechał za granicę, i kontakt z nim jest utrudniony, to wtedy najprościej jest wystawić list gończy i wydać nakaz tymczasowego aresztowania. I dlatego uważamy, że może to będzie jakaś alternatywa dla tych osób, które powiedzą: będę się stawiał na każde wezwanie sądu, proszę nie stosować wobec mnie tego środka zapobiegawczego.

Jest jeden problem: otóż w kodeksie postępowania karnego w przepisie dotyczącym listu żelaznego jest mowa o tym, że oskarżony będzie przebywał na terenie kraju we wskazanym miejscu. Można by rozważyć, czy nie należałoby tu dopisać: państwa na terenie Unii Europejskiej, w którym oskarżony przebywa stale. I wtedy byśmy nie musieli wprowadzać zakazu przebywania na terenie kraju. I tyle.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Czy są jeszcze pytania?

(*Senator Piotr Zientarski: Ja mam pytanie.*)

Pan senator Zientarski.

Senator Piotr Zientarski:

Czy pan minister by sugerował wniesienie takiej poprawki?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Panie Senatorze, jeżeli mogę pana o coś prosić...
I tak jest za dużo tych nowelizacji częściowych k.p.k....

(*Senator Piotr Zientarski: Pozostaje kwestia, czy bez poprawek, czy z poprawką...*)

Tak, wiem. Ale uważam, że jak będą nowelizacje dotyczące europejskich nakazów aresztowania, to wtedy przy okazji można zmienić i to. Wtedy należy się zastanowić nad tym, czy nie zmienić w tym zakresie przepisów dotyczących listu żelaznego. Nie róbmy już takich częściowych zmian, róbmy szersze, większe nowelizacje.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Dziękuję, Panie Ministrze.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: Dziękuję serdecznie.*)

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu*.

Zamykam dyskusję.

Informuję również, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja 2013 r.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 519, a sprawozdania komisji w drukach nr 519A i 519B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, senatora Marka Borowskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Senator Sprawozdawca
Marek Borowski:**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Jest to kolejna już umowa z całego cyklu umów. Można powiedzieć, że Ministerstwo Finansów, konsekwentnie wspierane przez Sejm i Senat, prowadzi batalię przeciwko tak zwanym rajom podatkowym, a właściwie nie tylko przeciwko nim, ale także – i to jest może nawet ważniejsze – przeciwko tym polskim podatnikom, którzy próbują uniknąć płacenia podatków bądź ukryć skutki swojej działalności przestępczej, wykorzystując tego rodzaju państwa. My już tu przyjmowaliśmy tego typu umowy. Poprzednie dotyczyły Wyspy Man, Jersey i Baliwatu Guernsey,

* W załączeniu do protokołu - przemówienie senatora R. Knosali.

obecnie omawiana dotyczy Belize – to jest dawny Honduras Brytyjski – a za chwilę zajmiemy się także umową dotyczącą Wysp Bahama.

Te umowy są standardowe, one były opracowane przez OECD dla wszystkich krajów i są podpisywane. Zawierają przepisy dotyczące wymiany informacji – oczywiście należy sądzić, że jeżeli ta wymiana informacji będzie następowała, to raczej w jedną stronę, czyli to nasze organy będą oczekiwały informacji, będą występowały z wnioskami o przekazanie informacji. Chodzi o informacje dotyczące obrotów finansowych, które na terytorium tego kraju – chociaż może to nie jest precyzyjne określenie – a w każdym razie poprzez instytucje tego kraju są dokonywane przez obywateli polskich. No i te umowy przewidują, że takie informacje muszą być udzielane, w tym dotyczące obrotów, o których mówiłem, ale mamy także przykład uchylecia tajemnicy bankowej, co jest ważne, a kraj, który podpisuje taką umowę, w zasadzie nie może odmówić udzielenia takiej informacji, zasłaniając się na przykład tym, że w jego kraju takich informacji się nie zbiera. Jeżeli nie ma przepisów prawnych, które by to uniemożliwiały wewnętrznie, to takiej informacji musi udzielić.

Od razu uprzedzam pytanie, czy coś wiemy na temat tego, czy polscy podatnicy są obecni w Belize. Z informacji, które otrzymaliśmy, bo zadaliśmy takie pytanie na posiedzeniu komisji, nie wynika, żebyśmy w tej chwili posiadali taką wiedzę.

Te umowy mają charakter nie tyle egzekucyjny, można powiedzieć, czyli chcemy coś wyegzekwować, co podejrzewamy, że da się wyegzekwować, ile prewencyjny. Mianowicie fakt zawarcia takiej umowy jest jawny, znany i w związku z tym, można powiedzieć, powstrzymuje on te osoby, które chciałyby wykorzystać te kraje do swoich nielegalnych transakcji, przed takimi działaniami.

Oczywiście ta umowa nie powoduje żadnych negatywnych skutków finansowych, wręcz przeciwnie, być może przyniesie pozytywne skutki.

Na posiedzeniu komisji nie było żadnych uwag do tej umowy i jednogłośnie ją poparto, o co również zwracam się do Wysokiego Senatu. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, senatora Leszka Czarnobaja, o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Senator Sprawozdawca
Leszek Czarnobaj:**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie! Panie Ministrze!

Już nie będę powtarzał tego wszystkiego, co powiedział pan marszałek Borowski. Dodam tylko dwa

(senator sprawozdawca L. Czarnobaj)

zdania. Jeśli chodzi o udzielanie informacji, to ustawa ogranicza się do wymiany informacji na wniosek, informacje nie są udzielane automatycznie. Jeżeli chcemy uzyskać informację w Belize, to należy złożyć odpowiedni wniosek i – tak jak jest to zapisane w projekcie umowy – wnioskodawca pokrywa ewentualne koszty dotyczące udzielenia tejże informacji.

Tak jak powiedział pan marszałek, przedmiotem umowy są informacje, umowa dotyczy informacji, nie jest to projekt umowy dotyczący unikania wzajemnego opodatkowania. Ale same informacje związane z obrotami czy ukrywaniem podatków należnych na rzecz Skarbu Państwa są dla nas bardzo ważnymi informacjami.

Może jeszcze kilka słów o tym, co również dla nas było ciekawe, kilka słów na temat Belize. Trzysta dwadzieścia siedem tysięcy ludności, niepodległość w 1981 r., PKB z różnych źródeł, na poziomie 1,5 miliarda dolarów. I co jeszcze jest ważne? 900 milionów dolarów to jest eksport, import – 865 milionów dolarów, obrót z Polską to kwota około 9 milionów dolarów, oczywiście z przewagą eksportu z Polski.

Projekt tej umowy został jednogłośnie zaakceptowany podczas posiedzenia naszej komisji. Wnoszę o podjęcie uchwały w tej sprawie bez poprawek.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister finansów.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu? Nie.

Dziękuję bardzo.

Teraz senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Bahamów o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 520, a sprawozdania komisji – w drukach nr 520A i 520B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, senatora Marka Borowskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Marek Borowski:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Trudno mi będzie państwa zaskoczyć teraz jakąś nową informacją, ponieważ tekst wymienionej umowy jest dokładnie taki sam jak tej, którą omawiałem przed chwilą, tyle że tu chodzi o kolejny kraj – Wyspy Bahama. I mógłbym powtórzyć wszystko to, co powiedziałem poprzednio. Żeby jednak pozostawić jakiś ślad w państwa pamięci z tego drugiego wystąpienia, pozostawiłem sobie wymienienie krajów, z którymi umowy nas jeszcze czekają, czyli z którymi umowy takie będziemy jeszcze zapewne zawierać, a jest ich sporo. Otóż są to: Księstwo Andory, Królestwo Bahrajnu, Barbados, Bermudy, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych, Gibraltar, Grenada, Hongkong, Kajmany, Księstwo Liechtensteinu, Makau, Republika Malediwów, Republika Mauritiusu, Księstwo Monako, Republika Panamy, Republika Szeszeli i Republika Vanuatu. Tak że, jak państwo widzą, czeka nas jeszcze sporo pracy.

Również w tym przypadku zwracam się o poparcie dotyczące umowy. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, senatora Marka Martynowskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Marek Martynowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja mam jeszcze gorszą sytuację, bo już zupełnie nie wiadomo, co tu mówić. W takim razie przedstawię w imieniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych... Opowiem więc chociaż o Wspólnocie Bahamów.

Wspólnota Bahamów to niewielkie państwo wyspiarskie, położone w rejonie Ameryki Północnej na Oceanie Atlantyckim. Kraj ten zajmuje siedemset wysp o łącznej powierzchni 14 tysięcy km² i liczy

(senator sprawozdawca M. Martynowski)

trzysta sześćdziesiąt tysięcy mieszkańców. Wzajemne obroty handlowe między Polską a Wspólnotą Bahamów sięgają pół miliarda dolarów.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych poparła ustawę jednogłośnie i wnosi, by Wysoki Senat przyjął projekt bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Ja mam najgorszą sytuację, bo muszę powiedzieć, że obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę zgłoszeń.

(Rozmowy na sali)

Projekt... Jest pytanie?

(Głosy z sali: Nie, nie, nie ma.)

Nie.

Projekt ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister finansów.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń: Wszystko zostało powiedziane.)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu, związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie. Dziękuję w takim razie.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 521, a sprawozdania komisji – w drukach nr 521A i 521B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych, senator Alicję Zajęc, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Alicja Zajęc:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych sprawozdanie z posiedzenia odbytego w dniu 10 grudnia 2013 r. w sprawie ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.; druk nr 521A.

Obecnie obowiązująca umowa została sporządzona, tak jak już powiedziałam, w 1994 r., czyli obowiązuje dziewiętnaście lat. Należało sporządzić zmiany, które uaktualnią przepisy i które dostosują je do aktualnej sytuacji prawnej w obydwu państwach. Zmiany przewidywane przez protokół dotyczą między innymi możliwości dokonywania wtórnej korekty dochodu, szczególnie przy transakcjach między przedsiębiorstwami powiązаныmi i prowadzącymi działalność gospodarczą w obu krajach, o kwotę podatku naliczonego od takiej transakcji w drugim państwie. Usuwa to tak zwane podwójne opodatkowanie między przedsiębiorstwami powiązаныmi. Zmianie ulegnie też metoda obliczania podatku z zysków przedsiębiorstw, ze sprzedaży majątku czy też dochodu z dywidend – z metody wyłączenia z progresją na metodę zaliczenia proporcjonalnego – co oznacza, że podatnik osiągający dochód w obydwu państwach będzie obowiązany do zapłaty różnicy pomiędzy podatkiem naliczonym w kraju rezydencji a podatkiem zapłaconym za granicą. Istotne jest także wprowadzenie zmian dotyczących opodatkowania zysków majątkowych, tak zwanej klauzuli nieruchomościowej. Pozwoli ona na opodatkowanie zysków z przeniesienia własności akcji i udziałów w spółkach, których majątek składa się z nieruchomości, w państwie, w którym te nieruchomości się znajdują. Ponadto protokół doprecyzowuje zasady wymiany dwustronnych informacji podatkowych oraz wzajemną pomoc w poborze podatków.

Komisja na swoim posiedzeniu jednogłośnie poparła ustawę i o poparcie jej prosi Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, senatora Kazimierza Kleinę, o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Senator Sprawozdawca
Kazimierz Kleina:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Nasza komisja, Komisja Budżetu i Finansów Publicznych, także zapoznała się z tą ustawą i przyjęła swoje stanowisko, które zostało zawarte w druku nr 521B. Wnosimy o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Dodam do tego sprawozdania, które złożyła już pani Alicja Zając, informację, że w tej ustawie, a dokładnie w protokole, który jest przedmiotem ratyfikacji, zostały także uchylone przepisy umowy dotyczące tak zwanego tax sparingu, czyli odliczania podatku fikcyjnego. Obecny art. 24 ust. 3 umowy pozwala na zaliczanie podatku należnego, który podlega zapłacie w umawiającym się państwie, jednak został on obniżony lub zaniechany przez dane państwo na mocy jego przepisów o zachętach podatkowych. W takim przypadku zaliczeniu podlega kwota podatku, który miałby zostać zapłacony, jednakże faktycznie, z powodu ulg podatkowych, został objęty zwolnieniem. Tak więc zapisy tego protokołu uniemożliwiają omijanie przepisów podatkowych jednego z krajów; ta sprawa dotyczy głównie Polski.

W tym zapisie, w tym protokole nowością w stosunku do dotychczasowych postanowień umownych jest także regulacja umożliwiająca Polsce przejście z metody wyłączenia z progresją na metodę proporcjonalnego zaliczania, tak zwana klauzula switch-over. Umieszczenie tej klauzuli w umowie ma na celu udostępnienie państwu rezydencji środka zapobiegania przypadkom nieopodatkowania określonych kategorii dochodów.

Myślę, że to jest uzupełnienie informacji o tej ustawie i poprzedniego sprawozdania. Raz jeszcze wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister finansów.

Czy przedstawiciel rządu pragnie zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu?

Przypominam, że w dalszym ciągu Ministerstwo Finansów reprezentuje sekretarz stanu, pan Janusz Cichoń.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń: Dziękuję bardzo.)

Ja również dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytania? Nie widzę chętnych.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu*.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu. Dziękuję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dzielnego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym.

Przypominam, że jest to projekt ustawy wykonujący orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Zawarty jest on w druku nr 469, a sprawozdanie komisji – w druku 469S.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, senatora Andrzeja Matusiewicza, o przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie ustawy.

**Senator Sprawozdawca
Andrzej Matusiewicz:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

W imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji przedkładam kolejny już projekt tak zwanej inicjatywy powyrokowej.

W dniu 4 grudnia 2012 r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność §104 regulaminu Sądu Najwyższego w związku z §1 uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie regulaminu Sądu Najwyższego z art. 3 §2 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Poddany kognicji trybunału §104 regulaminu Sądu Najwyższego przewidywał, że postanowienie o unieważnieniu prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego w sprawie, która ze względu na osobę lub przedmiot nie podlegała orzecznictwu sądu, Sąd Najwyższy może wydać na posiedzeniu niejawnym. Jednocześnie ust. 2 nakazywał doręczenie postanowienia zapadłego w takim trybie, a także jego uzasadnienia zarówno prokuratorowi generalnemu będącemu wnioskodawcą, jak i stronom postępowania, w którym zapadło dane orzeczenie.

* W załączeniu do protokołu - przemówienie senatora Z. Meresa.

(senator sprawozdawca A. Matusiewicz)

Krótko streszczając treść uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego, można powiedzieć, że Trybunał Konstytucyjny stanął na stanowisku, że regulamin Sądu Najwyższego przede wszystkim reguluje sprawy wewnątrzorganizacyjne Sądu Najwyższego, kompetencje poszczególnych izb i nie powinien zawierać przepisów proceduralnych. Trybunał uznał, że ta materia ustawowa odnośnie do przepisów proceduralnych w tym względzie powinna być przedstawiona szerzej w art. 64 ustawy o Sądzie Najwyższym. §104 regulaminu Sądu Najwyższego, jak już powiedziałem, został skonfrontowany z tymi zasadami porządkowo-organizacyjnymi.

W związku z tym jest potrzeba nowelizacji przepisu art. 64 i wprowadzenia trybu procedowania przewidzianego w tego rodzaju postępowaniu. Do tej pory Sąd Najwyższy mógł jedynie stosować przepisy na zasadzie analogii legis, bo była tak zwana luka tetyczna, czyli mógł stosować odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące stwierdzenia nieważności orzeczenia niezgodnego z prawem w trybie art. 424¹ i następne kodeksu postępowania cywilnego lub w trybie przepisów kodeksu postępowania karnego wynikającego oczywiście z przepisów k.p.k.

Po pierwszym posiedzeniu Komisji Ustawodawczej poświęconemu tej sprawie i podjęciu inicjatywy komisja zwróciła się do pierwszego prezesa Sądu Najwyższego, który zgłosił określone uwagi co do treści art. 64. Chodziło tu o treść orzeczenia wydanego przez Sąd Najwyższy na skutek rozpoznania tej sprawy. W przypadku, gdyby była ona rozpoznana negatywnie, wniosek o stwierdzenie nieważności orzeczenia powinien zostać oddalony, a w przypadku uwzględnienia powinno nastąpić unieważnienie zaskarżonego orzeczenia. W zasadzie uregulowanie to odnosi się do dwóch sytuacji, czyli do sytuacji, w której droga sądowa jest niedopuszczalna, i do sytuacji, w której nie ma jurysdykcji krajowej. Istniał tak zwany immunitet sądowy... Jeśli dana osoba nie powinna w ogóle podlegać jurysdykcji sądów polskich, a mimo to takie orzeczenie zostało wydane, należy...

Konsultacje obejmowały szeroki krąg podmiotów, to jest Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Prokuratury, Krajową Radę Sądownictwa, Naczelną Radę Adwokacką czy Prokuratorię Generalną. Większość podmiotów poparła tę inicjatywę legislacyjną; niektóre nie wniosły żadnych uwag. W treści nowelizacji zostały spełnione przede wszystkim postulaty przedstawicieli Sądu Najwyższego.

W imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji proszę Wysoką Izbę o poparcie nowelizacji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że Komisja Ustawodawcza upoważniła do jej reprezentowania senatora Andrzeja Matusiewicza. Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę zgłoszeń.

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu ustawy?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: Nie, dziękuję. Chciałbym tylko podziękować Senatowi za podjęcie tej cennej inicjatywy ustawodawczej wykonującej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.)

Dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Informuję, że Ministerstwo Sprawiedliwości reprezentuje sekretarz stanu, pan Jerzy Kozdroń. Nie widzę zgłoszeń.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa nie zapisał się do głosu*.

Zamykam dyskusję.

Teraz Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy, które objęłoby jedynie głosowanie, ale zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Przypominam, że projekt został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 450, a sprawozdanie komisji – w druku nr 450S.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej...

(Senator Grażyna Sztark: Jedną sekundkę. Już idzie.)

...oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, senatora Piotra Zientarskiego, o przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie ustawy.

Senator Sprawozdawca Piotr Zientarski:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji mam za-

* W załączeniu do protokołu – przemówienie senatora R. Muchackiego.

(senator sprawozdawca P. Zientarski)

szczyt prosić Wysoki Senat o przyjęcie jednolitego projektu ustawy zawartego w druku nr 450S.

Jest to, proszę państwa, nasza senacka inicjatywa, która trafi do Sejmu, a dotyczy kwestii incydentalnej, ale ważnej, czyli nagrywania rozpraw karnych. Projekt ustawy zawiera uregulowania, które wprowadzają obowiązek stosowania nowoczesnych technik zapisu przebiegu każdej rozprawy w sprawach karnych w celu usprawnienia postępowania karnego oraz zapewnienia prawa stron do rzetelnego procesu. Można od tego obowiązku odejść jedynie w sytuacji, kiedy jest to niemożliwe ze względów technicznych. W niniejszym projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie zmian w k.p.k. Zmiany te stanowią, że przebieg ustawy utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, chyba że jest to niemożliwe ze względów technicznych, co nie znosi obowiązku sporządzania pełnego protokołu pisemnego. I tu jest różnica między tą nowelizacją a nowelizacją w procedurze cywilnej – tam jest uproszczony protokół, a tu pozostaje protokół pisemny.

Propozycja ta oparta jest na następujących założeniach. Po pierwsze, rejestrowanie przebiegu rozprawy w sprawach karnych w przeciwieństwie, tak jak powiedziałem, do zmian w procedurze wykroczeniowej nie będzie stanowiło protokołu elektronicznego, lecz jedynie zapis obrazu i dźwięku załączony do akt sprawy. Po drugie, rejestrowanie przebiegu rozprawy ma mieć postać względnie obligatoryjną – wyłączenie tego obowiązku będzie uwarunkowane wyłącznie względami technicznymi, które mogą mieć miejsce w sytuacji braku odpowiedniego sprzętu lub ewentualnej awarii systemu. I po trzecie, nie będzie możliwości ograniczenia treści protokołu do najistotniejszych oświadczeń osób biorących udział w rozprawie ani zrezygnowania z pełnego pisemnego zapisu przebiegu rozprawy. Będzie to można uczynić, ale tylko wtedy – dotyczy tego §3 – jeżeli czynność procesową inną niż rozprawa utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk. Jak mówię, wtedy będzie można ograniczyć się do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących w tym udział. Wówczas zapis obrazu lub dźwięku, a także przekład zapisu dźwięku, stają się załącznikami do protokołu. Podkreślam, w sytuacji czynności poza rozprawą... Zdaniem wnioskodawców w dalszej perspektywie – po wdrożeniu systemu informatyzacji postępowań przygotowawczych prowadzonych przez inne organy, w tym prokuraturę czy Policję – celowe będzie włączenie postępowania karnego do systemu protokołu elektronicznego. To jest wizja przyszłości.

Przyjęcie koncepcji opartej na wskazanych trzech założeniach cechuje się tą podstawową zaletą, że zapewni w każdej sprawie istnienie pełnego pisemnego zapisu przebiegu rozprawy, pełnego zapisu obrazu i dźwięku.

Wydaje się, że wprowadzenie tego rozwiązania... Chodzi o wprowadzenie pewnych funkcji: funkcji kontrolnej – w stosunku do prawidłowości zapisu w protokole pisemnym... Będzie możliwość skorygowania, a przy wniosku o sprostowanie czy o uzupełnienie protokołu będzie można się odnieść do tego zapisu. I funkcji porządkowej, rejestrującej ewentualne wszelkie nieprawidłowe zachowania uczestników i sądu, co niewątpliwie wpłynie na poprawę poziomu kultury pracy na rozprawie, czyli, jak to się mówi, kultury sali rozpraw. Należy też zauważyć, że aktualnie nie można powiązać technicznie wprost zapisu dźwięku z protokołem pisemnym sporządzanym w komputerze, gdyż zgodnie z k.p.k. protokołem z rozprawy jest protokół pisemny, który może być sporządzony w każdej formie – także pismem ręcznym lub maszynowym.

Konkludując, chcę powiedzieć, że proponowane rozwiązanie wydaje się wyważone. W wyniku jego ewentualnego wprowadzenia nie wydłużyłby się czas trwania postępowań, podniosłyby się natomiast poziom dokumentowania przebiegu rozprawy i kultura sali sądowej, a jednocześnie we właściwy, ewolucyjny sposób zostałby przygotowany grunt do wprowadzenia w przyszłości pełnego protokołu elektronicznego w sprawach karnych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców. Przypominam, że wnioskodawcy upoważnili do ich reprezentowania senatora Piotra Zientarskiego.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę zgłoszeń.

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu ustawy?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń: Nie, dziękuję. Chciałbym tylko podziękować za wspaniałą inicjatywę.)

Dziękuję sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, pan Jerzy Kozdroń.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytania? Nie.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu*.

Zamykam dyskusję.

* W załączeniu do protokołu – przemówienie senatora R. Muchackiego.

(*wicemarszałek M. Pańczyk-Pozdziej*)

Teraz Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu ustawy. To trzecie czytanie objęłoby jedynie głosowanie. Zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami.

Szanowni Państwo, zarządzam teraz dwugodzinną przerwę.

Serdecznie zapraszam na ogłoszenie wyników konkursu fotograficznego „Polak-emigrant” oraz otwarcie wystawy prezentującej nagrodzone i wyróżnione prace. Otwarcie wystawy odbędzie się w holu przy sali nr 217.

(*Głos z sali: O której godzinie będą głosowania?*)

O godzinie 16.

Komunikaty.

Senator Sekretarz Stanisław Gorczyca:

Komunikaty. Wspólne posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej poświęcone rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych na czterdziestym szóstym posiedzeniu Senatu do ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw odbędzie się w dniu 17 grudnia...

(*Głos z sali: 18 grudnia.*)

...18 grudnia o godzinie 14.20 w sali nr 182.

Posiedzenie Komisji Ustawodawczej poświęcone rozważeniu podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw odbędzie się dziś w przerwie obrad o godzinie 14.15 w sali nr 217. Dziękuję.

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: O której godzinie?*)

O godzinie 14.15.

(*Przerwa w obradach od godziny 13 minut 57 do godziny 16 minut 15*)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Panie i Panowie Senatorowie, wznawiam obrady. Proszę powoli skupiać się nad...

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: trzecie czytanie projektu ustawy o petycjach.

Drugie czytanie tego projektu odbyło się na czterdziestym piątym posiedzeniu Senatu w dniu 12 grudnia 2013 r. Senat po przeprowadzonej dyskusji skierował projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w celu ustosunkowania się ich do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków i przygotowania dodatkowego sprawozdania w tej sprawie. Znajduje się ono w druku nr 285X.

Proszę sprawozdawcę, pana senatora Piotra Zientarskiego, o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Piotr Zientarski:

Połączone komisje rekomendują Wysokiemu Senatowi poparcie poprawek z wyłączeniem poprawek trzeciej i szóstej. Jeśli chodzi o pozostałe poprawki, to rekomendujemy ich poparcie.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

W trakcie drugiego czytania wnioski o charakterze legislacyjnym zgłosili pan senator Jan Rulewski, pan senator Michał Seweryński i pan senator Mieczysław Augustyn.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców i wnioskodawców.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać takie pytanie? Nie ma chętnych.

Przystępujemy do głosowania w sprawie projektu ustawy o petycjach.

W pierwszej kolejności zostaną przeprowadzone głosowania nad poprawkami, a następnie nad przyjęciem projektu w całości...

(*Rozmowy na sali*)

Nie przekrzyczę sali.

...Ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza ma na celu doprecyzowanie, że przedmiotem petycji może być żądanie ustanowienia lub zmiany przepisów prawa, podjęcia decyzji lub innego działania w sprawie dotyczącej także podmiotu wnoszącego petycję.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 79 było za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma na celu wskazanie, w jakich sprawach petycje nie mogą być wnoszone.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, 78 było za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 4**)

Poprawka przyjęta.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Poprawka trzecia nakłada na podmiot rozpatrujący petycję obowiązek zamieszczenia na stronie internetowej wzoru formularza do składania petycji.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 6 było za, 54 – przeciw, 20 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 5)**

Poprawka odrzucona.

Poprawka czwarta powoduje, że petycja składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej może być także opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka piąta powoduje, że petycje pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli wszystkie osoby, które ją podpisały, wycofują swoje poparcie dla tej petycji.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka szósta wprowadza odrębną procedurę dotyczącą rozpatrywania petycji wnoszonych przez grupę liczącą co najmniej dwadzieścia tysięcy, pięć tysięcy, dwa tysiące albo tysiąc osób odpowiednio do Sejmu i Senatu, sejmiku województwa, powiatu albo gminy.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 3 głosowało za, 54 – przeciw, 23 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka odrzucona.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem projektu ustawy o petycjach w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek oraz nad projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy. Komisje proponują, aby Senat upoważnił pana senatora Mieczysława Augustyna do reprezentowania Izby w dalszych pracach nad tym projektem ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

(Rozmowy na sali)

Coś się dzieje?

I kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy – za.

(Głosowanie nr 9)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o petycjach i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Informuję ponadto, że Senat upoważnił senatora Mieczysława Augustyna do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie jest zawarty w druku nr 533.

Proszę pana senatora Andrzeja Misiołka, sprawozdawcę i przewodniczącego Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, o przedstawienie wniosku.

(Rozmowy na sali)

A pana senator Pęka proszę uprzejmie: pół tonu ciszej. Tak?

(Senator Bogdan Pęk: Ja nic nie mówiłem.)

Senator Sprawozdawca Andrzej Misiołek:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich rozpatrywała na dzisiejszym posiedzeniu wniosek pana senatora Wiesława Dobkowskiego w sprawie jego rezygnacji z pracy w Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą i podjęcia przezeń pracy w Komisji Obrony Narodowej. Komisja przyjęła ten projekt pozytywnie, jest on zawarty w druku nr 533.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 78 – za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

(*wicemarszałek J. Wyrowiński*)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie uchwały oraz została przeprowadzona dyskusja.

Przystępujemy do trzeciego czytania, które obejmuje jedynie głosowanie.

I przypominam, że komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały zawartego w druku nr 483S.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 78 – za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 11**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę ustanawiającą rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 24 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 12**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały

wspólne sprawozdanie w tej sprawie. Znajduje się ono w druku nr 518Z.

Proszę sprawozdawcę komisji, pana senatora Piotra Gruszczyńskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Sprawozdawca Piotr Gruszczyński:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Wymienione przez pana marszałka połączone komisje zwracają się do Wysokiego Senatu o przyjęcie poprawek od pierwszej do czwartej oraz od szóstej do szesnastej.

Jednocześnie chciałbym poinformować, że wnioskodawcy dokonali zmiany treści swoich wniosków. Dotyczy to połączonych Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – chodzi o poprawkę pierwszą. Treść swojego wniosku zmienił także senator Janusz Sepioł – chodzi o poprawkę trzecią. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Sepioł i pan senator Kazimierz Kleina, a więc wnioskodawcy, chcieliby zabrać głos? (*Senator Kazimierz Kleina*: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania. W pierwszej kolejności będziemy głosować nad przedstawionymi poprawkami, a następnie nad podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia ustawy całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Poprawka pierwsza uwzględnia w przepisie określającym zakres przedmiotowy ustawy faktyczny zakres stosowania przepisów ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 55 – za, 25 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 13**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka druga porządkuje przepisy ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 25 się wstrzymało. (**Głosowanie nr 14**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzecia wprowadza wytyczne do przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia w miejsce wytycznych pozornych.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 25 się wstrzymało. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka przyjęta.

Przyjęcie poprawki czwartej wykluczy głosowanie nad poprawką piątą. Poprawka czwarta wprowadza do przepisu zakładającego możliwość wzajemnego bezpłatnego przekazywania programów komputerowych nową grupę podmiotów – agencje wykonawcze w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 25 się wstrzymało. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka szósta rozszerza zakres kompetencji Rady Informatyzacji oraz krąg podmiotów rekomendujących kandydatów na członków Rady Informatyzacji, jednocześnie zmieniając jej nazwę na Radę do spraw Cyfryzacji. Poprawka wykracza poza materię ustawy uchwalonej przez Sejm.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, 54 – za, 25 się wstrzymało. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka siódma ujednolica terminologię przepisów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka siódma ujednolica... Przepraszam. Poprawka ósma koryguje błędne odesłanie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy głosujący byli za. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziewiąta koryguje błędne odesłanie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami dziesiątą i dwunastą głosujemy łącznie. Oddają one istotę przepisów, stanowiąc, że termin siedmiu dni od dnia wysłania zawiadomienia jest terminem dla organu na wysłanie ponownego zawiadomienia, a nie terminem dla strony na odebranie pisma.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, 55 – za, 1 – przeciw, 23 się wstrzymało. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka jedenasta, uwzględniając konstrukcję przepisu zawierającego wyliczenie w sposób prawidłowy, wprowadza zmianę do ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzynasta ujednolica przepisy ustawy. *(Rozmowy na sali)*

Pana senatora Koguta nie przekryczę, z wielu powodów.

(Senator Stanisław Kogut: Przepraszam bardzo, to tamta strona gada...)

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, wszyscy byli za. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czternasta koryguje przepis, uwzględniając zróżnicowany termin wejścia w życie przepisów ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 59 – za, 22 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka piętnasta skreśla przepis czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 25 się wstrzymało. (**Głosowanie nr 25**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka szesnasta skreśla przepis różnicujący, w sposób niezgodny z zasadami poprawnej legislacji, termin wejścia w życie przepisów ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, 56 – za, 24 się wstrzymało. (**Głosowanie nr 26**)

Poprawka przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia ustawy w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, 56 – za, 25 się wstrzymało. (**Głosowanie nr 27**)

Poprawka przyjęta.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrywania punktu piątego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji przedstawiły projekt uchwały, w którym wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 28**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Powracamy do rozpatrywania punktu szóstego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja 2013 r.

Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiły jedno-

brzące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 29**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja 2013 r.

Powracamy do rozpatrywania punktu siódmego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Bahamów o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r.

Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiły jedno-brzące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki głosowania.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 30**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Bahamów o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r.

Powracamy do rozpatrywania punktu ósmego porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.

Komisja Spraw Zagranicznych oraz Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiły jedno-brzące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Proszę o wyniki.

Głosowało 80 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 31**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.

Powracamy do rozpatrywania punktu dziewiątego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie ustawy oraz została przeprowadzona dyskusja.

Przystępujemy do trzeciego czytania, które obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam, że komisje wnoszą o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu ustawy zawartego w druku nr 469S.

Komisje proponują ponadto, aby Senat upoważnił pana senatora Matusiewicza do prezentowania stanowiska Izby w dalszych pracach nad tym projektem.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy. Długa droga do tego głosowania...

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 81 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 32**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Jednocześnie informuję, że Izba upoważniła pana senatora Andrzeja Matusiewicza do prezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Powracamy do rozpatrywania punktu dziesiątego porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie ustawy oraz przeprowadzona została dyskusja.

Przystępujemy do trzeciego czytania, które obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam, że komisje wnoszą o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu ustawy zawartego w druku nr 450S, proponując ponadto, aby Senat upoważnił pana senatora Piotra Zientarskiego do reprezentowania stanowiska Izby w dalszych pracach nad tym projektem.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Głosowało 79 senatorów, wszyscy byli za. (**Głosowanie nr 33**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu uchwały.

Jednocześnie informuję, że Senat upoważnił senatora Piotra Zientarskiego do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Wysoka Izbo! Przekazuję najlepsze życzenia świąteczne wszystkim senatorom opuszczającym salę.

Informuję, że porządek obrad czterdziestego szóstego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Informuję państwa senatorów, że oświadczenia złożone do protokołu zostaną umieszczone w urzędowej wersji sprawozdania stenograficznego.

(*Rozmowy na sali*)

(*Senator Stanisław Kogut: Niech wyjdą, Panie Marszałku...*)

Jeszcze trochę poczytam, tak że...

(*Senator Stanisław Kogut: Pan mówi, że mnie nie przegadają, a oni...*)

Oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Marszałek odmówi przyjęcia niewyłoszonych oświadczeń, których treści nie można ustalić lub których wyłoszenie przez senatora nie byłoby możliwe w przysługującym na to czasie, czyli w ciągu pięciu minut. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

(*Rozmowy na sali*)

Uprzejmie proszę państwa senatorów niezainteresowanych oświadczeniem, które ma zamiar wygłosić pan senator Kogut, o opuszczenie sali obrad, nieustannie życząc wszystkim wesołych świąt.

Możemy uznać, Panie Senatorze, że tak się dzieje... Bardzo proszę.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!
Kieruję dziś dwa oświadczenia do marszałka Senatu, pana Bogdana Borusewicza.

Szanowny Panie Marszałku!

27 stycznia 2011 r. złożyłem skierowane do pana oświadczenie senatorskie. Stwierdziłem wówczas, że jednoznacznie pozytywne wartości powstania, aktualne i potrzebne ojczyźnie również dzisiaj, przemawiają za tym, aby powstanie styczniowe znalazło w zbiorowej pamięci Polaków zdecydowanie lepsze miejsce, niż ma dziś. Okazją do tego miała być okrągła, sto pięćdziesiąta rocznica jego wybuchu, przypadająca w 2013 r., w połowie ósmej kadencji Senatu. Przygotujmy się do niej godnie, powiedziałem. Zaproponowałem, aby Senat objął aktywnym patronatem przygotowania do obchodów tej rocznicy i stał się inicjatorem działań naukowych i wychowawczych z nimi związanych.

Senat 3 sierpnia 2012 r. podjął uchwałę ustanawiającą rok 2013 Rokiem Powstania Styczniowego. Widomy dowód jej realizacji znalazł się w internecie. Na stronie naszej Izby pojawiła się zakładka poświęcona tej rocznicy, a w niej informacje o kilku wystawach urządzonych w różnych miejscach Polski, kilku patronatach pana marszałka, kilku wieńcach i wiązankach złożonych w miejscach pamięci – o niewielkiej części spośród tysięcy wydarzeń, będących przejawami aktywności obywatelskiej związanej z tą rocznicą. Znalazło się tam nawet któreś z kilkunastu oświadczeń, które skierowałem do pana marszałka, przypominając istotne zdarzenia i osoby z 1863 r.

Dziś spotykamy się na ostatnim w Roku Powstania Styczniowego – roku okrągłej, sto pięćdziesiątej rocznicy tego ważnego dla historii naszego narodu wydarzenia – posiedzeniu Senatu. To właściwy czas, by zapytać, czy nasza aktywność w tym czasie była dostateczna, czy mój postulat zyskał uznanie władz Senatu i został zrealizowany, czy Senat stał się inspiratorem działań naukowych i wychowawczych związanych z obchodami rocznicy. Każdy z nas musi sobie odpowiedzieć na te pytania sam. Ja czuję niedosyt. Obawiam się, że nie wykorzystaliśmy dostatecznie okazji, jaką była ta rocznica tak ważnych wydarzeń. Nie zdobyliśmy się na to, by jako Izba, jako zbiorowość inspirować działania istotne dla naszej zbiorowej świadomości. Nasze przesłanie nie weszło przebojem do głównego nurtu dyskursu publicznego. Pozwoliliśmy na to, by media zaprzętały głowy Polaków tematami, które żyją pięć minut i dotyczą spraw nieistotnych. Świadome środowiska patriotyczne mogą odbierać to nawet tak, że nie byliśmy z nimi w roku rocznicowym, w którym pochylano się nad wydarzeniami sprzed stu pięćdziesięciu lat. Szkoda, bo był to czas,

który można było, moim zdaniem, lepiej spożytkować w interesie Rzeczypospolitej i jej Senatu.

Panie Marszałku, proszę przyjąć zapewnienie, że choć Rok Powstania Styczniowego dobiega już końca, nie kończy się moja determinacja, by z tej trybuny mówić o tych wydarzeniach z polskiej historii, które są ważne dla naszej narodowej wspólnoty.

Drugie oświadczenie dotyczy sto sześćdziesiątej rocznicy urodzin wybitnego historyka Jana Sygańskiego oraz dziewięćdziesiątej rocznicy urodzin Ireny Styczyńskiej – postaci związanych z rejonem Sądecczyzny.

Panie Marszałku, w gronie zasłużonych dla południowej Małopolski historyków znajduje się postać Jana Sygańskiego, urodzonego 18 czerwca 1853 r. w Żukowicach koło Lisiej Góry. W latach młodości studiował teologię, a następnie w 1871 r. wstąpił do zgromadzenia ojców jezuitów i w 1877 r. został wyświęcony w katedrze wawelskiej. W latach 1882–1897 wnikliwie badał dokumenty dotyczące Sądecczyzny i miasta Nowy Sącz. Wsławił się zabezpieczeniem i ocaleniem materiałów archiwalnych, między innymi przywilejów królewskich. Przepisał większość dokumentów, które uległy spaleni podczas wielkiego pożaru miasta Nowy Sącz w 1894 r. Jako jeden z niewielu współczesnych badaczy historii widział na własne oczy oryginalny dokument lokacyjny miasta króla Wacława II, a także późniejsze przywileje królewskie, akta ławnicze i sądowe, jak również księgi cechowe z XVI, XVII i XVIII wieku. 15 lutego w 1914 r. za wybitne zasługi w ocaleniu historii miasta otrzymał tytuł honorowego obywatela Nowego Sącza. Praca badawcza Jana Sygańskiego zebrana została w kilku tomach: „Nowy Sącz, jego dzieje i pamiątki dziejowe z dziesięcioma ilustracjami, szkice historyczne na pamiątkę sześćsetnej rocznicy założenia tegoż miasta na podstawie źródeł” z 1892 r.; „Historia Nowego Sącza od wstąpienia dynastii Wazów – do pierwszego rozbioru Polski”, wydana we Lwowie w 1901 r.; „Arendy klasztoru starsądeckiego w XVI i XVII wieku”, wydane we Lwowie w 1904 r. oraz „Analekta sandeckie do XVI. i XVII. wieku”, wydane we Lwowie w 1905 r. Niewątpliwie praca naukowa Jana Sygańskiego stała się źródłem wiedzy dla późniejszych badaczy dziejów Sądecczyzny i źródłem fascynacji dla miłośników miasta Nowego Sącza.

Wydawnictwami tymi fascynowała się między innymi współczesna wybitna badaczka dziejów miasta i regionu Irena Styczyńska, urodzona dziewięćdziesiąt lat temu. Urodzona w Siennej, całe życie związała z miastem Nowy Sącz. W latach okupacji hitlerowskiej, pracując w Wydziale Rolnym Starostwa Powiatowego w Nowym Sądzie i mając dostęp do dokumentów, zaangażowała się w pracę konspiracyjną jako łącznik komendy okręgu AK. Należała także do drużyny żeńskiej Szarych Szeregów. W uznaniu za-

(senator S. Kogut)

sług została odznaczona Krzyżem Partyzanckim. Po wojnie pracowała w Muzeum Okręgowym w Nowym Sączu, przyczyniając się do zgromadzenia dokumentacji historycznej na temat Nowego Sącza i regionu. Po 1989 r. zaangażowała się w promowanie historii miasta. To między innymi dzięki działalności Ireny Styczyńskiej przywrócono miastu herb z wizerunkiem świętej Małgorzaty, a ulicom – ich historyczne nazwy, które zostały zmienione w czasach PRL. Jako przewodnik turystyczny działała w PTTK Oddział „Beskid” w Nowym Sączu. Od 1965 r. oprowadzała po mieście wycieczki, także obcojęzyczne. W 2005 r. zainicjowała obchody trzysta pięćdziesiątej rocznicy zbrojnego wystąpienia sądeckich mieszczan przeciw Szwedom, które miało miejsce w dniu 13 grudnia 1655 r. Była autorem przewodnika po zabytkach Nowego Sącza, a także licznych artykułów prasowych w czasopismach historycznych i kulturalnych. Jej zasługą było umieszczenie tablicy poświęconej marszałkowi Piłsudskiemu przy ulicy Dunajewskiego. 8 listopada 2001 r. otrzymała tytuł Honorowego Obywatela Miasta Nowego Sącza. Zmarła 11 listopada 2007 r.

Jana Sygańskiego upamiętniono w nazwie jednej z ulic w centrum Nowego Sącza, a Irenę Styczyńską – w nazwie parku leżącego tuż obok ruin zamku Piastów i Jagiellonów. Pozostaną oni na zawsze w pamięci sądeczan. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Więcej chętnych do wygłoszenia oświadczeń nie ma.

Bardzo proszę panią senator sekretarz o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Beata Gosiewska:

Duszpasterstwo parlamentarzystów zaprasza szanownych państwa senatorów na adwentową adorację Najświętszego Sakramentu – dzisiaj po głosowaniu i przez całą noc, do godziny 8.00 rano. Zaprasza ksiądz kapelan Paweł Powierza. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Informuję, że protokół czterdziestego szóstego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam czterdzieste szóste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Życzę wszystkim wesołych świąt.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 49)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 L.M. Abgarowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A.T. Aksamit	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 T. Arłukowicz	.	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Augustyn	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 E.E. Bieńkowska	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 G.M. Bierecki	.	.	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	-	+	?	?	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 M.S. Borowski	+	.	+	+	-	+	+	-	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 B.M. Borusewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
11 B. Borys-Damięcka	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 J.M. Chróścikowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
13 A.P. Chybicka	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Cimoszewicz	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 H. Cioch	?	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
16 L. Czarnobaj	.	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 G. Czelej	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 D. Czudowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19 W.J. Dobkowski	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
20 R. Dowhan	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 J. Duda	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 M.W. Gil	-	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
24 S. Gogacz	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+
26 B.B. Gosiewska	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
27 R.J. Górecki	.	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 H. Górski	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
29 M.T. Grubski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 P.A. Gruszczyński	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 A.S. Grzyb	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 H. Hatka	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 S. Hodorowicz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 S.A. Iwan	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 J.M. Jackowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
36 K. Jaworski	+	.	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	?	?	+	+	+
37 S. Jurcewicz	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 S. Karczewski	-	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
39 W. Kilian	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
40 K.M. Kleina	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 B.A. Klich	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M.J. Klima	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
43 R.A. Knosala	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+
44 A. Kobiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
45 S. Kogut	.	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
46 M. Konopka	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 T.W. Kopeć	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 W.J. Kraska	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
49 K.J. Kutz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 J.W. Lasecki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
51 J.F. Libicki	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
52 R.A. Mamątow	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
53 M.E. Martynowski	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+

. nie głosował; + za; - przeciw; ? wstrzymał się

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 A.A. Matusiewicz	-	+	+	+	?	.	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
55 Z.H. Meres	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Michalski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 A.K. Misiołek	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 A.A. Mozdżanowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
59 R.K. Muchacki	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 I. Niewiarowski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 J.W. Obremski	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+
62 N.P. Obrycki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
63 A. Owczarek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
64 A.M. Pająk	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
65 M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 B.J. Paszkowski	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
67 A. Person	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 B.M. Pęk	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	.	-	?	?	?	?	?	+	+	+
69 B.G. Piecha	.	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
70 L.M. Piechota	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 J. Pinior	.	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 A.A. Pocij	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
73 M. Pośrednik	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
74 S.P. Preiss	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z.S. Pupa	-	.	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
76 M.D. Rocki	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 J.K. Rotnicka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
78 J. Rulewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 J.Z. Sagatowska	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
80 J.M. Sepioł	+	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
81 M. Seweryński	.	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
82 W.J. Sitarz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
83 W. Skurkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	-	?	?	?	?	?	.	+	+
84 K.M. Słoń	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
85 A. Szewiński	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 G.A. Sztark	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 B.P. Śmigieński	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Świeykowski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 P. Wach	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 K.A. Wiatr	-	.	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 G.M. Wojciechowski	-	.	+	.	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 J.A. Wyrowiński	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 R. Zaborowski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A.M. Zając	-	.	+	+	?	+	+	?	+	+	+	-	?	?	?	?	?	+	+	+
97 J. Zając	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 A.M. Zdziebło	+	+	+	+	-	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 P.B. Zientarski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M.A. Ziółkowski	+	.	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Głosujących	74	57	80	79	80	79	80	80	80	81	80	81	80	81	81	81	79	79	80	81
Za	53	57	79	78	6	79	80	3	80	78	78	56	55	56	56	56	54	79	80	81
Przeciw	20	0	0	0	54	0	0	54	0	1	0	24	0	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	1	0	1	1	20	0	0	23	0	2	2	1	25	25	25	25	25	0	0	0

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
1 Ł.M. Abgarowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A.T. Aksamit	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 T. Arłukowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 E.E. Bieńkowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 G.M. Bierecki	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 M.S. Borowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 B.M. Borusewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
11 B. Borys-Damięcka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 J.M. Chróścikowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
13 A.P. Chybicka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 W. Cimoszewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 H. Cioch	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
17 G. Czelej	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 D. Czudowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19 W.J. Dobkowski	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 J. Duda	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 M.W. Gil	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
24 S. Gogacz	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 B.B. Gosiewska	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 H. Górski	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 P.A. Gruszczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 A.S. Grzyb	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 H. Hatka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 S. Hodorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 S.A. Iwan	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.
35 J.M. Jackowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
36 K. Jaworski	?	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+	+	.
37 S. Jurcewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 S. Karczewski	.	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
40 K.M. Kleina	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 B.A. Klich	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M.J. Klima	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
43 R.A. Knosala	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 A. Kobiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
45 S. Kogut	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 T.W. Kopeć	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 W.J. Kraska	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 J.W. Lasecki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
51 J.F. Libicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 R.A. Mamątow	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	?	+	+	?	?	.	?	+	+	+	+	+	+

. nie głosował; + za; - przeciw; ? wstrzymał się

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
54 A.A. Matusiewicz	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
55 Z.H. Meres	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 J. Michalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 A.K. Misiólek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 A.A. Mozdżanowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
59 R.K. Muchacki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 I. Niewiarowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 J.W. Obremski	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 N.P. Obrycki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
63 A. Owczarek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
64 A.M. Pająk	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
65 M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 B.J. Paszkowski	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
67 A. Person	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
68 B.M. Pęk	?	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+	+	+
69 B.G. Piecha	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
70 L.M. Piechota	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 J. Pinior	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 A.A. Pocij	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 M. Poślednik	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
74 S.P. Preiss	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z.S. Pupa	-	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
76 M.D. Rocki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 J.K. Rotnicka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
78 J. Rulewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 J.Z. Sagatowska	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
80 J.M. Sepioł	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 M. Seweryński	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
82 W.J. Sitarz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
83 W. Skurkiewicz	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
85 A. Szewiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 G.A. Sztark	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 B.P. Śmigielski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 A. Świeykowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 P. Wach	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 K.A. Wiatr	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 G.M. Wojciechowski	?	+	+	+	?	?	?	+	+	+	.	+	+
93 M.J. Wojtczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 J.A. Wyrowiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 R. Zaborowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A.M. Zając	?	+	+	?	?	?	?	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 A.M. Zdziebło	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 P.B. Zientarski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M.A. Ziółkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Głosujących	79	81	79	81	81	80	81	81	80	80	80	81	79
Za	55	81	79	59	56	56	56	81	80	80	80	81	79
Przeciw	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	23	0	0	22	25	24	25	0	0	0	0	0	0

**Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 46. posiedzenia Senatu**

Przemówienie senatora Ryszarda Knosali w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne odnosi się do środków finansowych gromadzonych na rachunku Banku Gospodarstwa Krajowego jako rezerwy poręczeniowe i gwarancyjne. Są one zasilane wpływami z kilku źródeł, przy czym włącza się w to przede wszystkim środki pochodzące z przychodów z prywatyzacji (w kwocie stanowiącej 0,5% łącznej kwoty poręczeń i gwarancji udzielonych w roku poprzednim), przychody ze sprzedaży akcji i udziałów należących do zasobu majątkowego Skarbu Państwa, opłaty prowizyjne od udzielonych poręczeń lub gwarancji. Środki zgromadzone na rachunku rezerwy przeznacza się na wykonywanie zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa. Ustawa dopuszcza również przeznaczenie ich na pokrycie kosztów dochodzenia wierzytelności Skarbu Państwa powstałych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji.

Co istotne, rozwiązania funkcjonujące w chwili obecnej zakładają, że ewentualne wypłaty z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji są dokonywane nie bezpośrednio z rachunku rezerwy, lecz z budżetu państwa. Zatem środki ulokowane na rezerwie można traktować jako swego rodzaju dodatkowe zabezpieczenie na wypadek zaistnienia konieczności uruchomienia środków budżetowych. Należy zaznaczyć także, że na przestrzeni ostatnich kilku lat konieczność taka – w odniesieniu do bieżącej działalności poręczeniowej i gwarancyjnej – nie wystąpiła.

Projekt ustawy przewiduje dopuszczenie możliwości wykorzystania środków zgromadzonych na rezerwie na sfinansowanie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz w związku z zarządzaniem długiem Skarbu Państwa. Stanowi o tym art. 30 ust. 4 nowelizacji. Jest to rozwiązanie korzystne w kontekście poprawy efektywności zarządzania środkami publicznymi. Jak wspomniałem już wcześniej, środki zgromadzone jako rezerwy poręczeń i gwarancji w Banku Gospodarstwa Krajowego są aktualnie praktycznie niewykorzystywane. Jednocześnie obowiązujące przepisy powodują ich zamrożenie, bowiem nie mogą być one przeznaczone – nawet tymczasowo – na inny cel, niż wynika to z ustawy. Podkreślić wypada, że mówimy tutaj o niebagatelnej kwocie prawie 1 miliarda zł.

Z drugiej strony budżet państwa zmagają się z narastającym problemem długu publicznego, który implikuje konieczność poszukiwania sposobów na jego sfinansowanie, na przykład poprzez zaciąganie przez Skarb Państwa pożyczek. Odbywa się to w formie emisji skarbowych papierów wartościowych. W dalszej perspektywie czasowej przedstawione rozwiązanie generuje oczywiście określone koszty. Zastosowanie mechanizmu zaproponowanego w niniejszym projekcie ustawy pozwoliłoby ograniczyć w pewnym stopniu konieczność ponoszenia tych kosztów. Minister finansów mógłby bowiem, zamiast uciekać się do zaciągania kolejnej kosztownej pożyczki, wykorzystać – co do zasady bezkosztowo – środki pochodzące z rezerwy. W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że rachunek, na którym zdeponowana jest rezerwa, jest oprocentowany, a wpływy z tego oprocentowania także stanowią źródło wpływów, niemniej jednak oprocentowanie to jest zdecydowanie niższe aniżeli koszty związane z emisją papierów dłużnych.

Podkreślić wypada, że proponowane rozwiązanie w żadnym wypadku nie uchybia prawidłowości funkcjonowania mechanizmów doręczeniowych i gwarancyjnych, przyjętych na podstawie nowelizowanej ustawy, bowiem, jak wynika z projektowanego art. 30 ust. 5, gdyby powstała potrzeba uruchomienia rezerw zgodnie z ich podstawowym przeznaczeniem, o którym mowa w art. 30 ust. 3 ustawy, wówczas podlegać one będą zwrotowi na rachunek rezerw w odpowiedniej wysokości i terminie.

Proszę zatem o przyjęcie przedstawionego projektu ustawy. Dziękuję.

Przemówienie senatora Ryszarda Knosali w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw stanowi kompleksową nowelizację przepisów prawa odnoszących się do informatyzacji działalności podmiotów publicznych.

Jak powszechnie wiadomo, informatyzacja ta postępuje już co najmniej od kilku lat – przyjmuje się, że początkiem tego procesu był rok 2005, kiedy przyjęto ustawę o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne – i, pomimo że wdrożono już wiele pomocnych rozwiązań, nadal trudno mówić o osiągnięciu ostatecznego celu, biorąc pod uwagę chociażby to, ile spraw w podmiotach publicznych prowadzonych jest jeszcze w oparciu o dokumentację papierową. Projekt ustawy czerpie zatem z wielu doświadczeń, jakie zgromadzono na przestrzeni ostatnich lat i na tej podstawie formułuje przepisy, które pozwolą wyeliminować zidentyfikowane ograniczenia na drodze do dalszej cyfryzacji działania wspomnianych podmiotów.

Na wstępie należy zauważyć, że projektodawca nie poprzestał wyłącznie na ustawie o informatyzacji, która może być traktowana jako swego rodzaju płaszczyzna, gdzie regulowane są aspekty techniczne, ale nawiązał również do wielu przepisów proceduralnych. Jest to rozwiązanie słuszne, bowiem już od samego początku wdrażanie nowatorskich rozwiązań napotykało bariery w postaci anachronicznych przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, ordynacji podatkowej czy procedury regulującej postępowanie przed sądami administracyjnymi. Oczywiście wspomniane ustawy były już w pewnym zakresie dostosowywane pod kątem nowych potrzeb, jednak zakres tamtych nowelizacji okazuje się nadal zdecydowanie niewystarczający.

Przechodząc do omówienia najistotniejszych propozycji zapisanych w niniejszym projekcie ustawy, pozwolę sobie zacząć od ustawy o informatyzacji. W zakresie rozdziału 2 ustawy przewiduje się uchylenie przepisów dotyczących Planu Informatyzacji Państwa oraz „Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego”, ustanawiając w to miejsce ramy prawne do przyjęcia dokumentu pod nazwą Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa. Mocną stroną nowego rozwiązania ma być jego wymiar integrujący działania podejmowane przez poszczególne podmioty. Jedną z głównych zasad przyświecających informatyzacji jest bowiem zasada interoperacyjności, której realizacja pozwala na właściwą współpracę różnych systemów informatycznych. Opracowywanie i wykonywanie przedmiotowego programu odbywać się będzie na zasadach zapisanych w art. 12b–12h. Zintensyfikowaniu prac w zakresie cyfryzacji służyć będzie obowiązek nałożony na ministra właściwego do spraw informatyzacji, aby co najmniej raz w roku organizować konkurs na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu lub przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego. Stanowi o tym projektowany art. 12c.

W art. 13a projektu ustawy wprowadzono podstawę prawną do nieodpłatnej wymiany oprogramowania pomiędzy podmiotami publicznymi. Chodzi w tym przypadku o programy, które zostały napisane przez pracowników danego podmiotu w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy na rzecz tego podmiotu. Przepis odpowiada potrzebom praktycznym, bowiem nierzadko zdarza się, że program opracowany w danym podmiocie mógłby być z powodzeniem wykorzystany także przez inne podobne jednostki, jednak obecnie taka wymiana napotyka pewne wątpliwości natury prawnej.

Kolejna grupa zmian dotyczy przepisów z zakresu elektronicznych skrzynek podawczych oraz wzorów dokumentów elektronicznych. Przede wszystkim przewiduje się, że ustanowienie elektronicznej skrzynki podawczej spełniającej określone standardy, na przykład możliwość generowania urzędowych poświadczeń odbioru, będzie obowiązkiem powszechnym, a więc adresowanym do wszystkich podmiotów publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził publicznie dostępną bazę adresów utworzonych skrzynek. Baza ta będzie zasilana przez podmioty tworzące skrzynki. Podmioty te zobowiązane będą bowiem do przekazania informacji o adresie skrzynki w terminie siedmiu dni od daty jej założenia. Jeśli zaś chodzi o opracowywanie wzorów dokumentów elektronicznych, przepisy nowelizacji porządkują szereg związanych z tym procedur, co, jak się wydaje, pomoże usprawnić zasilanie centralnego repozytorium nowymi usługami dostępnymi w formie elektronicznej. Warto przytoczyć tutaj jeszcze projektowany art. 19d zobowiązujący do bieżącej aktualizacji opracowanych i udostępnionych na ePUAP usług w celu zapewnienia ich zgodności z obowiązującymi przepisami.

Odnosząc się do kwestii proceduralnych w zakresie ustaw wymienionych przeze mnie na wstępie mojego wystąpienia, chciałbym nawiązać do kilku najbardziej doniosłych rozwiązań. Po pierwsze warto zwrócić uwagę na nowelizowany art. 39¹ kodeksu postępowania administracyjnego, w którym wprowadza się możliwość wyra-

zenia przez uczestnika postępowania ogólnej zgody na otrzymywanie korespondencji w formie elektronicznej. Procedura wyrażenia takiej zgody będzie mogła zostać zainicjowana także przez organ administracji publicznej. Jest to istotne udogodnienie, bowiem dotychczas przyjmowało się, że zgoda taka musiała być wyrażana odrębnie dla każdego postępowania. W kwestii doręczeń elektronicznych projekt ustawy wychodzi naprzeciw potrzebom stron zamieszkałych za granicą lub mających tam swoją siedzibę, które nie będą musiały już ustanawiać pełnomocnika do doręczeń, bowiem doręczenie elektroniczne będzie świadczone, można powiedzieć, „ponad granicami”. Warte podkreślenia jest faktyczne zrównanie doręczeń w formie elektronicznej z doręczeniami tradycyjnymi. Mam tutaj na myśli ustanowienie tak zwanej fikcji doręczenia dokumentu elektronicznego. Zatem nie będzie już konieczności posiłkowania się tradycyjną wysyłką, w przypadku gdy doręczenie elektronicznie nie zostało podjęte przez adresata. Szczegółowo reguluje to nowelizowany art. 46 kodeksu. Projekt ustawy zmierza do upowszechnienia formy elektronicznej w typowych czynnościach z zakresu postępowania administracyjnego, jak chociażby w przypadku wnoszenia podań, sporządzania adnotacji, poświadczenia elektronicznego odpisu dokumentu czy ustanawiania pełnomocnika.

W przypadku ordynacji podatkowej komunikacja z organami podatkowymi odbywać się będzie na podstawie tak zwanego portalu podatkowego. Portal będzie grupował wiele nowatorskich funkcjonalności pozwalających między innymi na wymianę dokumentów w ramach toczących się postępowań, a także na otrzymanie przez klientów administracji podatkowej spersonalizowanej informacji, między innymi o stanie rozliczeń podatkowych. W pozostałym zakresie przewiduje się zmiany w znacznej mierze analogiczne do tych, które zaproponowano w odniesieniu do procedury administracyjnej. W tym zakresie również priorytetem jest upowszechnienie elektronicznej formy dokonywania czynności w ramach prowadzonych postępowań, jak i elektronicznej wymiany informacji pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami, płatnikami czy inkasentami. Z punktu widzenia charakteru pracy służb podatkowych niezwykle istotne wydaje się ponadto umożliwienie wydawania zaświadczeń w formie elektronicznej, co ma nastąpić już z początkiem roku 2016.

Dopełnieniem opisanych zmian jest grupa przepisów upowszechniających elektroniczną formę prowadzenia postępowania przed sądami administracyjnymi. W tym zakresie między innymi umożliwiono prowadzenie akt sprawy w formie elektronicznej, z wykorzystaniem elektronicznego systemu zarządzania dokumentacją. Ponadto uregulowano zasady wnoszenia przed sąd dokumentów elektronicznych, w tym skarg, zasady przedkładania i weryfikacji elektronicznych odpisów pełnomocnictw lub odpisów innych dokumentów, a także zasady dokonywania przez sąd doręczeń w formie elektronicznej. Zmiany w zakresie tej ustawy nawiązują do rozwiązań zaproponowanych w ramach procedury administracyjnej i podatkowej.

Czasy, w których żyjemy, charakteryzują się rozwojem technologii informacyjnych na niespotykaną dotąd skalę. Postęp sprawia, że społeczeństwo coraz częściej korzysta z nowoczesnych kanałów komunikacji. O ile jeszcze parę lat temu mogliśmy mówić, że jest to zjawisko o stosunkowo niewielkiej skali, o tyle niedługo może się okazać, że zdecydowana większość obywateli jest zainteresowana przede wszystkim możliwością załatwienia swoich spraw w sposób zdalny, elektroniczny. Trend ten ma w równym stopniu przełożenie także na usługi świadczone przez podmioty publiczne. Wdrażanie nowoczesnych rozwiązań w przypadku administracji publicznej jest zatem nieuchronne i warto zawczasu podejmować wszelkie starania, aby być gotowym do świadczenia usług publicznych w formie cyfrowej, na najwyższym poziomie. W szczególności warto w tym miejscu pamiętać o priorytetach wynikających z Europejskiej Agendy Cyfrowej, które wskazują, że do roku 2015 państwa członkowskie powinny rozpowszechnić ukierunkowane na użytkownika, spersonalizowane i wieloplatformowe usługi e-administracji.

Projekt ustawy, nad którym dzisiaj pochyła się Wysoka Izba, to bez wątpienia ważny i potrzebny krok na drodze upowszechniania nowoczesnych rozwiązań informatycznych w działaniu podmiotów realizujących zadania publiczne.

Wysoka Izba, administracja publiczna pracująca na podstawie nowoczesnych rozwiązań informatycznych to administracja sprawna i efektywna, zdolna wychodzić naprzeciw oczekiwaniom swoich klientów, zdolna aktywnie wpływać na rozwój państwa. Proszę zatem o przyjęcie przedłożonego projektu ustawy. Dziękuję.

Przemówienie senatora Zbigniewa Meresa w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Głównym celem ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw jest stworzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania spójnego i jednolitego systemu informatyzacji państwa. Ma to ułatwić kontakt obywatela, przedsiębiorcy i cudzoziemca z administracją publiczną i sądami administracyjnymi oraz zwiększyć liczbę oraz jakość usług świadczonych drogą elektroniczną.

Jak wynika z uzasadnienia do projektowanej ustawy, jej zadaniem jest możliwie największe ułatwienie obywatelom, przedsiębiorcom i cudzoziemcom kontaktów z administracją publiczną oraz sądami administracyjnymi poprzez: wprowadzenie obowiązku posługiwania się przez podmioty publiczne elektroniczną skrzynką podawczą, czyli ESP, spełniającą standardy określone i opublikowane na ePUAP przez właściwego ministra; wprowadzenie kompleksowej regulacji nakładającej na podmioty publiczne obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji wzorów dokumentów elektronicznych w celu umieszczenia ich w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych oraz opisu usługi możliwej do zrealizowania z wykorzystaniem wzoru w celu zamieszczenia go w katalogu usług na ePUAP, jak również udostępniania formularzy elektronicznych; wprowadzenie możliwości wystawiania na ePUAP usług przez podmioty inne niż podmioty publiczne; rozszerzenie sieci punktów potwierdzania profilu zaufanego ePUAP.

Zmiany proponowane w kodeksie postępowania administracyjnego, a także analogiczne zmiany w ordynacji podatkowej, dotyczą: rozszerzenia przedmiotu zgody strony lub innego uczestnika postępowania na komunikowanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej; rozszerzenia dostępu strony do akt sprawy drogą elektroniczną; dopuszczenia formy elektronicznej dla czynności, w przypadku których aktualnie zastrzeżona jest forma pisemna, na przykład wezwania na rozprawę, sporządzenia przez urzędnika adnotacji, ustanowienia pełnomocnictwa, składania zeznań i wyjaśnień; dopuszczenia stosowania elektronicznych kopii dokumentów papierowych uwierzytelnionych przez wnoszącego pismo jako załączników.

Zmiany w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczą: wprowadzenia rozwiązania, w którym mechanizmy elektronicznego zarządzania dokumentacją będą wspierały dotychczasowy sposób prowadzenia akt sprawy sądowej; zapewnienia stronie postępowania dostępu on-line do akt sprawy; wprowadzenia możliwości składania pism procesowych w formie dokumentu elektronicznego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi; uregulowania kwestii doręczania e-pism przez sądy administracyjne – chodzi o trzy przesłanki dopuszczalności elektronicznego doręczenia, czyli żądanie strony, zgodę strony i złożenie do sądu pisma w formie dokumentu elektronicznego.

Ze względu na przedstawione kwestie chciałbym zauważyć, że zasadniczym efektem zmian wprowadzanych na skutek przyjęcia ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw będzie zwiększenie liczby i jakości usług świadczonych drogą elektroniczną, a także ich dostępności dla zainteresowanych podmiotów. Nastąpi również, co ważne, przyspieszenie realizacji niektórych czynności w ramach prowadzonych postępowań, a to z kolei pozwoli zaoszczędzić czas poświęcany wcześniej na osobiste stawiennictwo w urzędzie oraz przyniesie obywatelom oszczędności finansowe wynikające z załatwiania spraw drogą elektroniczną. Dziękuję.

Przemówienie senatora Ryszarda Knosali w dyskusji nad punktem 5. porządku obrad

Na wstępie wypada zauważyć, że projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, nad którym pochyła się dzisiaj Wysoka Izba, zmienił się istotnie w toku prac parlamentarnych. Pierwotnie bowiem zakładał on nowelizację art. 203 §2, art. 270 §1 oraz art. 284 kodeksu postępowania karnego. Projekt w pierwotnym brzmieniu odnosił się również do art. 137 ust. 1 i 3. Wspólnym mianownikiem proponowanych wówczas zmian było wyeliminowanie wielu sytuacji, w których przepisy prawa w istocie ograniczały możliwość wnoszenia zażaleń na określonego rodzaju postanowienia. Uzasadnieniem takiego podejścia miało być zapewnienie zgodności z konstytucyjną zasadą dwuinstancyjności postępowania.

Ostatecznie jednak na etapie prac komisji sejmowych pierwotny zakres projektowanych zmian poddany został zdecydowanej modyfikacji. W konsekwencji utrzymano jedynie przepisy nowelizujące art. 284 kodeksu postępowania karnego, który dotyczy instytucji listu żelaznego. Przy czym i w tym przypadku zapisy w druku senackim, choć w warstwie merytorycznej zachowują istotę problemu, to w wymiarze literalnym oraz legislacyjnym różnią się od tych, które były proponowane pierwotnie.

Tak daleko idąca ingerencja w zapisy przedłożonego projektu ustawy, jak wynika z opinii przedstawionych na etapie prac sejmowych, podyktowana była przede wszystkim względami ekonomiki postępowania. Projekt ustawy zakładał bowiem ustanowienie kilku dodatkowych instrumentów kontroli instancyjnej, służących zapewnieniu prawidłowości określonych postępowań prowadzonych w trybie incydentalnym. Warto zauważyć, że kontrola prawidłowości całego postępowania powinna – co do zasady – odbywać się w wyższej instancji w ramach zwykłego postępowania odwoławczego. Przyjmuje się zatem, że w ramach wspomnianego postępowania odwoławczego badane powinny być także wszelkie postanowienia incydentalne, które zapadły w toku postępowania głównego. Niemniej jednak w doktrynie i w praktyce przyjmuje się dopuszczenie możliwości instancyjnej kontroli samego postępowania incydentalnego, co znajduje swoje uzasadnienie najczęściej w tych przypadkach, w których na szali leżą najdonioślejsze prawa i wolności człowieka i obywatela.

Projekt ustawy w obecnym kształcie jest zatem swego rodzaju wypadkową dwóch poglądów. Z jednej strony mieliśmy bowiem głosy na rzecz rozszerzenia zasady dwuinstancyjności, które z drugiej strony były zestawiane z argumentacją przemawiającą na rzecz ekonomiki postępowania, a co za tym idzie, ograniczającą zasadność stosowania dodatkowych instrumentów kontroli jedynie do tych przypadków, w których jest to faktycznie konieczne ze względu na doniosłość chronionych praw. Istotą listu żelaznego jest zagwarantowanie oskarżonemu przebywającemu za granicą prawa odpowiadania z wolnej stopy. Gwarancja taka jest uzależniona od oświadczenia złożonego przez oskarżonego, w którym zobowiązuje się on stawić w określonym terminie do sądu lub prokuratora. Jak zatem widać, list żelazny jest swego rodzaju gwarancją, dotyczącą istotnej wartości, jaką jest prawo do pozostawania na wolności. Dotychczasowe brzmienie nowelizowanego artykułu ograniczało możliwość złożenia zażalenia do postanowień o odwołaniu listu żelaznego oraz przepadku lub ściągnięciu wartości majątkowych udzielonych z tytułu poręczenia. Powyższe przypadki dotyczą zatem sytuacji, w których list żelazny zostanie już wydany. Zgodnie z projektowaną zmianą możliwość złożenia zażalenia obejmie także postanowienia o odmowie wydania listu żelaznego.

Uważam, że przedstawiony projekt ustawy zasługuje na przyjęcie. Dziękuję.

Przemówienie senatora Zbigniewa Meresa w dyskusji nad punktem 8. porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Celem zmiany ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 r., podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r., jest dostosowanie postanowień umowy do Modelowej Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, to jest OECD, w sprawie podatków od dochodu i majątku. Protokół między innymi zmienia stawki opodatkowania dywidend, modyfikuje definicje należności licencyjnych, uzupełnia umowę o tak zwaną klauzulę nieruchomościową, a także wprowadza pełną klauzulę wymiany informacji podatkowych. Ponadto zasadniczym celem nowelizacji jest dostosowanie przepisów umowy do zmienionego ustawodawstwa obydwu państw oraz do postanowień Modelowej Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie podatków od dochodu i majątku.

Jak wynika z opinii do wyżej wymienionej ustawy, ustawa ta dokonuje następujących zmian. Po pierwsze, uchyla przepisy umowy dotyczące tak zwanego tax sparingu, to jest odliczenia podatku fikcyjnego.

Po drugie, wprowadza zmiany w opodatkowaniu dywidend, odsetek i należności licencyjnych oraz wprowadza tak zwaną pełną klauzulę wymiany informacji podatkowych.

Po trzecie, wprowadza regulację umożliwiającą Polsce przejście z metody wyłączenia z progresją na metodę proporcjonalnego zaliczenia – chodzi tu o klauzulę *switch-over*. Umieszczenie tej klauzuli w umowie ma na celu udostępnienie państwu rezydencji środka zapobiegania przypadkom nieopodatkowania określonych kategorii dochodów.

Należy zauważyć, że ta inicjatywa ustawodawcza jest niezbędna z powodów wymienionych powyżej. Poza tym przewiduje się, że podpisanie protokołu dostosowanego do aktualnej polityki podatkowej stworzy korzystniejsze ramy traktatowe dalszego rozwoju wzajemnych inwestycji.

Zmiany wprowadzone protokołem powinny prowadzić do ograniczenia liczby i rozmiarów sztucznych transakcji powodujących nieuzasadniony odpływ polskich należności podatkowych do korzystniejszego reżimu podatkowego Słowacji. Rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w protokole stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego określania podstawy opodatkowania. Dziękuję.

Przemówienie senatora Rafała Muchackiego w dyskusji nad punktem 9. porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym znajduje moje poparcie. W mojej opinii Trybunał Konstytucyjny słusznie orzekł w kwestii wykroczenia regulaminu Sądu Najwyższego poza ramy delegacji ustawowej, gdy idzie o regulowanie procedury postępowania w sprawach wniosków z art. 64 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Niewątpliwie ustawa o Sądzie Najwyższym ustanawia specyficzny środek prawny, który umożliwia unieważnienie prawomocnego wyroku sądu powszechnego. Zgodnie z art. 64 wymienionej ustawy Sąd Najwyższy na wniosek prokuratora generalnego unieważnia prawomocne orzeczenie wydane w sprawie, która w chwili orzekania ze względu na osobę nie podlegała orzecznictwu sądów polskich lub w której w chwili orzekania droga sądowa była niedopuszczalna, jeżeli orzeczenie to nie może być wzruszone w trybie przewidzianym w ustawach o postępowaniach sądowych. Środek ten pod względem konstrukcyjnym odpowiada skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W związku z tym projekt jest zasadny i cieszę się z kolejnej dobrej inicjatywy ustawodawczej Senatu. Dziękuję.

Przemówienie senatora Rafała Muchackiego w dyskusji nad punktem 10. porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Możliwość wiernego odtworzenia treści zeznań świadka i przebiegu rozprawy od zawsze stanowiła problem wymiaru sprawiedliwości. Niejednokrotnie zdarza się, że szczegóły mogą decydować o istocie rozstrzygnięcia. Zarazem zapis dźwięku najwierniej oddaje treść zeznań świadka, ponieważ oprócz samych słów umożliwia również oddanie całego kontekstu wypowiedzi świadka oraz zadawanych pytań. Oczywiście z nagraniami dźwięku wiążą się pewne ujemne konsekwencje, zdarzało się, że rozprawy były odraczane na przykład z uwagi na kłopoty techniczne. Ponadto faktem jest, że o ile prowadzenie rozprawy nagrywanej jest szybsze niż protokolowanie zeznań świadków w sytuacji, gdy sędzia dyktuje treść protokołu, czyli powtarza zeznania świadka, o tyle odtworzenie tych zeznań jest już bardziej kłopotliwe, ponieważ odsłuchując zeznania, trzeba poświęcić na to tyle samo czasu, ile one trwają, ale dużo szybsze jest odsłuchanie tych zeznań.

Toteż projekt umożliwiający odtworzenie zapisu dźwięku i skonfrontowanie go z treścią zapisanego protokołu urzeczywistnia zasadę prawdy materialnej, jednocześnie w sytuacji braku rozbieżności pozwala na szybkie poruszanie się po pisemnym zapisie zeznań świadków. Taka zmiana, bardziej ewolucyjna niż rewolucyjna, jest ze wszech miar wskazana i moim zdaniem powinna przyczynić się do urzeczywistnienia zasady prawdy materialnej w sprawach karnych, jednocześnie w sprawach niebudzących wątpliwości nie powodowałaby trudności, jeśli chodzi o szybkie odtwarzanie treści zeznań.

Warto zwrócić uwagę na to, że w ocenie profesjonalnych pełnomocników, z którymi rozmawiałem, wprowadzenie zapisów dźwięku z rozprawy w procedurze cywilnej wpłynęło już korzystnie na kulturę sądenia, która w pewnych przypadkach, na szczęście rzadko, nie była odpowiednia.

Na marginesie chciałbym zwrócić uwagę na zachowanie Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego działającej przy ministrze sprawiedliwości, w mojej ocenie zasługujące na zastanowienie. Otóż odmówiła ona zaopiniowania projektu odnoszącego się do zmian w procedurze karnej, argumentując to faktem, że nie jest właściwa w tej sprawie. W kontekście zarzutów o miernej jakości stanowionego prawa, ponawianych przez grono jurystów akademickich, warto zauważyć, że komisja owa jest niejako ich reprezentacją. A tym samym, wskazując na swoją niewłaściwość, mogła jednocześnie wyrazić opinię jako zespół prawników, obywateli czy wybitnych znawców tematu. Jej przedstawiciele woleli jednak po prostu odmówić opinii w tej sprawie. Dziękuję.

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Arłukowicza

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mateusza Szczurka

Szanowny Panie Ministrze!

W zależności od wyniku postępowania Komisji Europejskiej przeciwko Polsce przed ETS wkrótce może zostać wprowadzona podwyżka VAT na wyroby medyczne. Obecna stawka to 8%, a może ona wzrosnąć aż do 23%. Jeśli do tego dojdzie, wiele przychodni i szpitali może mieć ogromne problemy finansowe, bo będzie musiało płacić o 15% więcej za wyroby wykorzystywane do leczenia pacjentów, a będzie otrzymywało stawkę za leczenie bez jej waloryzacji.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z następującymi pytaniami:

1. Jakie jest stanowisko resortu finansów w tej kwestii?
2. Czy ministerstwo przygotowuje ewentualne działania mające na celu wsparcie przychodni i szpitali w sytuacji zwiększenia ich wydatków na skutek wzrostu VAT?

Z poważaniem
Tadeusz Arłukowicz

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Arłukowicza

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Marka Biernackiego

Szanowny Panie Ministrze!

W zależności od wyniku postępowania Komisji Europejskiej przeciwko Polsce przed ETS wkrótce może zostać wprowadzona podwyżka VAT na wyroby medyczne. Obecna stawka to 8%, a może ona wzrosnąć aż do 23%. Jeśli do tego dojdzie, wiele przychodni i szpitali może mieć ogromne problemy finansowe, bo będzie musiało płacić o 15% więcej za wyroby wykorzystywane do leczenia pacjentów, a będzie otrzymywało stawkę za leczenie bez jej waloryzacji.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z następującymi pytaniami:

1. Jakie jest stanowisko resortu sprawiedliwości w tej kwestii?
2. Jaki jest przewidywany przebieg postępowania w tej sprawie i kiedy może ono się zakończyć?
3. W jakim okresie po zakończeniu postępowania przed ETS Polska będzie zobowiązana do ewentualnego wprowadzenia podwyżki VAT na wyroby medyczne?

Z poważaniem
Tadeusz Arłukowicz

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Arłukowicza

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Marka Biernackiego

Szanowny Panie Ministrze!

Samorządowcy, mieszkańcy miasta, a przede wszystkim pracownicy Ośrodka Migracyjnego Ksiąg Wieczystych przy Sądzie Okręgowym w Łomży zgłosili mi niepokojące informacje o planowanym wygaszeniu z dniem 30 czerwca 2014 r. działalności Ośrodka Migracyjnego Ksiąg Wieczystych w Łomży.

Jestem głęboko zaniepokojony losem personelu ośrodka. Według wiedzy, którą posiadam, pracownicy podobnych ośrodków (we Wrocławiu, w Elblągu czy Gorzowie Wielkopolskim) będący w analogicznej sytuacji znajdują zatrudnienie w sądach okręgowych lub rejonowych w miejscowościach, w których dotychczas znajdowały się te ośrodki migracyjne ksiąg wieczystych.

Ośrodek Migracji Ksiąg Wieczystych w Łomży jest jedynym tego typu zakładem pracy na obszarze apelacji białostockiej i jednym z większych zakładów pracy w mieście. Zatrudnia sześćdziesięciu czterech pracowników o dużym doświadczeniu i kwalifikacjach: czternastu pracowników to referendarze sądowi, pięćdziesięciu to migratorzy ksiąg wieczystych, z czego dwudziestu to także transkrybenci. Województwo podlaskie ma obecnie jeden z najwyższych wskaźników bezrobocia, co powoduje, że wskazane byłoby zapewnienie odpowiednich przeniesień pracowników zatrudnionych dotychczas w łomżyńskim ośrodku migracyjnym ksiąg wieczystych. Wśród pracowników, którzy mogą stracić pracę, są także ludzie młodzi, wykształceni, których główną troską jest zapewnienie środków do życia nowo założonym rodzinom.

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o odpowiedzi na następujące pytania.

Jakie plany ma Ministerstwo Sprawiedliwości w stosunku do Ośrodka Migracyjnego Ksiąg Wieczystych w Łomży? Czy rozważane jest odstąpienie od wygaszenia jego działalności?

Z poważaniem
Tadeusz Arłukowicz

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Arłukowicza

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza

Szanowny Panie Ministrze!

W zależności od wyniku postępowania Komisji Europejskiej przeciwko Polsce przed ETS wkrótce może zostać wprowadzona podwyżka VAT na wyroby medyczne. Obecna stawka to 8%, a może ona wzrosnąć aż do 23%. Jeśli do tego dojdzie, wiele przychodni i szpitali może mieć ogromne problemy finansowe, bo będzie musiało płacić o 15% więcej za wyroby wykorzystywane do leczenia pacjentów, a będzie otrzymywało stawkę za leczenie bez jej waloryzacji.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z następującymi pytaniami:

1. Jakie jest stanowisko resortu zdrowia w tej kwestii?
2. Czy ministerstwo przygotowuje ewentualne działania mające na celu wsparcie przychodni i szpitali w sytuacji zwiększenia ich wydatków na skutek wzrostu VAT?

Z poważaniem
Tadeusz Arłukowicz

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Arłukowicza

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza, do ministra finansów Mateusza Szczurka oraz do minister nauki i szkolnictwa wyższego Leny Kolarskiej-Bobińskiej

Szanowna Pani Minister! Szanowni Panowie Ministrowie!

Specjalistyczna Lecznica Stomatologiczna Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku Spółka z o.o. jest zainteresowana rozstrzygnięciem bardzo istotnej dla niej kwestii podatkowej.

Czy jako spółka z o.o. utworzona przez uczelnię medyczną (Uniwersytet Medyczny w Białymstoku) na mocy przepisów ustawy o działalności leczniczej i działająca na bazie otrzymanej w formie aportu zorganizowanej części przedsiębiorstwa, to jest niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej uczelni medycznej zlikwidowanego w związku z wymienioną ustawą o działalności leczniczej, może korzystać ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych określonego w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych?

Z wykładni literalnej przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4, w związku z art. 17 ust. 1c pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wynika, iż spółka z o.o. nie może korzystać ze zwolnienia od podatku. Prowadzi to do sytuacji, w której ustawodawca dyskryminuje podatników prowadzących działalność naukową i działalność w zakresie ochrony zdrowia w formie spółki z o.o., pomimo że forma ta została narzucona przepisami prawa rangi ustawowej.

I. Opis stanu faktycznego

Specjalistyczna Lecznica Stomatologiczna Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku Spółka z o.o. została utworzona na mocy umowy spółki z dnia 23 kwietnia 2012 r. Do Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w Białymstoku XII Wydział Gospodarczy została wpisana w dniu 24 maja 2012 r.

Spółka ta została założona przez Uniwersytet Medyczny w Białymstoku na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej i uchwały Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku nr 28/12 z 18 kwietnia 2012 r. Udziały w spółce zostały w całości objęte przez Uniwersytet Medyczny w Białymstoku. Przedmiotem wkładu była gotówka, ale był też wkład niepieniężny w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa, Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Specjalistyczna Lecznica Stomatologiczna Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

Poprzednio podatnik był samofinansującą się jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, utworzoną przez uczelnię medyczną i jako niepubliczny zakład opieki zdrowotnej korzystał ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych, przeznaczając osiągnięty dochód podatkowy na cele statutowe. W związku z wejściem w życie ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej musiał on być przez uczelnię zlikwidowany, a następnie Uniwersytet Medyczny, wypełniając postanowienia ustawy (art. 6 ust. 6), utworzył na jego bazie spółkę z o.o.

Przedstawione działania uczelni medycznej podyktowane były koniecznością realizacji przepisów ustawy o działalności leczniczej, a mianowicie:

– art. 6 ust. 6, w myśl którego uczelnia medyczna nie może być podmiotem leczniczym, a może jedynie utworzyć i prowadzić podmiot leczniczy w formie spółki kapitałowej;

– art. 205 i 206, zgodnie z którym działające do dnia wejścia w życie ustawy o działalności leczniczej (do 1 lipca 2011 r.) niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej stają się przedsiębiorstwami podmiotów leczniczych, a podmioty prowadzące zakłady opieki zdrowotnej w dniu wejścia w życie ustawy miały obowiązek dostosowania swojej działalności do przepisów ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r. (przed zmianą ustawy był to termin do 30 czerwca 2012 r.).

Zakres działalności utworzonej spółki z o.o. obejmuje te same czynności, które wykonywał NZOZ. Ponadto spółka otrzymała w aportie od uczelni cały majątek NZOZ jako zorganizowaną część przedsiębiorstwa, a więc nie tylko majątek rzeczowy, ale także markę, doświadczenie oraz klientów.

Od dnia wniesienia NZOZ jako zorganizowanej części przedsiębiorstwa do spółki z o.o. – zarówno spółka, jak i uczelnia medyczna są odrębnymi osobami prawnymi – łączy je jedynie powiązanie kapitałowe. Spółka z o.o. ma także w swojej nazwie nazwę uczelni i zgodnie z umową spółki ma prawo używać jej logo.

Ponadto na podstawie umowy zawartej z Uniwersytetem Medycznym w Białymstoku w spółce jako podmiocie leczniczym i na jego bazie – w wykonaniu przepisów ustawy o działalności leczniczej z 15 kwietnia

2011 r. – Uniwersytet Medyczny w Białymstoku prowadzi działalność dydaktyczną i badawczą w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia.

Z zawartej umowy wynikają następujące zasady:

– zadania dydaktyczne i badawcze w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych wykonywane są przez zatrudnionych przez uczelnię nauczycieli akademickich oraz pracowników niebędących nauczycielami akademickimi (wykaz pracowników stanowi załącznik do umowy);

– nauczyciele akademicy będący lekarzami udzielają świadczeń zdrowotnych w spółce będącej podmiotem leczniczym i na jej rzecz na podstawie umowy cywilnoprawnej;

– Uniwersytet Medyczny udostępnia spółce (podmiotowi leczniczemu) majątek ruchomy będący jego własnością do wyłącznej realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych;

– wszelkie koszty związane z eksploatacją wyposażenia oraz między innymi koszty materiałów, narzędzi, a także koszty rejestracji pacjentów, utylizacji odpadów medycznych i sprzątnięcia pomieszczeń, w których są wykonywane zadania dydaktyczne i badawcze w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, ponosi spółka (podmiot leczniczy);

– zajęcia dydaktyczne prowadzone przez uczelnię w spółce (podmiocie leczniczym) wynikają z planu studiów, organizację zajęć dydaktycznych wynikającą z wymienionych planów w postaci semestralnego harmonogramu zajęć dydaktycznych uczelnia poprzez upoważnione osoby przedkłada prezesowi spółki;

– uczelnia prowadzi prace badawcze wynikające z planu prac naukowo-badawczych, o którym informuje prezesa zarządu spółki i który powinien być z nim uzgodniony;

– z tytułu realizacji umowy, to jest za obsługę dydaktyczną, spółka za każdy miesiąc otrzymuje środki finansowe na podstawie faktury w wysokości stałej kwoty wynikającej z umowy.

Umowa z uniwersytetem jest wynikiem przepisów ustaw regulujących działalność szkół wyższych (ustawa z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym) oraz ustawy o działalności leczniczej, wykluczającej możliwość funkcjonowania NZOZ jako jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej utworzonej przez uczelnię medyczną oraz nieuznającej za podmiot leczniczy uczelni medycznej.

Należy podkreślić, iż kształcenie studentów medycyny wymaga organizowania praktycznych zajęć dydaktycznych, w trakcie których, pod nadzorem i we współpracy z nauczycielami akademickimi – lekarzami, studenci praktycznie poznają tajemnice wykonywania zawodu (w przypadku stomatologii – nauka i uczestnictwo w trakcie świadczonych usług zdrowotnych z tego zakresu), a profesjonalne wykonywanie zawodu lekarza, w tym nauki tego zawodu, zgodnie z ustawą o działalności leczniczej, możliwe jest jedynie w ramach podmiotu leczniczego. Za działalność leczniczą uznana została także realizacja zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia (art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej), a podmiot, który tę działalność wykonuje, uczestniczy w przygotowywaniu osób do wykonywania zawodu medycznego i kształceniu osób wykonujących zawód medyczny na zasadach określonych w odrębnych przepisach regulujących kształcenie tych osób (art. 3 ust. 3 wymienionej ustawy).

Ustawa o działalności leczniczej określa uczelnię medyczną jako publiczną uczelnię prowadzącą działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych (art. 2 pkt 13). Jednakże wśród podmiotów leczniczych (art. 4 ust. 1) ustawa ta nie wymienia uczelni (katalog podmiotów jest zamknięty), a jedynie w art. 6 ust. 6 przyznaje uczelni medycznej prawo utworzenia i prowadzenia podmiotu leczniczego w formie spółki kapitałowej.

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku dokonał likwidacji NZOZ Specjalistycznej Lecznicy Stomatologicznej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Zakład do dnia likwidacji wykonywał zadania identyczne jak określone przedstawioną na wstępie umową, wypełniając przepis art. 206 ustawy o działalności leczniczej. Na jego bazie, wnosząc zorganizowaną część przedsiębiorstwa aportem, na mocy art. 6 ust. 6 wymienionej ustawy, utworzono spółkę z o.o. będącą podmiotem leczniczym, która prowadzi działalność leczniczą polegającą także na realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia, a tym samym wykonuje na rzecz uczelni usługę, która jest podstawowym zadaniem uczelni w zakresie kształcenia studentów (art. 13 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym).

Regulacje szczególne dotyczące działalności leczniczej obejmującej realizację zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia określa rozdział 4 ustawy o działalności leczniczej.

Zgodnie z art. 89 tej ustawy podmiot leczniczy utworzony przez uczelnię medyczną:

– wykonuje działalność leczniczą polegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych i na realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia;

– jest obowiązany do realizacji zadań polegających na kształceniu przed- i podyplomowym w zawodach medycznych, w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia;

– jest obowiązany do udostępnienia uczelni medycznej jednostek organizacyjnych niezbędnych do prowadzenia kształcenia przed- i podyplomowego w zawodach medycznych, co następuje na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej pomiędzy uczelnią medyczną a podmiotem wykonującym działalność leczniczą.

Na podstawie art. 90 uczelnia medyczna jest obowiązana do przekazywania udostępniającemu środków finansowych na realizację zadań dydaktycznych i badawczych, a z kolei środki finansowe niezbędne do wykonywania zadań uczelniom publicznym zapewniają na zasadach określonych w ustawie władze publiczne (art. 15 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym).

Ważny w tej kwestii jest również art. 114 ust. 1 pkt 7 ustawy o działalności leczniczej, z którego wynika, iż podmiot wykonujący działalność leczniczą, do której zalicza się także realizację zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia, może otrzymać środki publiczne z przeznaczeniem na pokrycie kosztów kształcenia i podnoszenia kwalifikacji osób wykonujących zawody medyczne, przy czym środki finansowe można uzyskać na podstawie umowy zawartej z innym podmiotem uprawnionym do finansowania tych zadań na podstawie odrębnych przepisów (art. 115 ust. 1 pkt 2), a więc także z uczelni medycznej, co potwierdza zawarta z uniwersytetem umowa.

Zgodnie z umową spółki przedmiotem jej działalności jest:

- praktyka lekarska ogólna;
- praktyka lekarska specjalistyczna;
- praktyka lekarska dentystryczna;
- pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej, gdzie indziej niesklasyfikowana;
- pozostałe pozaszkolne formy edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowane;
- działalność wspomagająca edukację;
- pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania;
- badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych;
- badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie pozostałych nauk przyrodniczych i technicznych.

Uzasadnia to twierdzenie, że spółka z o.o. utworzona przez uczelnię medyczną wykonuje zadania statutowe w zakresie ochrony zdrowia i działalność naukową. Forma prowadzenia działalności – spółka z o.o. – została tu narzucona przez ustawę o działalności leczniczej. Spółka wykonuje w części zadania uczelni medycznej uregulowane w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o działalności leczniczej.

Spółka nie jest uczelnią, jednakże jako podmiot leczniczy wykonuje na rzecz uczelni usługi, które są częścią zadań uczelni. Poza tym zadania te wykonywane są wyłącznie przez nauczycieli akademickich zatrudnionych przez uczelnię, zgodnie z planem studiów oraz semestralnym harmonogramem zajęć dydaktycznych, a także z wykorzystaniem udostępnionego przez uczelnię majątku. Spółka działa więc jak uczelnia, zwłaszcza że celem jej powołania było tylko i wyłącznie zapewnienie realizacji zadań statutowych uczelni w zakresie kształcenia studentów medycyny i zostało to wymuszone przez ustawodawcę. Uczelnia, uzyskując dochody, na mocy art. 17 ust. 1 pkt 4 korzysta ze zwolnienia od podatku, przeznaczając uzyskany dochód na cele naukowe. Podobnie inne podmioty niebędące spółkami, świadczące usługi zdrowotne, uzyskujące dochody i przeznaczające je na cele ochrony zdrowia nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym, korzystając z wymienionego przepisu.

Tymczasem czytany literalnie przepis art. 17 ust. 1c ustawy o podatku dochodowym wskazuje, że spółka z tego zwolnienia skorzystać nie może. Obowiązek zapłaty podatku dochodowego od osób prawnych obniży zysk spółki, który mógłby być przekazany bezpośrednio do uczelni medycznej lub wykorzystany w spółce na rozwój działalności dydaktycznej i naukowej prowadzonej przez uczelnię medyczną. Gdy spółka w danym roku osiągnie zysk i jeżeli zostanie on przeznaczony do podziału w formie dywidendy, to otrzyma go jedyny wspólnik – uczelnia medyczna, podmiot należący do sektora finansów publicznych.

Spółka z o.o., a także uczelnia medyczna jako jedyny wspólnik spółki czują się pokrzywdzone z powodu obciążenia podatkiem dochodowym. Zostały tu naruszone konstytucyjne zasady gwarancji ochrony praw nabytych oraz zasady sprawiedliwości podatkowej przejawiającej się w powszechności i równości opodatkowania. Prowadzący identyczną działalność niepubliczny zakład opieki zdrowotnej jako jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej korzystał ze zwolnienia od podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie wymienionego na wstępie art. 17 ust. 1 pkt 4. Tymczasem ustawodawca, wydając ustawę o działalności

lecniczej, nie dość że zlikwidował możliwość funkcjonowania niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej, to jeszcze narzucił uczelniom medycznym jedną formę działalności podmiotu leczniczego, to jest formę spółki z o.o. Skoro inne podmioty lecznicze, niebędące spółkami z o.o., korzystają ze zwolnienia podatkowego, to zastosowanie tego ograniczenia w odniesieniu do spółki z o.o., której jedynym udziałowcem jest uczelnia medyczna, jest przejawem dyskryminacji podatkowej.

NSA, odnosząc się do kwestii ochrony zasady równości wobec prawa, w uzasadnieniu uchwały siedmiu sędziów z 15 czerwca 2011 r. (sygn. I OPS 1/11) wyjaśnił: „Z zasady równości wobec prawa wyrażonej w art. 32 Konstytucji RP wynika nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej kategorii. W związku z tym wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą relewantną powinny być traktowane równo, bez zróżnicowań zarówno faworyzujących, jak i dyskryminujących”.

Opodatkowanie działalności leczniczej prowadzonej przez spółki z o.o. przy jednoczesnym zastosowaniu zwolnienia dla innych podmiotów leczniczych będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych narusza także zasadę konkurencyjności, która jest jedną z podstawowych zasad państw członkowskich UE.

II. Proponowane zmiany prawne

Jak wynika z doktryny, przy dokonywaniu wykładni celowościowej przepis ustawy musi być tłumaczony tak, aby był najbardziej zdatnym środkiem do osiągnięcia celu ustawy. Skoro ustawodawca zwolnił od podatku podatników, których celem statutowym jest na przykład ochrona zdrowia, pod warunkiem że dochód przeznaczony zostanie na określone cele, to jeżeli postępowanie spółki spełnia wszystkie przesłanki, wyłączenie jej ze zwolnienia tylko i wyłącznie ze względu na formę prawną byłoby niezgodne z tą wykładnią.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wolne od podatku dochodowego są dochody podatników, których celem statutowym jest działalność w zakresie między innymi ochrony zdrowia i działalność naukowa – w części przeznaczona na te cele.

„Pod pojęciem działalności statutowej (...) należy rozumieć te rodzaje działalności, które ujęte zostały w (...) statucie. Jest to bezpośrednie rozumienie tego zwrotu, wynikające ze znaczenia użytego w nim słów i, jako takie, nie wymaga stosowania dalszych metod wykładni. (...) Określenie celów statutowych (...) pod kątem jej uprawnień podatkowych musi być precyzyjne i ściśle. Z podatkowego punktu widzenia chodzi tu bowiem o zwolnienie dochodu od podatku, a zatem zastosowanie instytucji będącej wyjątkiem od reguły, jaką jest opodatkowanie dochodów osób prawnych.” (wyrok z 4 lipca 2003 r. NSA w Katowicach, sygn. akt I SA/Ka 910/2002).

Wymienione zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli podatnik realizujący cel statutowy preferowany podatkowo (w tym przypadku w zakresie ochrony zdrowia lub działalności naukowej) osiągnie dochód podatkowy i następnie przeznaczy oraz wydatkuje go na cele statutowe, w tym także na nabycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych służących bezpośrednio realizacji tych celów oraz na opłacenie podatków niestanowiących kosztu uzyskania przychodów. Wykorzystanie dochodów na te cele nie jest ograniczone żadnym terminem wydatkowania środków.

Dochody wydatkowane na cele inne niż wymienione, na przykład na pozostałą działalność gospodarczą lub cele niezwiązane z ochroną zdrowia, nie podlegają zwolnieniu, i to bez względu na czas ich osiągnięcia.

Niestety w myśl art. 17 ust. 1c wymieniony na wstępie przepis art. 17 ust. 1 pkt 4 nie ma zastosowania w:

- przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielniach i spółkach;
- przedsiębiorstwach komunalnych mających osobowość prawną, dla których funkcję organu założycielskiego pełni jednostki samorządu terytorialnego lub ich jednostki pomocnicze utworzone na podstawie odrębnych przepisów;

- samorządowych zakładach budżetowych oraz jednostkach organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, będących podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych – jeżeli przedmiotem ich działalności jest zaspokajanie potrzeb publicznych pośrednio związanych z ochroną środowiska w zakresie wodociągów i kanalizacji, ścieków komunalnych, wysypisk i utylizacji odpadów komunalnych oraz transportu zbiorowego.

Należy jednakże podkreślić, iż w dalszych punktach art. 17 ust. 1 ustawy zwolnienia dla spółek zostały przewidziane. Dotyczy to między innymi zwolnienia określonego w pkt 4b i pkt 5, zgodnie z którymi wolne od podatku są:

- dochody spółek, których jedynymi udziałowcami (akcjonariuszami) są kościelne osoby prawne – w części przeznaczona na cele wymienione w pkt 4a lit. b;

- dochody spółek, których udziałowcami (akcjonariuszami) są wyłącznie organizacje działające na podstawie ustawy – Prawo o stowarzyszeniach, a których celem statutowym jest działalność wymieniona w pkt 4 – w części przeznaczona na te cele oraz przekazanej na rzecz tych organizacji.

Zwracam się do Państwa Ministrów o rozważenie możliwości podjęcia przez podległe Państwu resorty prac nad wprowadzeniem zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych w postaci dodania zwolnienia przedmiotowego o następującej treści: wolne od podatku są dochody spółek, których jedynymi udziałowcami (akcjonariuszami) są publiczne uczelnie medyczne, prowadzące działalność dydaktyczną i badawczą w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocji zdrowia, w części przeznaczonych na te cele.

Z poważaniem
Tadeusz Arłukowicz

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Biereckiego i Henryka Ciocha

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

W związku ze zmianami w systemie emerytalnym przyjętymi przez Sejm i będącymi przedmiotem prac Senatu kończy się pewien etap funkcjonowania otwartych funduszy emerytalnych w Polsce. W związku z tym zwracamy się do Prezesa Rady Ministrów jako nadzorującego Komisję Nadzoru Finansowego oraz do ministra finansów jako ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o sporządzenie specjalnego raportu, ukazującego ścieżki, jakimi poruszały się pieniądze inwestowane przez OFE, oraz głównych giełdowych beneficjentów tego typu inwestycji na polskim rynku giełdowym, czyli stworzenie mapy przepływów pieniężnych składek polskich emerytów, pokazanie ich kierunków i wielkości w ciągu ostatnich czternastu lat, oraz o przedstawienie skali tego typu inwestycji w poszczególne spółki giełdowe.

Prosimy również o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Jakie były całościowe rozmiary inwestycji OFE w spółki giełdowe od 1999 r. do 2013 r. łącznie?
2. Które spółki prywatne oraz spółki z udziałem Skarbu Państwa otrzymały największe zasilanie finansowe ze strony OFE? Prosimy o wykaz tych spółek i uszeregowanie od największego zaangażowania OFE do najmniejszego.
3. Jaki był wpływ inwestycji OFE na poszczególne spółki giełdowe, zarówno na wyniki inwestującego OFE, jak i na wyniki oraz notowania zasilonej spółki?
4. Prosimy o przedstawienie rzeczywistych właścicieli tych spółek, w których zasilanie ze strony OFE było największe.
5. Które spółki na przestrzeni ostatnich lat straciły najwięcej w notowaniach giełdowych, a w których udział własnościowy i zaangażowanie OFE były znaczące?
6. Jakie nieregularności w transakcjach OFE zostały wykryte przez KNF i jej poprzedników prawnych? Jaki charakter miały te nieregularności?
7. W związku z tym, że KNF uprawniona jest do otrzymywania dziennych informacji o wszystkich transakcjach OFE, prosimy o informację, w jaki sposób informacje te są analizowane, które transakcje są traktowane jako nieregularne i w jakich przypadkach KNF analizuje, kto jest drugą stroną transakcji i czy nie doszło przy jej zawarciu do naruszenia interesów członków OFE.
8. Prosimy także o informację dotyczącą drugich stron transakcji dokonywanych przez OFE, po pierwsze, w przypadku gdy zbycie akcji nabywanych przez OFE następowało po znacząco wyższej cenie niż nabycie akcji przez osobę zbywającą je na rzecz OFE; po drugie, w sytuacji gdy po nabyciu akcji przez OFE następował znaczący spadek ceny akcji nabytych przez OFE; po trzecie, w przypadku gdy transakcja została oznaczona przez system informatyczny analizujący transakcje OFE jako transakcja nieregularna lub wymagająca uwagi.
9. Prosimy też o informacje dotyczące drugich stron transakcji w przypadku transakcji, które KNF uznało za mające na celu manipulację kursem akcji. Jakie działania zostały w stosunku do nich podjęte przez KNF?

Z poważaniem
Grzegorz Bierecki
Henryk Cioch

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Joanny Kluzik-Rostkowskiej

Wyniki kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli „Wychowanie fizyczne i sport w szkołach publicznych i niepublicznych” wskazują na niepokojące zjawisko dotyczące udziału uczniów w zajęciach wychowania fizycznego. Jak wynika z danych poddanych analizie, w toku przedmiotowej kontroli w grupie wiekowej odpowiadającej klasom IV–VI szkoły podstawowej w zajęciach wychowania fizycznego nie uczestniczyło czynnie 15% uczniów. Wskaźnik ten wzrasta do 23% w gimnazjach i nawet do 30% w szkołach ponadgimnazjalnych. W odsetku tym ujęto zarówno osoby, które były nieobecne na zajęciach, jak i osoby, które wprawdzie były obecne, ale nie brały w nich czynnego udziału, nie ćwiczyły. Warto przy tym zauważyć, że brak aktywnego udziału w lekcjach wychowania fizycznego tylko w pewnym ograniczonym zakresie wynika z przyczyn zdrowotnych. Jak wskazuje Najwyższa Izba Kontroli zaledwie 2% ogółu uczniów klas IV–VI i odpowiednio 5% oraz 12% ogółu uczniów pozostałych rodzajów szkół było zwolnionych z zajęć na podstawie decyzji dyrektora szkoły wydanej na podstawie opinii lekarskiej. Zauważyć należy także, że odsetek nieobecności na lekcjach wychowania fizycznego jest statystycznie wyższy niż w przypadku nieobecności na zajęciach z innych przedmiotów.

Przywołane dane muszą niepokoić, bowiem nie ulega wątpliwości, że w obecnych czasach dla coraz większej grupy młodych ludzi aktywność ruchowa na zajęciach wychowania fizycznego w szkole jest jedyną regularną formą aktywności fizycznej. Dzieje się tak w szczególności z powodu postępujących zmian cywilizacyjnych, które w wielu przypadkach prowadzą do wypierania aktywnych form spędzania wolnego czasu. Przekłada się to oczywiście na wzmożone występowanie poważnych problemów zdrowotnych – można by tu wymienić chociażby otyłość czy wady postawy.

Ze względu na zalecenia sformułowane w toku wspomnianej kontroli można stwierdzić, że w pewnym zakresie problem podwyższonej absencji na zajęciach wychowania fizycznego wynika z niewłaściwych rozwiązań systemowych. Najwyższa Izba Kontroli wskazuje między innymi na zjawisko marginalizowania znaczenia zajęć wychowania fizycznego, co prawdopodobnie po części wynika także z faktu, że nie jest to przedmiot egzaminacyjny. Stwierdzone w tym zakresie uchybienia dotyczyły średnio aż około 75% skontrolowanych podmiotów i polegały na przykład na tym, że w szkołach nie określono wymagań edukacyjnych na poszczególnych etapach edukacji, które wynikają z realizowanego programu nauczania wychowania fizycznego, nie wskazywano sposobów rozpoznawania poziomu postępów, jeżeli chodzi o wychowanie fizyczne, a także nie określano sposobu ustalania oceny klasyfikacyjnej śródrocznej i rocznej z tego przedmiotu. Uchybienia tego rodzaju przekładają się na możliwość dokonania obiektywnej oceny osiągnięć uczniów, dlatego też trudno się dziwić, że w badaniu ankietowym przeprowadzonym w trakcie kontroli aż 1/4 badanych (uczniowie i rodzice) wyraziła opinię, że udział w zajęciach wychowania fizycznego nie miał wpływu na zwiększenie sprawności fizycznej. Można w tym miejscu zaryzykować przypuszczenie, że ta grupa badanych nie traktuje zajęć wychowania fizycznego jako dobrodziejstwa, a raczej jako kolejny obowiązek.

Do listy przywołanych uchybień dodać wypada występujące jeszcze w wielu szkołach problemy z zapewnieniem bezpiecznych warunków do prowadzenia zajęć (na przykład odpowiedni stan techniczny obiektów, sprzęt z atestem) oraz występujące w kontrolowanym okresie braku dotyczące wsparcia szkół i nauczycieli wychowania fizycznego w zakresie wdrażania treści kształcenia nowej podstawy programowej.

W związku z tym zwracam się do Pani Minister z gorącym apelem o zainicjowanie, w ramach posiadanych kompetencji, odpowiednich działań w celu skutecznego przeciwdziałania zjawisku podwyższonej absencji na zajęciach wychowania fizycznego w szkołach.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniak-Kamysza

Jak wynika z art. 50 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jedną z form aktywizacji bezrobotnych jest skierowanie takich osób do uczestnictwa w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego. Możliwość zastosowania wymienionych instrumentów została jednak ograniczona jedynie do bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy (szczegółowy katalog zawarto w art. 49 ustawy) i korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 33 ust. 4 pkt 2b przywołanej ustawy starosta ma obowiązek pozbawić statusu bezrobotnego osobę, która rozpoczęła realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisała kontrakt socjalny. Pozbawienie tego statusu następuje od następnego dnia po dniu rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego.

Opisany stan prawny wpływa negatywnie na realne możliwości wykorzystywania na rynku pracy instrumentu, jakim jest kontrakt socjalny. Problem ten dotyka w szczególności tak zwanych kontraktów socjalnych typu B, których zasadniczym celem jest wzmocnienie aktywności i samodzielności życiowej czy zawodowej lub przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu beneficjenta kontraktu. Istota problemu sprowadza się do konieczności wyrejestrowania takiej osoby z ewidencji bezrobotnych, bo pociąga to za sobą dalsze konsekwencje: osoba taka nie może korzystać z innych rozwiązań aktywizacyjnych jak staż, przygotowanie zawodowe, prace interwencyjne czy roboty publiczne.

Niebagatelne znaczenie ma również fakt, że wykreślenie z ewidencji bezrobotnych powoduje przeniesienie kompetencji w zakresie opłacania za taką osobę składek na ubezpieczenie zdrowotne z urzędu pracy na ośrodek pomocy społecznej, co dla tego ostatniego stanowi nierzadko spore obciążenie. W praktyce możliwość skorzystania z pomocy w formie kontraktu socjalnego spotyka się z niechęcią zarówno po stronie bezrobotnych, jak i urzędów, a to powoduje, że kontrakty socjalne nie są wykorzystywane w takim stopniu, w jakim można by tego oczekiwać. Potwierdzeniem tej tezy są wyniki kontroli w zakresie realizacji kontraktów socjalnych przez miejskie i gminne ośrodki pomocy społecznej przeprowadzonej w tym roku przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Proszę o rozważenie podjęcia inicjatywy legislacyjnej w celu rozwiązania sygnalizowanego problemu.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra sportu i turystyki Andrzeja Biernata

Na początku 2007 r. przyjęty został przez ówczesne ministerstwo sportu dokument kierunkowy zatytułowany „Strategia rozwoju sportu w Polsce do 2015 roku”. Twórcy wspomnianego opracowania określili dla niego cel strategiczny, przyjmując, że będzie to „Aktywne i sprawne społeczeństwo”. Cel ten jest niewątpliwie słuszny, zważywszy na fakt, że w Polsce regularną aktywność fizyczną deklaruje około 10% dorosłych, a prawie połowa społeczeństwa jedynie sporadycznie, czyli rzadziej niż raz w miesiącu, bierze udział w zajęciach służących poprawie sprawności fizycznej. Opisany stan rzeczy jest oczywiście wysoce niepożądany, w szczególności jeśli weźmie się pod uwagę zagrożenia dla zdrowia i życia, jakie powstają w wyniku braku należytej aktywności ruchowej.

Priorytet 3. strategii odnosi się do rozwoju infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. W ramach tego priorytetu zapisane zostało zadanie 3.1.2 pod nazwą „Opracowanie koncepcji systemu informacji sportowej”. System ten ma w założeniu umożliwić integrację różnego rodzaju danych odnoszących się do szeroko rozumianego sportu, na przykład o procesie szkoleniowym, wynikach sportowych, posiadanych obiektach, kadrze szkoleniowej, które są rozproszone w innych systemach i bazach danych, co implikuje liczne trudności w zarządzaniu zgromadzoną informacją. Przewidywany okres realizacji tego zadania przypadł na lata 2007–2009. Zadanie to należy postrzegać jako istotny element całej strategii. Można zatem stwierdzić, że jego realizacja ma wpływ na realizację pozostałych priorytetów, w tym także priorytetu 1. „Popularyzacja sportu dla wszystkich”, w ramach którego znajdują się takie działania, jak „Sprawność fizyczna dzieci i młodzieży” oraz „Aktywność fizyczna społeczeństwa”.

Tymczasem, jak wynika z ustaleń poczynionych przez Najwyższą Izbę Kontroli w toku zakończonych we wrześniu 2013 r. działań kontrolnych pod nazwą „Wychowanie fizyczne i sport w szkołach publicznych i niepublicznych”, Ministerstwo Sportu i Turystyki nie posiada „informacji o liczbie istniejących obiektów oraz zrealizowanych inwestycji, a jedynie dane dotyczące kwot dofinansowania inwestycji przez ministerstwo”. W ocenie Najwyższej Izby Kontroli taki stan rzeczy świadczy o niezrealizowaniu przywołanego zadania, wynikającego ze strategii. Izba stwierdza ponadto, że „dysponowanie przez ministerstwo podstawowymi danymi dotyczącymi infrastruktury sportowej jest niezbędne do efektywnego zarządzania środkami publicznymi przeznaczonymi na ten cel”.

Wobec tego zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wskazanie przewidywanego terminu uruchomienia przedmiotowej zintegrowanej bazy danych o istniejącej w kraju infrastrukturze sportowej. Proszę również, aby zechciał Pan Minister rozważyć możliwość udostępnienia, na przykład na stronie internetowej ministerstwa, niektórych danych zgromadzonych w przedmiotowej bazie. Mam na myśli przede wszystkim podstawowe dane o działających w Polsce ogólnodostępnych obiektach sportowych. Działanie to w mojej ocenie może w pewnym stopniu przyczynić się do zwiększenia zainteresowania aktywnymi formami spędzania wolnego czasu poprzez ułatwienie dostępu do informacji o obiektach sportowych.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

W ostatnim czasie dużo niepokoju w społeczeństwie wzbudziły zmiany w systemie emerytalnym, w szczególności zmiany w obszarze działalności otwartych funduszy emerytalnych. Dzisiaj eksperci są podzieleni co do tego, czy zmiany te wpłyną korzystnie, czy też negatywnie na sytuację przyszłych emerytów, którzy zaczną pobierać świadczenia za dwadzieścia i więcej lat. Jest zbyt wiele czynników, które obecnie uniemożliwiają postawienie precyzyjnej diagnozy w tej sprawie. Przed kilkunastoma dniami specjaliści po raz kolejny wskazywali w mediach, że sprawdzonym i wartym uwagi systemem emerytalnym jest system kanadyjski i że być może warto byłoby odnieść się do doświadczeń, które świetnie sprawdzają się właśnie w Kanadzie.

Chcę przywołać opinie ekspertów, m.in. Andrzeja Sadowskiego z Centrum im. Adama Smitha. Otóż wspomniany ekspert uważa, że kanadyjski system emerytalny jest przede wszystkim mniej skomplikowany od polskiego i sporo tańszy. W dodatku te dwa systemy emerytalne – polski i kanadyjski – są do siebie w pewnym stopniu podobne. I nie chodzi tylko o to, że w obu krajach są trzy filary, ale o zasady ich działania. W Polsce większość osób dostaje emeryturę uzależnioną od wysokości składki, ale jest też spora grupa osób – wśród nich na przykład sędziowie, prokuratorzy czy żołnierze – która dostaje świadczenie w całości wypłacane z budżetu państwa. Można więc powiedzieć, że obecny polski system emerytalny jest niesprawiedliwy i w dodatku społecznie nieakceptowany.

Obowiązujące rozwiązania wymuszają wprowadzenie bardzo wysokiego opodatkowania pracy w Polsce, w rezultacie czego Polacy szukają sposobów na to, by płacić niższe podatki. Część pracowników ucieka w szarą strefę, a drobni przedsiębiorcy, na przykład taksówkarze, zakładają swoje firmy w Wielkiej Brytanii czy na Litwie, bo te kraje dają im znacznie wyższe emerytury w zamian za niższe składki.

System kanadyjski pozwala na własną rękę odłożyć pieniądze na starość. To uczciwe rozwiązanie, gdyż nikt nikomu nie zabiera prywatnych pieniędzy i nie zapisuje ich na wirtualnych kontach. Ważne w kanadyjskim systemie emerytalnym jest zachęcanie obywateli do wydajnej i jak najdłuższej pracy. Obywatel Kanady ustawowo przechodzi na emeryturę w wieku 65 lat (dotyczy to obu płci). Maksymalnie może pracować do 70. roku życia. Ma prawo zrezygnować z pracy już po sześćdziesiątce, jednak tylko wtedy, gdy zarabia mniej niż wynosi maksymalna wypłata z II filara – obecnie jest to 934.17 dolarów miesięcznie. Jeśli ktoś zdecyduje się przejść na emeryturę w wieku 60 lat, to otrzyma o 30% niższe świadczenie od tego, jakie pobierałby od 65 roku życia – 6% za każdy rok. Analogicznie jest, gdy ktoś zaczyna życie emeryta w wieku 70 lat – dostaje świadczenie wyższe o 30%.

Jednocześnie kanadyjskie ustawodawstwo nie przewiduje żadnych restrykcji wobec emerytów, którzy mimo pobierania świadczenia chcą pracować i nadal to robią. W Kanadzie wydłuża się średni wiek przechodzenia na emeryturę. Ludzie decydują się na to dobrowolnie, niczego nie narzuca państwo. Obecnie są to ponad 62 lata. Przejrzysta i precyzyjna konstrukcja II filaru emerytalnego w Kanadzie sprawia, że jest to fundusz samofinansujący się, w przeciwieństwie do ZUS i KRUS, których coroczny deficyt w wysokości około 40 mld zł musi być uzupełniany z dotacji budżetowych. Także koszty funkcjonowania systemu, w wartościach względnych do PKB, są w Kanadzie aż trzy razy mniejsze.

Najistotniejsze jest jednak to, że obywatele Kanady, widząc przejrzyste zasady działania systemu, mają zaufanie do państwa. Jest to zjawisko, jakiego próżno szukać w naszym społeczeństwie, które czuje się zupełnie zdezorientowane i niepewne co do stabilności działania polskiego systemu emerytalnego.

Chcę zatem zadać następujące pytania.

Czy rząd polski rozważa możliwość skorzystania z niektórych rozwiązań i mechanizmów sprawdzających się w kanadyjskim systemie emerytalnym? A jeśli tak, to z których?

Jak długi czas, w ocenie Pana Premiera, może zająć proces reformowania polskiego systemu emerytalnego?

Czy rząd kieruje do organizacji pozarządowych zapytania o konieczność reformowania systemu emerytalnego? A jeśli tak, to do których?

Z poważaniem
Stanisław Kogut

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury i rozwoju Elżbiety Bieńkowskiej

Szanowna Pani Minister!

Jak informował przed kilkoma tygodniami „Dziennik Gazeta Prawna”, w najbliższej przyszłości nie wyklucza się scenariusza, że za długi spółki Przewozy Regionalne wobec PKP Polskie Linie Kolejowe zostaną do tej drugiej spółki przekazane niektóre części majątku Przewozów Regionalnych, w tym niektóre składy pociągów osobowych.

Obecne zadłużenie Przewozów Regionalnych wobec PKP PLK sięga 384 milionów zł. Od sierpnia bieżącego roku zostały wstrzymane spłaty wspomnianego zadłużenia. Według doniesień prasowych trwają obecnie ustalenia dotyczące przekazywania dokumentacji pomiędzy spółkami, a nawet wskazywane są podobno konkretne części majątku, w tym pociągi, które mają trafić za długi do PKP PLK. Podobno rozważa się także podział Przewozów Regionalnych. Na bazie oddłużonego majątku spółki, która obecnie ma szesnastu skłóconych współwłaścicieli dotujących ją rocznie kwotą 900 milionów zł, miałyby powstać pięć albo sześć firm przewozowych obejmujących po dwa, trzy województwa. Podobno pomysł takiego zarządzania Przewozami Regionalnymi jest przedstawiany obecnie marszałkom województw. Całkowite zobowiązania Przewozów Regionalnych ocenia się na kwotę około 1,2 miliarda zł. Ministerstwo Finansów warunkuje udzielenie pomocy na oddłużenie spółki od tego, czy władze obecnej spółki Przewozy Regionalne przedstawią spójny plan restrukturyzacji.

Chcę zatem zapytać o następujące sprawy.

Czy rzeczywiście rozważa się reorganizację spółki Przewozy Regionalne w takim kształcie, jak to opisuje „Dziennik Gazeta Prawna”? Jeśli tak, to jak wobec takich okoliczności mają się plany zarządu województwa małopolskiego, który planuje utworzenie spółki Przewozy Małopolskie?

Czy spółka PKP PLK jest zdolna do tego, aby świadczyć usługi przewozowe po przejęciu za długi części taboru od Przewozów Regionalnych? Jak Pani Minister zapatruje się na takie propozycje? Czy taki stan rzeczy nie wytworzy niezdrowej konkurencji pomiędzy spółkami PKP PLK a Przewozami Regionalnymi? Czy jest to dopuszczalne w świetle prawa europejskiego, w tym planowanego czwartego pakietu kolejowego?

Czy Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju wydało w ostatnim czasie jakiegokolwiek wytyczne dotyczące zarządzania w Przewozach Regionalnych, które mogą zahamować proces zadłużania spółki i zwiększyć poczucie konkurencyjności na tle innych przewoźników?

Z poważaniem
Stanisław Kogut

Oświadczenie złożone przez senatorów Marka Martynowskiego, Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka, Andrzeja Pajaka, Wojciecha Skurkiewicza i Roberta Mamąta

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mateusza Szczurka

Szanowny Panie Ministrze!

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (DzU 1996 nr 73 poz. 350) zwracamy się do Pana Ministra z prośbą o szczegółowe i obiektywne wyjaśnienie zgłaszanych przez nas nieprawidłowości. Mamy nadzieję, że Pan Minister podejmie skuteczne czynności, które ukroczą te działania.

Z zapisów ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (DzU 2010 r. nr 51, poz. 306 z późn. zm.) wynika, że pracodawca może zezwolić na wykorzystanie samochodu służbowego, którym dysponuje pracownik, do celów prywatnych. W takiej sytuacji należy ustalić, na jakich zasadach nastąpi to udostępnienie. Samochód służbowy może być udostępniony pracownikom bezpłatnie lub na podstawie dodatkowej umowy cywilnoprawnej zawartej z pracownikiem o odpłatnym korzystaniu z samochodu.

Nieodpłatne używanie samochodu służbowego przez pracownika do celów prywatnych stanowi dla niego przychód podlegający opodatkowaniu (art. 11 ust. 2–2b, art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych), dlatego „ustalając przychód z udostępniania samochodu służbowego do celów prywatnych pracownika, należy wziąć pod uwagę m.in. markę samochodu, rok produkcji, stan techniczny, przebieg, wyposażenie i porównać z cenami usług świadczonych przez działające na tym samym terenie co spółka firmy zajmujące się wynajmem takich samochodów, które po analizie powyższych kryteriów odpowiadają samochodowi wykorzystywanemu przez pracownika”. Do wartości nieodpłatnego świadczenia wliczany będzie także koszt paliwa, który ponosi pracodawca. Ustalona w sposób rynkowy kwota nieodpłatnego świadczenia powinna być doliczana do wynagrodzenia pracownika, od którego naliczany jest podatek dochodowy oraz składki ZUS (ubezpieczenia społeczne oraz zdrowotne).

Ponadto świadczenie nieodpłatne, jakim jest używanie samochodów służbowych do celów prywatnych, nie jest ponoszone w celu osiągnięcia przychodu, a służy jedynie osobistym interesom pracownika, nie pozostaje też w związku przyczynowym z osiąganym przez podatnika przychodem. Nieodpłatne świadczenie może być wyłączone ze składkowania tylko wówczas, gdy pracownik nieodpłatnie wykorzystuje do celów prywatnych samochód służbowy na podstawie układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub przepisów o wynagradzaniu. Tymczasem w spółkach, których właścicielem jest Skarb Państwa, masowo występuje zjawisko polegające na nieuprawnionym i nieuzasadnionym korzystaniu z aut służbowych do celów prywatnych.

Jednym z wręcz wzorcowych przykładów jest korzystanie z aut służbowych w firmie ENERGA Elektrownie Ostrołęka SA. Z informacji uzyskanych od pracowników spółki wynika, że śmiało można postawić tezę, iż członkowie zarządu i część kadry dyrektorskiej z premedytacją łamie zapisy ordynacji podatkowej. Spółka ma podpisaną wieloletnią umowę na świadczenie usług transportowych m.in. samochodami osobowymi w cenie 2,80 zł/km. Prezes zarządu EEO mieszka i jest zameldowany w Kętrzynie, więc w każdy piątek służbowym samochodem jedzie do swojego domu, by w poniedziałek wrócić do pracy. Jeden taki wyjazd to 260 km, a rocznie wyjazdów jest pięćdziesiąt, tak więc w skali jednego roku prezes w celach prywatnych pokonuje 13 tysięcy km po 2,80 zł/km, co daje kwotę 36 tysięcy 400 zł. Pan prezes jest zatrudniony w spółce od sierpnia 2009 r., więc przez cztery lata osiągnął przychód w wysokości 145 tysięcy 600 zł. Do tego należy doliczyć koszty zakupu paliwa za kwotę 23 tysięcy zł. Prywatne dojazdy pana prezesa z Ostrołęki do Kętrzyna w okresie ostatnich czterech lat kosztowały spółkę 168 tysięcy 600 zł.

W tej samej spółce dwóch dyrektorów, którzy mieszkają 150 km od Ostrołęki, przez ostatnie dwa lata przejechało przydzielonymi im samochodami służbowymi w celach prywatnych około 56 tysięcy km, co przemnożone przez 2,80 zł/km daje kwotę 157 tysięcy zł. Jeżeli dodamy do tego koszty paliwa – 25 tysięcy zł – uzyskamy w sumie kwotę 182 tysięcy zł. Po zsumowaniu obu pozycji okazuje się, że w okresie ostatnich dwóch lat EEO poniosła koszty na poziomie około 350 tysięcy zł na prywatne przejazdy do domów trzech członków kadry dyrektorskiej.

Firma ponosi również 100% kosztów związanych z wynajmem trzech mieszkań służbowych (w skali roku jest to kwota około 100 tysięcy zł), by wspomniani panowie mieli gdzie mieszkać od poniedziałku do piątku każdego tygodnia. W ustawie o podatku dochodowym jest wyraźny zapis, z którego wynika, że osoby

mieszkające w lokalach wynajmowanych przez pracodawców powinny od tego typu świadczenia odprowadzić podatek dochodowy i składki na ZUS. W kwestii opodatkowania wyłącznie nadwyżki ponad kwotę 500 zł niejednokrotnie wypowiadały się organy podatkowe. Przykładowo dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z dnia 13 listopada 2008 r. (sygn. ILPB1/415-654/08-2/AK) wskazał, iż wartość świadczenia z tytułu zakwaterowania pracownika do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 500 zł podlega zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 19 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W przypadku, gdy koszt świadczenia przekroczy w danym miesiącu 500 zł, nadwyżka będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Prosimy Pana Ministra o rzetelne i dokładne wyjaśnienie zagadnień zgłaszanych przez nas w tym piśmie, a w szczególności o informację, czy w umowach zawartych pomiędzy pracodawcą a kadrą menadżerską znajdują się zapisy dokładnie regulujące kwestie, do których odnoszą się przepisy ustawy o podatku dochodowym. Chcielibyśmy wiedzieć, czy od świadczeń takich jak wynajem trzech mieszkań służbowych po 2 tysiące 500 zł za miesiąc osoby z nich korzystające powinny odprowadzać podatek dochodowy i składki na ZUS? Czy korzystanie z samochodu służbowego do celów prywatnych nie powinno zostać opodatkowane w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami skarbowymi?

Z góry dziękujemy za przekazanie szczegółowych wyjaśnień.

Z poważaniem
Marek Martynowski
Grzegorz Wojciechowski
Bogdan Pęk
Andrzej Pająk
Wojciech Skurkiewicz
Robert Mamątow

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Marka Martynowskiego, Grzegorza Wojciechowskiego,
Zdzisława Pupę, Bogdana Pęka, Roberta Mamąta,
Alicję Zając, Henryka Górskiego, Andrzeja Pajaka,
Krzysztofa Słonia i Wojciecha Skurkiewicza**

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowny Panie Prokuratorze!

Dziękujemy za odpowiedź Pana Prokuratora Generalnego na nasze oświadczenie z 13 listopada br. dotyczące śledztwa smoleńskiego.

Z treści odpowiedzi wynika, że obecnie prokuratura wojskowa zajmuje się głównie czekaniem na opinie biegłych. Bardzo długim czekaniem. Prosimy o wyjaśnienie, dlaczego to czekanie tak długo trwa. Zespół biegłych powołano w sierpniu 2011 r. To już prawie dwa i pół roku czekania na wyniki ich pracy. Jak długo jeszcze prokuratura i opinia publiczna będą czekać?

Zaskakująca jest również informacja o oczekiwaniu na opinie z Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu dotyczące sekcji zwłok ofiar. Jak rozumiemy, chodzi tu o sekcje zwłok wykonane po ekshumacjach, bo bezpośrednio po katastrofie żadnych sekcji zwłok w ramach polskiego śledztwa nie było. Pan Prokurator już to wyjaśniał. Jak długo, na miły Bóg, można czekać na wyniki sekcji zwłok? Przecież to jest zwykle wykonywane w ciągu kilku dni po badaniu.

Prosimy też o wyjaśnienie, czemu służą badania kryminalistyczne broni posiadanej przez funkcjonariuszy BOR na pokładzie tupolewa. Czy prokuratorzy zakładają wersję, że broń ta mogła być używana w związku z katastrofą? Nie odpowiedział Pan ponadto na pytanie, ilu prokuratorów zajmuje się obecnie śledztwem i co ci prokuratorzy robią, oczywiście poza czekaniem. Prosimy o przekazanie szczegółowych wyjaśnień.

Z poważaniem
Marek Martynowski
Grzegorz Wojciechowski
Zdzisław Pupa
Bogdan Pęk
Robert Mamąta
Alicja Zając
Henryk Górski
Andrzej Pajak
Krzysztof Słoń
Wojciech Skurkiewicz

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Marka Martynowskiego, Grzegorza Wojciechowskiego,
Henryka Górskiego, Zdzisława Pupę, Bogdana Pęka,
Krzysztofa Słonia, Wojciecha Skurkiewicza,
Andrzeja Pajaka i Roberta Mamąta**

Oświadczenie skierowane do prezydent miasta Łodzi Hanny Zdanowskiej oraz do marszałka województwa łódzkiego Witolda Stępnia

Szanowna Pani Prezydent! Szanowny Panie Marszałku!

Zwracamy się do Państwa w sprawie bardzo istotnej, a dotyczącej kwestii bezpłatnej pomocy prawnej dla najuboższych, którzy nie są w stanie pokryć kosztów komercyjnych porad prawnych, niezbędnych przy rozstrzygnięciu codziennych spraw.

Jak wiadomo, obecny system pomocy prawnej obejmuje jedynie pomoc w ramach toczącego się postępowania sądowego. Do naszych biur senatorskich bardzo często zgłaszają się osoby, które potrzebują pozasądowej pomocy prawnej, a jednocześnie nie stać ich na wizyty w profesjonalnych kancelariach prawnych, świadczących fachową pomoc prawną. W większości przypadków są to sprawy dotyczące niezbędnych potrzeb i egzystencji człowieka.

Istnieje też wiele podmiotów, jak chociażby stowarzyszenia i fundacje, które mogłyby po uzyskaniu finansowania realizować programy pomocy prawnej dla osób najuboższych.

Mając to na względzie, uprzejmie prosimy o odpowiedzi na następujące pytania.

1. Czy jednostki samorządu terytorialnego przewidują w swoich budżetach mechanizm finansowania bądź współfinansowania pomocy prawnej dla najbiedniejszych, która jest realizowana między innymi przez takie podmioty, jak fundacje i stowarzyszenia?

2. Jakie są wszystkie obecnie dostępne możliwości finansowania tego rodzaju pomocy?

3. Czy aktualnie w podległych Państwu jednostkach pomocy społecznej są realizowane programy służące udzielaniu przez podmioty zewnętrzne bezpłatnej pomocy prawnej najuboższym, a jeśli tak, to na jakich zasadach to się odbywa?

Będziemy zobowiązani za udzielenie szczegółowych odpowiedzi w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem
Marek Martynowski
Grzegorz Wojciechowski
Henryk Górski
Zdzisław Pupa
Bogdan Pęk
Krzysztof Słoń
Wojciech Skurkiewicz
Andrzej Pajak
Robert Mamąta

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Pajaka

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Mateusza Szczurka

Szanowny Panie Ministrze!

Dziękuję bardzo za odpowiedź na pytanie dotyczące obsługi długu publicznego w 2012 r. w rozbiciu na wydatki na obsługę zadłużenia zagranicznego i obsługę długu krajowego oraz za wyszczególnienie tych wydatków (pismo o sygn. DP2/0602/4/DXB/178/13/RO – 94656 z dnia 16 września 2013 r.).

Niniejszym zwracam się do Pana Ministra o podanie całkowitej sumy spłat otrzymanych pożyczek i kredytów oraz wykupu papierów wartościowych, które zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o finansach publicznych są rozchodami za 2012 r. Po uwzględnieniu podanych kosztów obsługi długu publicznego będę znał całkowitą sumę obejmującą spłacone należności oraz koszty obsługi długu za 2012 r.

Z wyrazami szacunku
Andrzej Pajak

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Pająka

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniak-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z wątpliwościami przedstawionymi przez kierownictwo Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Suchej Beskidzkiej proszę o udzielenie informacji na temat bieżących prac nad zmianami legislacyjnymi w zakresie usługi „interwencja kryzysowa” oraz dotyczących pojęcia „przemoc w rodzinie”.

Rekomendacje co do zmian w ustawie o pomocy społecznej powiązane ze standardami interwencji kryzysowej oraz kwestie przemocy w rodzinie stanowią przedmiot zainteresowania wielu środowisk, ze szczególnym uwzględnieniem instytucji takich jak ośrodki interwencji kryzysowej, których funkcjonowanie do chwili obecnej de facto nie zostało uregulowane.

Zapis w ustawie o pomocy społecznej odnoszący się do funkcjonowania tych placówek jest nieprecyzyjny i nie odzwierciedla rzeczywistego obrazu działalności tych instytucji. Na uwagę zasługuje również fakt, że w związku ze zmianami prawnymi w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz procedurami związanymi z Niebieską Kartą pominięto rolę powiatów i miast na prawach powiatu, jeśli chodzi o wsparcie finansowe tych instytucji, chociaż w rzeczywistości to właśnie one prowadzą całą pracę terapeutyczną na rzecz ofiar i sprawców przemocy, zapewniają miejsca hostelowe oraz wsparcie psychologiczne i psychoterapeutyczne.

W związku z przedstawionym zagadnieniem zwracam się o udzielenie następujących informacji.

Czy w poszczególnych województwach były prowadzone konsultacje społeczne z przedstawicielami ośrodków interwencji kryzysowych w przedmiocie form i zakresu ich funkcjonowania, a zwłaszcza oczekiwań co do uregulowań prawnych? Niewątpliwie opinia tych środowisk jest najważniejsza w procesie tworzenia właściwych aktów prawnych i najbardziej profesjonalna.

Ponadto zwracam się także o udostępnienie aktualnego projektu ww. standardów, a także o udzielenie informacji, na jakim etapie legislacyjnym są prace w tym zakresie oraz informacji o planowanych terminach wprowadzenia zmian dotyczących standardu interwencji kryzysowej i standardu dotyczącego przemocy w rodzinie.

Z poważaniem
Andrzej Pająk

Oświadczenie złożone przez senatora Zdzisława Pupa

Oświadczenie skierowane do marszałek Sejmu Ewy Kopacz oraz do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Premierze!

W czasie jednego ze spotkań w moim biurze senatorskim zapoznałem się z problemem, jaki dotknął mieszkankę G., panią Elżbietę O., która stała się nieświadomie ofiarą niespójności naszych ustaw.

Pani Elżbieta, będąc studentką studiów dziennych, otrzymała od swojej mamy, która jest obłożnie chorą inwalidką z porażeniem czterokończynowym, darowiznę w postaci gospodarstwa o powierzchni 3,65 ha. Ponieważ była studentką studiów dziennych, uważała, że ustawodawca zadbał o spójność ustaw o ZUS i KRUS. Niestety, bardzo się zdziwiła, kiedy po zakończeniu studiów poszła się zarejestrować do PUP w Dębicy, który skierował ją do KRUS w Dębicy, gdzie naliczono jej, jak stwierdzono, ustawową opłatę za ubezpieczenie społeczne rolnika z okresem wstecz, od kiedy otrzymała ww. darowiznę.

Powyższy przykład jasno pokazuje, jaki chaos panuje w naszym ustawodawstwie. Nie może być tak, aby ustawy o ubezpieczeniach społecznych w naszym państwie były sprzeczne.

Ponieważ art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (DzU z 1998 r. nr 137 poz. 887) mówi jednoznacznie, że student studiów dziennych nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym do ukończenia dwudziestu sześciu lat, proszę mi powiedzieć, jak to się ma do art. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdzie te sprawy zostały pominięte. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie wspomina się już o niepodleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom uczniów gimnazjów, szkół ponadgimnazjalnych, szkół ponadpodstawowych lub studentów do ukończenia dwudziestego szóstego roku życia.

Proszę odpowiedzieć, dlaczego ubezpieczenie społeczne rolników dyskredytuje młodych ludzi i nakłada na nich obowiązek płacenia składek, mimo że kształcą się, nie wykonując pracy na roli, a w wielu przypadkach są tylko jej właścicielami mimo woli, na skutek różnych przypadków losowych.

Proszę, aby sprawą zajęły się odpowiednie komisje ustawodawcze, gdyż z tego, co znajduję w internecie, wynika, że podobnych spraw jest bardzo dużo. Myślę, że najwyższy czas to naprawić.

Pytam, czy nasze młode pokolenie nie powinno mieć jednakowego ustawodawstwa oraz kto, kiedy i gdzie o tym zapomniał, dlaczego mamy taką niesprawiedliwość społeczną.

Zwracam się z prośbą o odpowiedź w powyższej kwestii, a także, jeśli można, interwencję w sprawie zwolnienia z opłat wstecznych w KRUS ww. studentki Elżbiety O. z G., która – jak wcześniej napisałem – opiekuje się niepełnosprawną matką.

Zdzisław Pupa

Oświadczenie złożone przez senatora Zdzisława Pupa

Oświadczenie skierowane do wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury i rozwoju Elżbiety Bieńkowskiej

Szanowna Pani Minister!

Od 10 listopada 2010 r. mieszkańcy Podkarpacia mogą cieszyć się obwodnicą Ropczyc. Niestety wciąż nie została uregulowana sprawa dotycząca wypłat odszkodowań dla właścicieli prywatnych działek zajętych pod budowę drogi w ciągu DK nr 4 (E40) na odcinku Dębica – Rzeszów. W związku z tym, że sprawa ta trwa blisko osiem lat, zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o podjęcie interwencji.

Ze względu na to, że w niektórych indywidualnych przypadkach już czwarty raz prowadzone jest postępowanie w przedmiocie wywłaszczenia i ustalenia odszkodowania za nieruchomości zajęte pod wybudowaną już obwodnicę Ropczyc w ciągu DK nr 4, zgłaszam sugestię, by sprawę tę przenieść na poziom ministerialny. Jak na razie, pomimo upływu pięciu lat od zajęcia gruntów oraz ośmiu lat trwania postępowania wywłaszczeniowego postępowanie to nie zostało zakończone. Co więcej, nie zostało ustalone żadne należne właścicielom gruntów odszkodowanie. Nie została im nawet wypłacona bezpieczna zaliczka w wysokości 70% odszkodowania ustalonego przez organ pierwszej instancji.

Przewlekłość tej sprawy wymaga według mnie niezwłocznej interwencji Pani Minister i podjęcia działań zmierzających do doprowadzenia do jak najszybszego wypłacenia słusznego odszkodowania za zajęte nieruchomości pod wybudowaną już i użytkowaną obwodnicę Ropczyc w ciągu DK nr 4 (E40) relacji Jędrzychowice – Korczowa. Z dokumentów geodezyjnych przekazanych przez Starostwo Powiatowe w Ropczycach wynika, że część działek wchodzących w skład wybudowanej obwodnicy (około 5 ha) nadal stanowi własność osiemnastu właścicieli – osób prywatnych. W związku z tym niemożliwe jest powykonawcze zinwentaryzowanie geodezyjne wybudowanej obwodnicy Ropczyc w ciągu drogi nr 4.

Zdzisław Pupa

Oświadczenie złożone przez senator Grażynę Sztark

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Joanny Kluzik-Rostkowskiej

Szanowna Pani Minister!

W dniu 4 grudnia br. na skutek decyzji Pani Minister nastąpiło odwołanie ze stanowiska dyrektora CKE pana Artura Gałęskiego. Jak można wyczytać z treści oficjalnego komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej Ministerstwa Edukacji Narodowej, odwołanie nastąpiło z uwagi na liczne uchybienia, jakie zostały ujawnione w trakcie postępowania kontrolnego podjętego na polecenie byłej pani minister Krystyny Szumilas. Z treści komunikatu wynika również, jakoby bezpośrednią przyczyną odwołania pana Gałęskiego był „brak dostatecznego nadzoru nad gospodarką finansową i procesem zarządzania kadrami w tej instytucji”.

Czuję się w obowiązku do wypowiedzenia się w powyższej kwestii, albowiem nie ukrywam, iż niniejsza sprawa wzbudziła moje zainteresowanie z uwagi na zaistniałe okoliczności, które mogą budzić poważne zaniepokojenie i wątpliwości co do rzeczywistych powodów dokonanego odwołania.

Na wstępie chciałabym wskazać, iż na przestrzeni ostatnich dwóch i pół lat CKE poddawana była permanentnej kontroli, a kontrola, o której mowa w komunikacie z dnia 4 grudnia 2013 r., była prowadzona od września do listopada br. przez Biuro Kontroli i Audytu Ministerstwa Edukacji Narodowej. Według oświadczeń pracowników CKE kontrola była doraźna, na co wskazywał w ich obecności szef zespołu kontrolnego, pan Bogdan Bazan. Istotne jest to, iż owa kontrola doraźna w myśl przepisów prawa w razie stwierdzenia nieprawidłowości winna przekształcić się w kontrolę w trybie zwykłym, jednakże do CKE nie skierowano żadnego pisma w tej sprawie. Jedynym dokumentem przedstawionym w CKE były notatki kontrolujących, do których CKE ustosunkowała się w nakreślonym przez MEN terminie i w sposób konkretny udzieliła odpowiedzi na stawiane zarzuty, wskazując na podstawy prawne, które czyniły zarzuty kontrolujących całkowicie nieuzasadnionymi.

Dla przykładu podam, że zakwestionowano zatrudnianie telepracowników – którzy, co istotne, zatrudniani byli na skutek zaleceń pokontrolnych z roku 2010 – stwierdzając, iż pomimo braku ograniczeń w prawie krajowym dotyczącym zatrudniania w formie telepracy nie można zatrudniać osób, które już gdzieś pracują.

Pracownicy merytorycznie odpowiedzialni za poszczególne obszary poddane kontroli przygotowali stanowisko CKE, które zostało przekazane we właściwym terminie do Biura Kontroli i Audytu MEN. Do odpowiedzi dołączyli oni kserokopie opinii prawnych dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego w sprawie zatrudniania pracowników przy projektach unijnych oraz dokumenty poaudytowe wraz ze stanowiskiem MEN, które nakażywało odejście od umów cywilnoprawnych i zastąpienie ich umowami w formie telepracy. Ministerstwo nie ustosunkowało się do tych wyjaśnień.

Ponadto za niedopuszczalne uznać należy bierną postawę ministerstwa, które w powyższej sprawie odwołanemu dyrektorowi CKE nie przedstawiło ani projektu protokołu pokontrolnego ani samego protokołu kontrolnego. W ten sposób uniemożliwiono panu Gałęskiemu skorzystanie z uprawnień, jakie mu przysługiwały na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Dyrektorowi jednostki nie dano żadnej możliwości ustosunkowania się do stawianych zarzutów, lecz dokonano odwołania go z zajmowanego stanowiska. Jednocześnie za niewłaściwe należy uznać powoływanie się w uzasadnieniu decyzji na okoliczności, które ustalone zostały w sposób jednostronny, z naruszeniem zasad kontrydiktoryjności, w postępowaniu kontrolnym przeprowadzonym z naruszeniem zasad legalności.

W ustawie o kontroli w administracji rządowej zasada kontrydiktoryjności przejawia się między innymi w przyznaniu kierownikowi podmiotu kontrolowanego prawa zgłoszenia zastrzeżeń stwierdzonych w toku kontroli.

Szczerze powiedziawszy, dziwię się, że Pani Minister, mając możliwość odwołania dyrektora CKE bez podawania jakichkolwiek przyczyn, zdecydowała się na odwołanie dyrektora Gałęskiego na podstawie postępowania kontrolnego ze wskazanymi powyżej uchybieniami oraz wadliwą oceną merytoryczną. Mimo krótkiego okresu, jaki upłynął od powołania Pani na stanowisko ministra, zaufała Pani tym ustaleniom w sposób tak bezgraniczny. Dla mnie osobiście jedynym racjonalnym uzasadnieniem takiej decyzji jest fakt, iż w niniejszej sprawie w interesie bliżej nieokreślonych osób było wprowadzenie w błąd nowo powołanej minister edukacji narodowej i doprowadzenie do odwołania dyrektora CKE na podstawie pozornych przesłanek, które miały służyć realizacji nieokreślonych partykularnych interesów.

Mając na uwadze zasadę demokratycznego państwa prawa, uważam, iż niniejsza sprawa wymaga rzetelnego i kompleksowego wyjaśnienia, a przede wszystkim należałoby umożliwić odwołanemu dyrektorowi złożenie stosownych wyjaśnień.

Z wyrazami szacunku
Grażyna Sztark

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Marka Biernackiego, do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta, do prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej Andrzeja Zwary, do prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych Dariusza Sałajewskiego, do prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie Marka Wolskiego oraz do prokuratora apelacyjnego w Białymstoku Andrzeja Tańculi

Szanowny Panie Ministrze! Szanowni Panowie Prezesi! Szanowni Panowie Prokuratorzy!

W dniu 2 grudnia br. Sąd Okręgowy w Lublinie skazał na dwadzieścia pięć lat pozbawienia wolności białostockiego prawnika, adwokata Macieja T., za zabójstwo znajomej kobiety, aplikantki adwokackiej. Zbrodnia została popełniona w Białymstoku, jednak z uwagi na bliskie pokrewieństwo i powinowactwo oskarżonego z małżeństwem sędziów Sądu Apelacyjnego w Białymstoku sprawa była prowadzona w Lublinie, a oskarżała w niej Prokuratura Okręgowa w Suwałkach.

Sprawa miała dziwny przebieg: oskarżony mimo zarzutu popełnienia najcięższej zbrodni odpowiadał z wolnej stopy. Ostatecznie został skazany i aresztowany po wyroku, który jeszcze się nie uprawomocnił. Tymczasem od rodziców ofiary uzyskałem informację, że w dniu 18 grudnia br. ma zostać rozpatrzony wniosek o uchylenie aresztu wobec nieprawomocnie skazanego prawnika. Według rodziców ofiary w sprawie zostały złożone bardzo wysokie poręczenia majątkowe przez białostockich prawników, adwokatów i radców prawnych na ogólną sumę około 4 milionów zł. Rodzice ofiary mają podstawy sądzić, że ten front obrony oskarżonego Macieja T. ma związek z jego sądowymi koneksjami rodzinnymi, a także podejrzewają, że uchylenie aresztu spowoduje ucieczkę oskarżonego przed wymiarem sprawiedliwości.

Proszę, by wszyscy adresaci przedmiotowego oświadczenia poczynili właściwe kroki w tej sprawie, bo może tu dojść do działań sprzecznych z dobrem wymiaru sprawiedliwości, a także do działań korupcyjnych. To nadzwyczaj zastanawiające, że adwokaci i radcowie prawni gotowi są milionami poręczać uchylenie aresztu wobec oskarżonego o zabójstwo, jak chciał traf, spokrewnionego akurat z wysokimi funkcjonariuszami wymiaru sprawiedliwości. Rodzi się więc pytanie: czym wymiar sprawiedliwości odpłaci za tę korporacyjną solidarność? Proszę o przekazanie szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego, Wojciecha Skurkiewicza,
Henryka Górskiego, Bogdana Pęka,
Marka Martynowskiego i Beatę Gosiewską**

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska oraz do prezesa Najwyższej Izby Kontroli Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Premierze! Szanowny Panie Prezesie!

Na str. 8 wystąpienia pokontrolnego NIK do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w odniesieniu do budowy systemu poboru opłat viaTOLL znajduje się informacja o kontraktach, jakie generalna dyrekcja zawierała z kancelarią prawną Wierzbowski Everyheads Sp.k. na obsługę prawną przetargu na zainstalowanie systemu viaTOLL.

Firma świadczyła doradztwo prawne w zakresie przygotowania przetargu na budowę i wdrożenie KSPO, w tym dokumentacji przetargowej, w ramach następujących umów:

- nr 2312 z dnia 19.11.2008 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 2.459 tys. zł netto,
- nr 2460 z dnia 09.06.2009 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 510 tys. zł netto,
- nr 2459 z dnia 25.06.2009 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 2000 tys. zł netto,
- nr 2620 z dnia 27.01.2010 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 2000 tys. zł netto,
- nr 2746 z dnia 10.08.2010 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 2.459 tys. zł netto.

Po zakończeniu postępowania przetargowego firma świadczyła doradztwo prawne podczas wdrożenia i realizacji wyżej wymienionych umów dotyczących KSPO, w ramach następujących umów:

- ww. umowy nr 2746 z dnia 10.08. 2010 r.
- nr 2906 z dnia 15.04.2011 r. zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, na kwotę ok. 3.000 tys. zł netto,
- nr 3253 z dnia 28.08.2012 r. zawartej w trybie przetargu nieograniczonego, na kwotę ok. 2.085 tys. zł netto.

W związku z tym pragniemy zapytać Pana Premiera: jak to możliwe, żeby jedna kancelaria prawna uzyskiwała tak ogromne zlecenia, liczone w kilkunastu milionach złotych, z wolnej ręki? Czy kancelaria pana Wierzbowskiego ma monopol na obsługę prawną generalnej dyrekcji? Czy państwowa osoba prawna, jaką jest GDDKiA, może sobie tak z wolnej ręki zamawiać usługi prawne i płacić za nie wielomilionowe kwoty?

Prosimy też Pana Premiera o precyzyjną informację, ile umów z kancelarią pana Wierzbowskiego zawarła generalna dyrekcja w latach 2008–2013 oraz jakich kwot te umowy dotyczyły – w rozbięciu na poszczególne umowy i łącznie za cały okres współpracy. Jak Pan Premier ocenia wartość usług prawnych kancelarii pana Wierzbowskiego, za które Skarb Państwa zapłacił kilkanaście milionów, a może i więcej?

Do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli mamy pytanie: dlaczego informacja o tych wielomilionowych zamówieniach publicznych z wolnej ręki, naruszających, zdaje się, prawo o zamówieniach publicznych, nie została przedstawiona w oficjalnej informacji NIK o budowie systemu viaTOLL? Dlaczego Pan Prezes NIK, na ogół chętny, co się chwali, do nagłaśniania wyników kontroli NIK nie nagłośnił ujawnionych przez NIK kontraktów z kancelarią Wierzbowskiego? Czy nie były ciekawe?

Pytamy również: czy NIK skierował zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie nadużycia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przy zawieraniu kontraktów GDDKiA z kancelarią pana Wierzbowskiego? A jeśli nie skierowała, to dlaczego? Czy te wielomilionowe bezprzetargowe kontrakty były legalne, rzetelne, gospodarne i celowe?

Jak Pan Prezes ocenia wartość prac wykonanych przez kancelarię Wierzbowskiego w sytuacji, gdy NIK wykryła rażące błędy w realizacji systemu viaTOLL polegające między innymi na budowie bramownic tego systemu bez wymaganych pozwoleń na budowę?

Przypominamy znaną Panu Prezesowi listę nieprawidłowości związanych z realizacją tego systemu, którego budowę, mimo tak wielu nieprawidłowości, nie wiedzieć czemu izba oceniła pozytywnie, zaprzeczając sama sobie. Nieprawidłowości na etapie przygotowania KSPO polegały przede wszystkim na:

– niewypracowaniu koncepcji funkcjonowania systemu poboru opłaty elektronicznej przed ogłoszeniem przetargu na budowę i zarządzanie KSP,

– niepodjęciu działań w celu zapewnienia weryfikacji rzetelności poboru opłaty elektronicznej, w drodze objęcia urzędów służących do poboru i kontroli prawidłowości uiszczania opłaty prawną kontrolą metrologiczną, uregulowaną przepisami rozdziału 3 ustawy – Prawo o miarach,

– niewydaniu przepisów w terminie umożliwiającym oznaczenie sieci viaTOLL znakami drogowym (D-39a oraz T34) informującymi kierowców o poruszaniu się po drodze publicznej, na której obowiązuje opłata za przejazd,

– niezapewnieniu interoperacyjności systemów poboru opłat za przejazd autostradami koncesyjnymi i drogami zarządzanymi przez GDDKiA, co spowodowało, że GDDKiA pobiera opłaty od pojazdów o DMC powyżej 3,5 t w systemie elektronicznym, a koncesjonariusze – w sposób manualny.

Czy tak długa lista nieprawidłowości zdaniem Pana Prezesa nie dyskwalifikuje wartości usług kancelarii prawnej pana Wierzbowskiego?

Prosimy o przekazanie szczegółowych wyjaśnień.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz
Henryk Górski
Bogdan Pęk
Marek Martynowski
Beata Gosiewska

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego,
Zdzisława Pupę, Alicję Zając, Bogdana Pęka,
Marka Martynowskiego, Krzysztofa Słonia,
Wojciecha Skurkiewicza i Beatę Gosiewską**

Oświadczenie skierowane do wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury i rozwoju Elżbiety Bieńkowskiej, do ministra sprawiedliwości Marka Biernackiego oraz do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniak-Kamysza

Szanowna Pani Premier! Szanowni Panowie Ministrowie!

Zwracamy się do Państwa w sprawie bardzo istotnej, dotyczącej kwestii bezpłatnej pomocy prawnej dla najuboższych, którzy nie są w stanie pokryć kosztów komercyjnych porad prawnych, niezbędnych przy rozstrzygnięciu codziennych spraw.

Jak wiadomo, obecny system pomocy prawnej obejmuje jedynie pomoc w ramach toczącego się postępowania sądowego. Do naszych biur senatorskich bardzo często zgłaszają się osoby, które potrzebują pozasądowej pomocy prawnej, a jednocześnie nie stać ich na wizyty w profesjonalnych kancelariach prawnych, świadczących fachową pomoc prawną. W większości przypadków są to sprawy dotyczące niezbędnych potrzeb i egzystencji człowieka.

Istnieje też wiele podmiotów, jak chociażby stowarzyszenia i fundacje, które mogłyby po uzyskaniu finansowania realizować programy pomocy prawnej dla osób najuboższych.

Mając to na względzie, uprzejmie prosimy o odpowiedzi na następujące pytania.

Czy obecna inicjatywa Ministerstwa Sprawiedliwości w postaci przygotowywanego projektu ustawy o pomocy prawnej znalazła poparcie w Radzie Ministrów, w szczególności ministra finansów?

Jakie są wszystkie obecnie dostępne możliwości finansowania tego rodzaju pomocy?

Czy ze środków ministerstwa finansowana jest bezpłatna pomoc prawna, a jeśli tak, to na jakich zasadach? Będziemy zobowiązani za udzielenie szczegółowych odpowiedzi w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Henryk Górski
Zdzisław Pupa
Alicja Zając
Bogdan Pęk
Marek Martynowski
Krzysztof Słoń
Wojciech Skurkiewicz
Beata Gosiewska

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego, Andrzeja Pajaka, Wojciecha Skurkiewicza i Beatę Gosiewską

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Włodzimierza Karpińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zgodnie z zapisami ustawy – DzU z 1996 r. nr 73, poz. 350 – z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, zwracamy się z prośbą do Pana Ministra o szczegółowe i obiektywne wyjaśnienie zgłaszanych przez nas nieprawidłowości. Mamy nadzieję, że Pan Minister Skarbu Państwa jako organ konstytucjonalnie odpowiedzialny za zarządzanie powierzonym majątkiem, mając do dyspozycji poległe służby oraz organy wyznaczone do nadzorowania przebiegających procesów w podległych mu strukturach, podejmie skuteczne działania, które ukrócą wszelkie nieprawidłowości.

W dniu 1 lutego 2010 r. zaczęła obowiązywać umowa nr 1/NH/2009 na odbiór 100% UPS (uboczne produkty spalania) zawarta pomiędzy Energa Elektrownie Ostrołęka a EKO-ZEC z Poznania. Za nieodebrany popiół powinni płacić 80% ceny odbieranych ubocznych produktów spalania. We wrześniu, gdy okazało się, że odbiór popiołu wynosi mniej niż 50%, zarząd spółki zgodził się na podpisanie skrajnie niekorzystnego dla spółki aneksu, w wyniku czego nieodpłatnie udostępniono zbiorniki na popiół będące własnością elektrowni oraz bez żadnych podstaw zakwalifikowano ponad 30% popiołu jako pozaklasowy. Dyrektor pionu handlu w EEO wyliczył, że 1 t złożonego popiołu na składowisku Łęg kosztuje elektrownię około 70 zł, uwzględniając koszty związane z remontami, płacami, inwestycjami, opłatami środowiskowymi itp. Na skutek niekorzystnej umowy oraz podpisanego aneksu EEO szacowane straty, które mogła ponieść ta spółka, wyglądają następująco.

1. Strata w 2010 r. na kwotę 4 milionów 200 tysięcy zł – 70 zł/t mnożąc przez 60 tysięcy t nieodebranego popiołu.

2. W roku 2011 EKO-ZEC nie odebrał od EEO ponad 80 tysięcy t popiołu, który został złożony na składowisku, na skutek czego spółka poniosła stratę w kwocie ponad 5 milionów 600 tysięcy zł (80 tysięcy t razy 70 zł/t). Dodatkowo w latach 2010 i 2011 coraz bardziej widoczny stał się proces polegający na zdecydowanym spadku ilości odbieranej mieszaniny popiołowo-żuźlowej z terenu składowiska. W latach 2005–2009 średnioroczny odbiór mieszaniny ze składowiska wynosił około 70–80 tysięcy t rocznie, obecnie jest to nie więcej niż 25 tysięcy t. Od listopada 2012 r. nikt nie zgłasza się na składowisko po odbiór mieszaniny. Takiej sytuacji w EEO nie było od 1995 r.

3. Jeszcze gorszy okazał się rok 2012, w którym nie odebrano około 110 tysięcy t suchego popiołu, co stanowiło 43% w skali roku. W tym czasie wzrosły koszty remontów, płac, modernizacji. Przyjmując 70 zł/t, strata spółki z tego tytułu wynosi ponad 7 milionów 700 tysięcy zł.

4. Pierwsze półrocze to kolejna strata w wysokości 3,5 miliona zł, którą poniosła EEO, ponieważ znów nie odebrano kolejnych 50 tysięcy t po 70 zł/t.

Strata firmy w okresie od lutego 2010 r. do lipca 2013 r. wynosi ponad 21 milionów zł i nie jest ona spowodowana kiepską sytuacją na rynku UPS czy problemami gospodarczymi regionu. W spółkach energetycznych, dużo większych od EEO, których produkcja energii jest kilkakrotnie większa – elektrownie Opole, Rybnik, Dolna Odra – problem zagospodarowania odpadów paleniskowych nie występuje. Dlaczego tak się dzieje? Otóż w tych firmach zarządy dbają przede wszystkim o interes spółki, w zamian otrzymując odpowiednie wynagrodzenie. Niestety w EEO zarząd swoimi decyzjami i niekompetencją skazuje swoją spółkę na wielkie straty.

W innych podmiotach od wielu lat organizowane są otwarte przetargi na odbiór UPS dla wszystkich chętnych, gdy w EEO odbiorca z Poznania posiada wyłączność na odbiór, 100%, a wszyscy zainteresowani odbiorcy odsyłani są z kwitkiem, gdy nie domówią się z EKO-ZEC. W archiwum spółki znajdują się dokumenty, z których wynika, że w latach ubiegłych składane były przez inne podmioty oferty na odbiór 100% UPS po zdecydowanie wyższych cenach, także na odbiór 100% popiołu pozaklasowego. Mimo to zarząd EEO bez merytorycznego uzasadnienia od kilku lat odrzuca te propozycje.

Potwierdzeniem fatalnie prowadzonej polityki przez zarząd EEO w kwestii gospodarki UPS jest podpisanie umowy w dniu 18 października 2013 r. na wywóz 92 tysięcy Mg mieszaniny popiołowo-żuźlowej ze składowiska Łęg na teren jednej ze żwirowni w okolicach Ostrołęki. Istnieje wielkie prawdopodobieństwo, że przez podpisanie bardzo złej umowy z EKO-ZEC Poznań zarząd EEO spowodował, że obecnie spółka, chcąc bezpiecznie

eksploatować składowisko, zmuszona jest do całkowicie zbędnego wydatkowania kolejnych milionów złotych, aby opróżnić część składowiska.

Informujemy Pana Ministra, że w kancelarii spółki znajdują się bardzo korzystne oferty złożone przez inne podmioty, między innymi z Warszawy, które za wywiezienie 200 tysięcy t mieszaniny popiołowo-żuźlowej oferują zapłatę w wysokości 1 miliona zł, gdy tymczasem EEO zapłaci prawie 2 miliony zł za wywóz mniej niż 100 tysięcy t. Jeżeli jest to przykład dobrego gospodarowania, to gratulujemy doboru kadry zarządzającej spółkami Skarbu Państwa.

Mamy wielką nadzieję, że Minister Skarbu Państwa, mając w swoich kompetencjach nadzór nad wywiązywaniem się z powierzonych obowiązków oraz zasad dobrego gospodarowania powierzonym majątkiem, położy kres łamaniu prawa przez zarząd EEO i nie dopuści do marnotrawienia społecznych pieniędzy. Jesteśmy przekonani, że za tego typu działanie osoby odpowiedzialne poniosą zasłużone konsekwencje, nie tylko służbowe, ale również karne. Z góry dziękujemy za przekazanie szczegółowych wyjaśnień.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Bogdan Pęk
Marek Martynowski
Andrzej Pająk
Wojciech Skurkiewicz
Beata Gosiewska

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego i Bogdana Pęka

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowny Panie Prokuratorze!

W związku z zapoznaniem się ze sprawą pani Małgorzaty D. zamieszkałej w Krakowie zwracamy się do Pana Prokuratora z wnioskiem o wstąpienie do toczącego się postępowania przed Sądem Okręgowym w Krakowie I Wydział Cywilny w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, sygn. akt. (...).

Stan faktyczny sprawy sprzed wniesienia powództwa wskazuje, że 20 lutego 2008 r. doszło do zabezpieczenia przez panią D. zobowiązania brata, Roberta D., poprzez ustanowienie hipoteki kaucyjnej na własnej nieruchomości, tj. mieszkaniu położonym w Krakowie przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy dla Krakowa-Podgórze prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Mimo iż zobowiązanie pana Roberta D. z tytułu rozliczeń ze współnikiem w związku z wyjściem ze spółki miało charakter wątpliwy, to zainteresowana, chcąc pomóc bratu, udzieliła zabezpieczenia rzeczowego, mając na względzie zapewnienia, iż ostateczne szczegółowe wyliczenia w zakresie rozliczenia mogą spowodować, że brat jednak nie będzie zobowiązany, a przez to i ona sama. Stało się jednak tak, że wskazanych rozliczeń nie zweryfikowano, a wierzyciel (...) wystąpił z powództwem o zasądzenie należności względem zabezpieczającego. Wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 5 października 2011 r. sygn. akt (...), choć potwierdził rzeczowe zobowiązanie, to na podstawie art. 319 kodeksu postępowania cywilnego nie zastrzegł prawa zainteresowanej do powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jej odpowiedzialności do przedmiotu zabezpieczenia, a jedynie ustalił zobowiązanie na kwotę 500 000 zł. Podobnie rozstrzygnięto w postępowaniu klauzulowym, w którym także na podstawie art. 783 §1 kodeksu postępowania cywilnego nie ograniczono wykonalności wyroku do przedmiotu zabezpieczenia. Wniesione zażalenie nie zostało uwzględnione.

Obecnie trwa postępowanie egzekucyjne, które zgodnie z wnioskiem wierzyciela rozciąga się na cały majątek zabezpieczającej, bez uwzględnienia zakresu jej zobowiązania. Ma to swoje konsekwencje w zablokowaniu działalności gospodarczej zainteresowanej poprzez zajęcie m.in. rachunków firmowych.

W związku z powyższym zainteresowana wytoczyła powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, którego bieg jest na tyle długotrwały (powództwo złożone zostało w dniu 23 sierpnia 2013 r., ale do dnia dzisiejszego prawomocnie nie rozstrzygnięto wniosku o zwolnienie z kosztów sądowych), że nie daje gwarancji ochrony jej praw.

W związku z powyższym zwracamy się do Pana Prokuratora o zbadanie przedstawionej sprawy oraz włączenie się na podstawie art. 60 w zw. z art. 7 kodeksu postępowania cywilnego do udziału w toczącym się postępowaniu. Będziemy zobowiązani za szczegółową informację o podjętych działaniach i poczynionych ustaleniach w przedmiotowej sprawie.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Henryk Górski
Bogdan Pęk

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego, Bogdana Pęka i Beatę Gosiewską

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta oraz do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Stanisława Kalemby

Szanowny Panie Prokuratorze! Szanowny Panie Ministrze!

Prosimy Pana Prokuratora Generalnego o zbadanie sprawy (...) Prokuratury Rejonowej w Rawie Mazowieckiej.

Prokuratura wniosła w tej sprawie akt oskarżenia przeciwko kobiecie, która podrobiła podpis swojego ojca na wniosku o dopłaty bezpośrednie, ale jej czyn w naszej ocenie nie powodował żadnej szkody. Oskarżona podrobiła podpis na wniosku, który jej ojciec mógł sam złożyć. Wniosek dotyczył dopłat bezpośrednich, które w świetle prawa ojcu oskarżonej przysługiwały. Ojciec oskarżonej akceptował ten podpis i nie wnosił żadnych skarg. Nikt nie poniósł szkody materialnej ani moralnej.

Owszem, jest rzeczą naganną podpisywanie się za inną osobę, ale – powiedzmy sobie szczerze – zwłaszcza na wsiach jest dość częste to, że w sytuacjach niekonfliktowych członkowie rodziny podpisują się nawzajem za siebie, na przykład przyjmując korespondencję. Jak długo osoba, w imieniu której złożono podpis, podpisu tego nie kwestionuje, tak długo sprawa nie jest warta zachodu organów ścigania w myśl zasady, że chcącemu nie dzieje się krzywda.

Tak jest właśnie we wskazanej sprawie rawskiej. Jeden niewinny, nikomu nieszkodzący podpis, a rozpętana została afera, wszczęto poważne postępowanie, zaangażowani zostali świadkowie, biegli, oskarżoną czekają prawdopodobnie poważne konsekwencje. Panie Prokuratorze, czy warto było? Czy to nie nadmiar formalizmu połączony z deficytem rozsądku?

Zaś do Pana Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi kierujemy pytanie, czy w takich nieszkodliwych, niekonfliktowych przypadkach podpisania wniosku przez inną osobę, gdy osoba podpisana nie czuje się pokrzywdzona, jest sens wnoszenia zawiadomień do prokuratury. Czy to nie jest przerost formy nad treścią? Czy Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa nie powinna wykazywać więcej rozważności w kierunku wniosków do prokuratury w sprawach, w których ani Skarb Państwa, ani żadna inna osoba nie doznały uszczerbku ani szkody?

Pragniemy przypomnieć, że z odpowiedzi na jedno z naszych wcześniejszych oświadczeń wynika, że w latach 2008–2012 ARiMR skierowała do prokuratury ponad osiem tysięcy zawiadomień o przestępstwie, większość tych spraw została jednak umorzona.

Czy nie należałoby, Panie Ministrze, przyhamować nieco tej nadgorliwości agencji w gnębieniu rolników i absorbowaniu prokuratury zawiadomieniami o przestępstwie?

Z góry dziękujemy za zajęcie się sprawą i przekazanie szczegółowych wyjaśnień.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Henryk Górski
Bogdan Pęk
Beata Gosiewska

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego,
Bogdana Pęka, Krzysztofa Słonia i Wojciecha Skurkiewicza**

Oświadczenie skierowane do pełniący obowiązek generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad Lecha Witeckiego

Szanowny Panie Dyrektorze!

W związku z wpływającymi do mojego biura licznymi uwagami mieszkańców miejscowości Konopnica, Jakubów, Przewodowie i Zagórze, związanymi z rozbudową drogi krajowej nr 8 w celu spełnienia przez nią parametrów drogi ekspresowej, zwracamy się z prośbą o wyjaśnienie kwestii dotyczących zablokowania drogi technicznej w miejscowości Konopnica. Brak przejazdu wynika z nierozwiązania sprawy związanej z przecięciem tejże drogi torami kolei wąskotorowej.

Uprzejmie prosimy Pana Dyrektora o rozważenie możliwości rozwiązania tego problemu i o przekazanie szczegółowych wyjaśnień odnośnie do stanowiska GDDKiA.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Henryk Górski
Bogdan Pęk
Krzysztof Słoń
Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senator Alicję Zając

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza

Szanowny Panie Ministrze!

Centrala Narodowego Funduszu Zdrowia przedstawiła do społecznych konsultacji projekt zarządzenia prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju: świadczenie pielęgnacyjne i opiekuńcze w ramach opieki długoterminowej.

W przedstawionym projekcie prezes NFZ wprowadził zmiany zapisów w części dotyczącej świadczeń w ramach pielęgnarskiej opieki długoterminowej oraz zasad jej finansowania. W długoterminowej opiece domowej proponuje się wprowadzenie współczynnika korygującego wartość osobodnia na poziomie 0,6 dla wykonywanych czynności bez uwzględnienia stanu pacjenta. Wskaźnik 0,4 osobodnia dla pacjentów przebywających pod tym samym adresem, ujęty jako świadczenie pielęgnacyjne, nie został zmieniony, a wskaźnik świadczeń pielęgnarskich podwyższony do poziomu 0,5 osobodnia.

Projekt zarządzenia, wprowadzając wskaźnik 0,6 osobodnia, obniża aż o 60% obecną stawkę dla pielęgnarskiej opieki długoterminowej dla pacjentów przebywających pod różnymi adresami. Pielęgniarka opieki długoterminowej pracuje od poniedziałku do piątku, a w uzasadnionych przypadkach także w dni wolne od pracy. W szczególnych przypadkach, mając na względzie stan zdrowotny pacjenta i konieczność zachowania ciągłości leczenia, pielęgnarska zmuszona jest do odbycia dwóch wizyt u pacjenta w ciągu dnia. Dodatkowe wizyty generują większe koszty, a nie są one finansowane ani też ujmowane w sprawozdawczości NFZ.

W związku z powyższym proszę o odpowiedzi na następujące pytania.

Na jakiej podstawie dokonano podziału czynności wykonywanych przez pielęgnarski w środowisku domowym pacjenta?

Czy wprowadzenie współczynnika korygującego nie spowoduje marginalizacji pielęgnarskiej opieki długoterminowej domowej czy nawet całkowitego jej upadku?

Z poważaniem
Alicja Zając

Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Zientarskiego

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Stanisława Kalemby

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z systemami wsparcia bezpośredniego rolnictwa wprowadzonymi po akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej na terenach wiejskich pojawił się problem związany z obejmowaniem gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa w tak zwane bezumowne posiadanie. Przedmiotowa problematyka wiąże się przede wszystkim z praktyką funkcjonowania Agencji Nieruchomości Rolnych oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Działania tak zwanych bezumownych użytkowników sprowadzają się do bezprawnego zajęcia nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, a następnie zgłoszenia posiadanego areálu do ARMiR w celu uzyskania dopłat. Skutki tych działań przekładają się bezpośrednio na stosunki panujące pomiędzy mieszkańcami wsi – powodują konflikty pomiędzy rolnikami starającymi się uzyskać tytuł prawny do nieruchomości zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie procedurami, na przykład poprzez uczestnictwo w przetargach na dzierżawę, a osobami, które samowolnie obejmują grunty rolne w posiadanie, całkowicie lekceważąc obowiązujące w tym zakresie przepisy. Działania bezumownych użytkowników zaburzają także funkcjonowanie Agencji Nieruchomości Rolnych, która w wyniku stosowania takiej praktyki zostaje uwikłana w procesy sądowe zmierzające do odzyskania gruntów i nie może sprawnie gospodarować zasobem rolnym.

Ze względu na przedstawiony problem proszę o dokonanie po pierwsze, analizy możliwości wykorzystania obecnie obowiązujących instytucji prawnych do przeciwdziałania tego typu praktykom, a po drugie, analizy potrzeb wprowadzenia regulacji uniemożliwiających posiadaczowi pobieranie dopłat z tytułu posiadania gruntów Skarbu Państwa w przypadku, gdy jego posiadanie nie jest oparte na prawie.

Piotr Zientarski

Treść

46. posiedzenia Senatu w dniu 18 grudnia 2013 r.

Otwarcie posiedzenia	
zastępca naczelnika	
Związku Harcerstwa Polskiego	
Lucjan Brudzyński	5
Projekt porządku obrad	
senator Bogdan Pęk	6
senator Kazimierz Kleina	6
Głosowanie nr 1	7
senator Marek Borowski	7
Zatwierdzenie porządku obrad	
Punkt 1. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Wielkiego Jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawczej	
senator sprawozdawca Stanisław Jurcewicz	7
Otwarcie dyskusji	
senator Stanisław Hodorowicz	8
senator Kazimierz Wiatr	9
senator Henryk Górski	10
senator Andrzej Pająk	10
senator Janusz Sepioł	12
senator Bogdan Pęk	13
Zamknięcie dyskusji	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu	
Głosowanie nr 2	13
Podjęcie uchwały	
Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawczej	
senator sprawozdawca Piotr Zientarski	14
Otwarcie dyskusji	
senator Henryk Cioch	14
senator Piotr Zientarski	15
senator Janusz Sepioł	16
Zamknięcie dyskusji	
Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne	
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca Tadeusz Kopec	16
Zapytania i odpowiedzi	
senator Marek Martynowski	17
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Wojciech Kowalczyk	17
senator Marek Martynowski	16
podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
Wojciech Kowalczyk	18
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt 4. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie połączonych Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
senator sprawozdawca Piotr Gruszczyński	18
Wystąpienie przedstawiciela rządu	
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji	
Roman Dmowski	19
Zapytania i odpowiedzi	
senator Ryszard Knosala	20
senator Andrzej Matusiewicz	21
senator Jan Rulewski	21
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji	
Roman Dmowski	21
senator Marek Martynowski	22
senator Grzegorz Wojciechowski	22
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji	
Roman Dmowski	23
senator Marek Martynowski	24
senator Grzegorz Wojciechowski	24
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji	
Roman Dmowski	24
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt 5. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy	

– Kodeks postępowania karnego

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

senator sprawozdawca Piotr Zientarski 26

Zapytania i odpowiedzi

senator Grzegorz Wojciechowski 26

senator Piotr Zientarski 27

Wystąpienie przedstawiciela rządu

sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Jerzy Kozdroń 27

Zapytania i odpowiedzi

senator Grzegorz Wojciechowski 27

sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Jerzy Kozdroń 27

senator Piotr Zientarski 27

sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Jerzy Kozdroń 28

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 6. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja 2013 r.

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych

senator sprawozdawca Marek Borowski 28

Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

senator sprawozdawca Leszek Czarnobaj 28

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 7. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą Bahamów o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r.

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych

senator sprawozdawca Marek Borowski 29

Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

senator sprawozdawca Marek Martynowski 29

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 8. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia 1 sierpnia 2013 r.

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych

senator sprawozdawca Alicja Zając 30

Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

senator sprawozdawca Kazimierz Kleina 31

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 9. porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

senator sprawozdawca Andrzej Matusiewicz 31

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 10. porządku obrad: drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

senator sprawozdawca Piotr Zientarski 32

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Komunikaty

Wznowienie obrad

Punkt 11. porządku obrad: trzecie czytanie projektu ustawy o petycjach

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

senator sprawozdawca Piotr Zientarski 34

Głosowanie nr 3 34

Głosowanie nr 4 34

Głosowanie nr 5 35

Głosowanie nr 6 35

Głosowanie nr 7 35

Głosowanie nr 8 35

Głosowanie nr 9 35

Podjęcie uchwały

Punkt 12. porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich

Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich

senator sprawozdawca Andrzej Misiołek 35

Głosowanie nr 10 35

Podjęcie uchwały

Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały ustanawiającej rok 2014 Rokiem Odrodzenia Senatu w Polsce (cd.)

Przystąpienie do trzeciego czytania projektu

Głosowanie nr 11. 36

Podjęcie uchwały

Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (cd.)

Głosowanie nr 12 36

Podjęcie uchwały

Punkt 4. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Sprawozdanie połączonych Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej

senator sprawozdawca Piotr Gruszczyński 36

Głosowanie nr 13 36

Głosowanie nr 14 36

Głosowanie nr 15 37

Głosowanie nr 16	37	Przemówienie senatora Ryszarda Knosali	
Głosowanie nr 17	37	w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad	51
Głosowanie nr 18	37	Przemówienie senatora Ryszarda Knosali	
Głosowanie nr 19	37	w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad	52
Głosowanie nr 20	37	Przemówienie senatora Zbigniewa Meresa	
Głosowanie nr 21	37	w dyskusji nad punktem 4. porządku obrad	54
Głosowanie nr 22	37	Przemówienie senatora Ryszarda Knosali	
Głosowanie nr 23	37	w dyskusji nad punktem 5. porządku obrad	55
Głosowanie nr 24	37	Przemówienie senatora Zbigniewa Meresa	
Głosowanie nr 25	38	w dyskusji nad punktem 8. porządku obrad	56
Głosowanie nr 26	38	Przemówienie senatora Rafała Muchackiego	
Głosowanie nr 27	38	w dyskusji nad punktem 9. porządku obrad	57
Podjęcie uchwały		Przemówienie senatora Rafała Muchackiego	
Punkt 5. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy		w dyskusji nad punktem 10. porządku obrad	58
– Kodeks postępowania karnego (cd.)		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 28	38	przez senatora Tadeusza Arłukowicza	59
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 6. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji		przez senatora Tadeusza Arłukowicza	60
Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej		Oświadczenie złożone	
a Rządem Belize o wymianie informacji w sprawach		przez senatora Tadeusza Arłukowicza	61
podatkowych, podpisanej w Londynie dnia 16 maja		Oświadczenie złożone	
2013 r. (cd.)		przez senatora Tadeusza Arłukowicza	62
Głosowanie nr 29	38	Oświadczenie złożone	
Podjęcie uchwały		przez senatora Tadeusza Arłukowicza	63
Punkt 7. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji		Oświadczenie złożone przez senatorów	
Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotą		Grzegorza Biereckiego i Henryka Ciocha	68
Bahamów o wymianie informacji w sprawach podat-		Oświadczenie złożone	
kowych oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych		przez senatora Ryszarda Knosalę	69
w Nowym Jorku dnia 28 czerwca 2013 r. (cd.)		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 30	38	przez senatora Ryszarda Knosalę	70
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 8. porządku obrad: ustawa o ratyfikacji		przez senatora Ryszarda Knosalę	71
Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką		Oświadczenie złożone	
Słowacką o zmianie Umowy między Rzeczpospolitą		przez senatora Stanisława Koguta	72
Polską a Republiką Słowacką w sprawie unikania po-		Oświadczenie złożone	
dwójnego opodatkowania w zakresie podatków od		przez senatora Stanisława Koguta	73
dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia		Oświadczenie złożone przez senatorów	
18 sierpnia 1994 roku, podpisanego w Bratysławie dnia		Marka Martynowskiego,	
1 sierpnia 2013 r. (cd.)		Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka,	
Głosowanie nr 31	39	Andrzeja Pająka, Wojciecha Skurkiewicza	
Podjęcie uchwały		i Roberta Mamąta	74
Punkt 9. porządku obrad: drugie czytanie projektu		Oświadczenie złożone przez senatorów	
ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym (cd.)		Marka Martynowskiego,	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu		Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupę,	
Głosowanie nr 32	39	Bogdana Pęka, Roberta Mamąta, Alicję Zajac,	
Podjęcie uchwały		Henryka Górskiego, Andrzeja Pająka,	
Punkt 10. porządku obrad: drugie czytanie projek-		Krzysztofa Słonia i Wojciecha Skurkiewicza	76
tu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania		Oświadczenie złożone przez senatorów	
karnego (cd.)		Marka Martynowskiego,	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu		Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego,	
Głosowanie nr 33	39	Zdzisława Pupę, Bogdana Pęka, Krzysztofa Słonia,	
Podjęcie uchwały		Wojciecha Skurkiewicza, Andrzeja Pająka	
Oświadczenia		i Roberta Mamąta	77
senator Stanisław Kogut:	40	Oświadczenie złożone	
Komunikaty		przez senatora Andrzeja Pająka	78
Zamknięcie posiedzenia		Oświadczenie złożone	
Wyniki głosowań		przez senatora Andrzeja Pająka	79
Przemówienia i oświadczenia senatorów		Oświadczenie złożone	
przekazane do protokołu, niewyłoszone		przez senatora Zdzisława Pupę	80
podczas 46. posiedzenia Senatu		Oświadczenie złożone	

przez senatora Zdzisława Pupę	81	Marka Martynowskiego, Andrzeja Pająka, Wojciecha Skurkiewicza i Beatę Gosiewską	88
Oświadczenie złożone przez senator Grażynę Sztark	82	Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego i Bogdana Pęka	90
Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego	84	Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego, Bogdana Pęka i Beatę Gosiewską	91
Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Wojciecha Skurkiewicza, Henryka Górskiego, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego i Beatę Gosiewską	85	Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego, Bogdana Pęka, Krzysztofa Słonia i Wojciecha Skurkiewicza	92
Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Henryka Górskiego, Zdzisława Pupę, Alicję Zając, Bogdana Pęka, Marka Martynowskiego, Krzysztofa Słonia, Wojciecha Skurkiewicza i Beatę Gosiewską	87	Oświadczenie złożone przez senator Alicję Zając	93
Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka,		Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Zientarskiego	94

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

